

Den bloem-hof van de Nederlantsche jeught, beplant met uigtgelesen liedekens ende dichten, vergeselschapt met eenen maywagen

<https://hdl.handle.net/1874/35431>

DEN.
Bloem-Hof.

Van de
Nederlantſche . Ieught
. beplant.

*Met uijtgeleſen Liedekens e dichte,
Vergeselſchaft met eenē Maywagen
door verſcheydē Liefhebbers geōn*

*Nōyt in den druck geſien.
t Amſtelredam,
Bij Dirck Pieters in
de Witte Paſſe op
het Waſter
a. 1670*

PATIENTIA

VIN CIT

INVIDIAM

Desen *Bloembhof* toegerufter
Is, met vruchten, goet en slecht,
Daer een yeder wat hem lustet
Plucken mach van elck gherecht:

Ghelijck niet altijd banquetten
Van de spijs, de mensche heeft,
Maer somtijts oock slecht moet setten
Nae de natuer lusten heeft.

Soo is desen *Hof* vol Bloemen
Van verscheyden verw en deught,
Daer een yeder uyt magh noemen
Waer dat hy meest in verheught.

Adinuidiosum Momum.

En Dier is dat sich selven *knaeghe*
En langher niet zijn leven draeght,
Dan het een ander wel siet varen.

T'is bleeck en wonder onghe sien
Berispt en loert fel op de lien
Om yeders wercken te beswaeren.
Niet onberispt.

EPITHALAMIVM.

Bruyloft-Liedt.

 Sij schoonste der Goddinny
Die dijn woonplacst hout om hoogh
Die doort' soet fenij der minneny
Spannet dijnes kindes boogh.
O Goddinne die dijn brant
Spreyt tot aen des werelts kant
Tot des werelts grootte paelen
Stort ghy dijne breedde straelen.
Die de Maeghdekens doet suchten
Met soo menigh droesne pijn
Dickwils hopey ende suchten
Als zy oerwonney zyn.
Als het hert droes boden maek
Wuyten toont een blijd ghelaet
Als het hert soo weeck van binney
Onghestadigh is van sinney.

Dat die tranen meder daelen
Door de droefheit ende de brucht
Als zy dencken om de quaelen
Als haer dese blijfchap heucht.
Als den douts die op het pat
Maect het drooghe grasken nat
Leckende van boden meder
In het schoone somers weder.
Noch en heeft door dy ghekeeret
Haer onstunich hert ghemoet
Noch en heeft dijn rijck verheeret
Want ghyt' toch al remmeny moet.
Selfs die voghels al te gaer
Die daer slegghen hier en daer
Die daer op die taelken springhen
En door dijne pijpen singhen.

Maghet schoon/die bloem der bloemen
Met haer lipken/ Say Cozael
Die soo menich heeft doen schroemen
Door haer aenschijn/ clare sirael.

Als een rooskey dat opt' selt
Say een matchdeken gheselt
Als een rooskey dat ten toone
Spruydet syne roode croone.

Zy comt door het huyt gheiredy
Sneeuw wit end say schatmit roet
Sneeuw wit als suten die veriredy
Moyt sy was op d'aerrijckes schoot.

Als de Mane die by nacht
Oder al verioont haer cracht
Siermy haere glanz wylstecken
By de ander verghelcken.

'Tis nu tijt comt hier gheiredy
Siet den Jonghelingh verbaecht
Daer ghy seet om hebt ghebeden
Al ist dat ghy' nu niet acht.

Maghet comt doch inghegaen
Dat ghy die nu mooght ontfacen.

Die ghy niet en connet haeten
Want het mach dy doch niet baey.
Langh te toedy en te draey

Is dy doch een meerder pijn
Wilt day comen in de saey
Daer ghy willecoom sult zeyn.
Ghy sult proedy ende sien

Hoegheluckich zeyn de liden
Die haer herten moetheyt bluffen
Op soo soet en liefstijck kuffen.

Weccht de traentey die daer rollen
Say dijn ooghsken clare glans
Weccht dijn ooghsken soo geswollen
Ende laet een gany den dans.

Way dijn machden groot en cleyn
Die daer volghen dijnereyn
En ront om dijn lichtey sbedeyn
Om den Jonghmay te doen beseyn.

Wilt ghy niet barmhertigheden
toch en weynich zeyn verfoet
En verhoorzen die ghebeden
Die ghy siort van gantsch ghemoet

Och hoe schrickelijck wy weeten
Is een meysken dat wel weet
Wat een Jonckman heeft te liden
End en can haer niet verbliden.
Maer ghy gaet en lafsien heeren
Sluppend in de camer sacht
Als een bloemken eert verdoeven
Zuyt in den selde nacht.
Zurdegom zijt nu verblide
Want het sal haest weesij tijt
Dat ghy niet dijn liefkens hande
Sult ontdoyn sien al dijn bande.
Toisen suldy niet doen blicken
Ofte keerse in de nacht.
Onse Zuyt die salt al doen glicken
Met haer onghskens sterke cracht.
Soo ghy soeckt een Diamant
Zeyt niet wech in kerre lant
Haer lipkens maer gheliefey
Sulten dy daer in gheriefey.
Heddy in door behaghen
Dat den Indiaen verkeent

Van haer tanden wilt niet claghen
Zy zyn bitter als men meent.
Oogkens ende lipkens glat
Wat brengt ghy door eenen schat
Zy des Jonghmans moedich herte
Ladend hem in al sijn smerte
Wilt dy dijn smert verlichtey
Zurdegom en droese quaet
Laet uytrecken weer die schichtey
Die dy heeft ghequetst eenmaet.
Dat die weer den brant uyt giet
Die dy bracht in dit verdriet
Comt byt' vier om weer te weesey
Als te voren gant ghentey.
Die nu hier niet hebt verloordey
Wilt wat dan de denre gaty
Want den Zurdegom heeft gheswoordey
Datter gheen sal mach uytgaty.
En dit werck sal wel gheschey
Tusschen dees twee ionghe liden
Sonder hulp sal hijt' uytvoeren
Dier heeft versey eere aenroeren

Maer ghy dochter schoony der schoone
Die nu moeder haest zyn sulc
Voor een maeghdelijcke croone
Die den tijt nu heeft ver sulc.
Sal hy u veel maeghden haest
Zoo ghy niet en zijt verbaest
Ende jonghe dochters gheden
Die dy dicht aen sulck en desen.
Ende dy soo veel verbliden
Als sy loopen hier en daer
Juich en lach en en dijn lieden
Laden/als ghy soo veel paten/
Fonteyn dijn witte borst
Sulc sien te sschen haeren dorst
Dijnen halc met dreucht omringhen
Ende voor dijn aenschijn springhen.
Suldy day noch eenmael draghen
Maec dijn maeghdon o Vrouwe Wruyt!
Suldy day noch sorghe draghen
Om te garen de camer uyt.
Neen neen neen maer ghy sulc sien
Dat dijn oogskens die de sien

Nu in dy alleene prijsen
Zulken in dijn kinders wijsen.
Och hoe sal dijn hert day springhen
Way veel dreuchden oxtast/
Als ghy denckt op dese dinghen
Wruyt alle sorghe last.
Dat can dy doch een alle
Geden ende ander gheden
Die ghy nu noch soeckt t'ontloopen
End niet beeden uyt te coopen.
Maer ick sie die meyskens wilken
Alle zyn in desey staen
Dat my haer niet can ghestillen
Alst maec haeren wille gaen.
Siet ghy maec o Jonghman day
Dat sy ganc niet claghen can
Sonder oock maec haer te beeden
Wilt haer recht en bescheyden.

TROV-DICHT.

DE Schippers die de Zee met kleinen scherp doorstijde
 En met een houten paert/het blaetwe diep berijden
 Ghecomen zyn'd' aent' lant/bevrijt van alle noot
 Soo strjcken sy het sepl/soo strjcken sy den schoot.
 Het gheen daer wy in zyn eer wy ons selven vaeren
 Is een veroorde Zee/ de sozghen zyn die baeren
 De liefde is onse wint/ de Clippen die ons schaen
 Is daer wy aldermeest en alderlieft nae gaen.
 De Clippen zyn gheselt int midden van ons leben
 Daer worden wy seer licht van alle cant ghezeven
 Dan comt den Westen wint/seer licffelijck en stil
 Die bzencht ons int verberf met onsen epgen wil.
 De Sterren die wy sien/die heeten wy de ooghen
 Die sich ghemeynelijck tot ons verberf vertooghen
 Van mist ons het Compas/dan missen wy de locht
 Dan worden wy met lust/in ons verberf gheboecht.
 Het roer is ons verstant/den ancker is de reeden
 De Cabels zyn de deught/die seplen goede seeden
 Dan doch den minsten deel/bzencht in behouden hant
 Zyn onbeweeghde Schip/van sozghen aen het lant.
 Maer ons Bruyd'gom versien van ballast comt gevaeren
 Int midden dooz de Zee/dooz clippen ende baeren
 Tot aen't ghewenste lant en vry van alle wee
 Van schipbzeerk ende last/romt nae een goede ree.
 Dit is den laesten wensch/het lant hebt ghy vercreghen
 Daer u den Gosten wint niet meer en sal beweeghen
 Heer Bruydgom blijft hier vast en werpt den ancker uyt
 En van het quade weer/versekert dijne schuyt.
 Wy zyn noch in het diep/wy moeten boozt gaen dwaalen
 Daer ons den weeden wint en baeren willen haelen
 Daert wel en als ghy zijt in dijnen meesten staet
 Denckt eens hoe dattet noch/met onse schepen gaet.

Lof-dicht aen I. D.

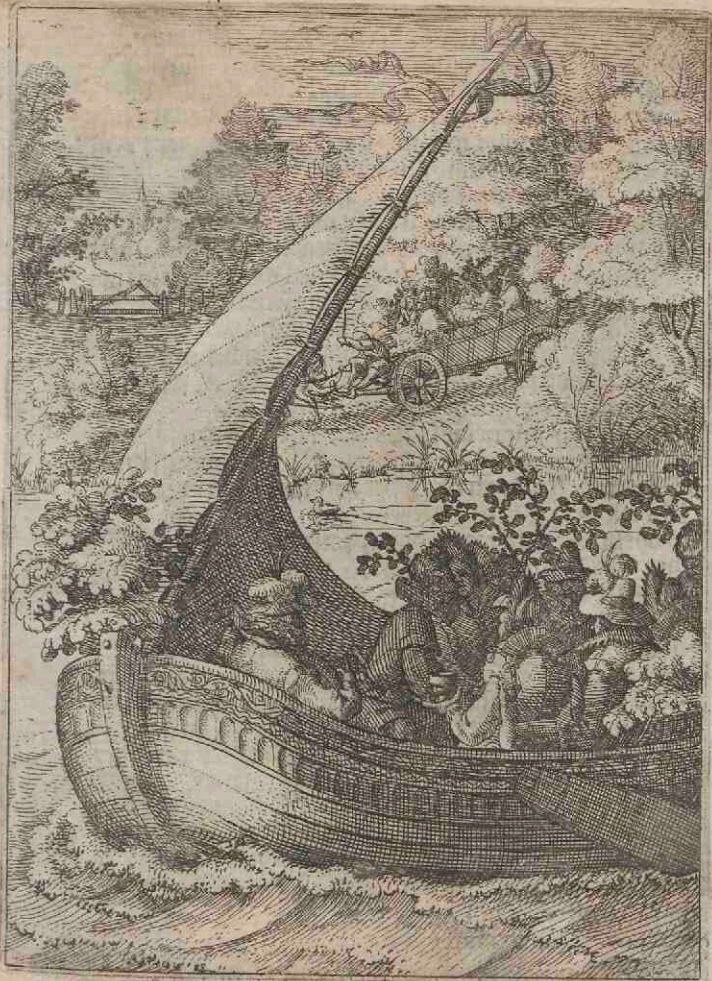
NW sie ick booz ghewis/dat al wat die Doeten
 Van Phæbo dooz haer roust/ons hebben laten weten/
 Niet anders is ghewest/dan slechts een bals bediet
 In Gziecken lant gheboocht/jae doork veel min als niet.
 Dat hy tot sijn gheboort/had Delos uytverroepen
 Om daer te moghen zyn van Cæli kint gebooren/
 Int midden van de Zee/jae by de wilde strant
 Daer baeren overhoop/vermozfelen het lant.
 Aldaer den wilden Godt/den Godt van onse landen
 Neptunus t' Eplant heel/omringde met sijn banden
 Aldaer die waters wreef/seer hooch in haren tocht
 Bespronghen met haer schuyt/de vzeelselijcke locht;
 Die helst houd ick booz waer/maer t'ander is gheloghen
 Want dat hy soude zyn in Delos opghetoghen
 En can ick niet verstaen/maer dat hy by de rant
 Des Zees ghebozen is/dat blycht uyt u verstant.
 Want hy int Hollants spreect en als van onse steden
 Wensd een bozgher doork/comt my aen boozt ghetreden
 Met een schoon duytche vops/die my het hert beroert
 En wederom den coy nae zijne beerken voert.
 Ick wil booztaen ick wil Bæoren laten vaeren
 Met al den Gzieschen vrecht en Pindaro zyn snaeren
 Weer gheven als ick sie dat ghy die onsen gheeft
 En onse conste stiert van Hollant is ghwrest.
 Een Hollander was hy soo ick speur uyt u reeden
 Maer Delos is boozwaer/niet verre van dees seeden
 Niet inden wijden schoot van Agei woesten gizont
 Noch daer den ronden hoop der Cyclidem op stont.
 Maer Delos is niet ver van Catwijck afghelegghen
 Niet ver van Lepden schoon/ rontom in groene woghen
 Cis Boortwijc nu genaemt dat Boortwijc daer de Helt
 En Pzins van onse roust/is overste gheselt. (baeren
 Dat Boortwijck daer de Zee/ dat Boortwijc daer de
 Die Sterren trocken selfs/en vzeelselijck opvaeren/
 Dooz

Dooz Eoli ghebiet/dat Noortwijck daer het lant
Als Delos hier te woorn bet roont wert met het sant.
Daer heel het hupfghesin van Nereus groene vanden
Al springhende rontsom veer dooz de Zee sich wonden
Daer Triton met sijn Schelp/daer Doris hier en daer
Lacert sich en verlust/met haer volck al te gaer.
De dickwils heb ick selfsich neem u tot ghetuyghen
Ghy winden die rontsom de bladeren doet buyghen.
Hoe dickwils heb ick selfs/als ick daer ben ghegaen
Heel den ghesceerten hoop/rontsom mijn lijf sien staen
Dier in segh ick hier in by t' swalpen van de baeren
Iae by nae in de Zee: o wonderlijcke maeren!
Ia noortghecomen eerst die met sijn wijs ghemoet
Als Phœbus al den hoop van bloomen wijcken doet.
Men siet dat Venus self die upt de Zee ghebooren
Is selver oock gheweest/doen meer als van te wooren
Te Noortwijck daer ghesien/ de Meyskens van het lant
Die hebben haer doen self/ghenomen by der hant.
En in den dans ghelept/Cupido quam ghesitreden
En in t' een bly ghelact nae onsen can ghetreden
Zijn peert was Zephyrus, die doen ter tijt een cleet
Van Croosen om en om zijn vleughels had ghespreet.
Men seght dat hy daer oock die scheepen leerde vaeren
Selfs met die kielen scherp/dooz snijvende de baeren
Hy was bepert/bereert/als ons Matroosen zijn

Die ontrent Noortwijck noch/gaen seplen in den Rijn.
Men siet dat hy daer oock op d' Hollantsche manieren
Zijn voeten leert op t' ijs en ober die Rivieren
Snel vliegghen als den wint/daer al den gantschen hoop/
Der machdekens gaen heen en bieden sich te roop.
Hoe dickwils heeft hy oock sijn pijlen daer vergheten
En selve zynen boogh al schietende verlieten
Hoe dickwils als men ginck/hem soecken in dit lant
Is hy ghevonden staen/spelende by het strant.
Cupido manlijck kint/Cupido die doet beven
En met u soet vergift/al sterbende doet leven
Die maeghdekens benaut: Cupido zijt ghy wel
Indachtich hoe ghy daer ghespeelt hebt menich spel.
Hoe menichmael ghy daer dijn moeder hebt bedrogghen
En druppend' ondert' lant/hebt haer daer met bewogghen
Om wederom te gaen/als ghy by lano stont
En hem zyn lde gaest/met soo een cloecken vront.
Ach wzeet en lieflijck kint by een slaugh verghelken
Die quetst en weer gheneest/ghy hebt doen comen spreken/
Oock Hollants acht ick wel/als Phœbus oock nu doet
Die met sijn Duytsche boys/doet byanden mijn gemoet.
Anacreon haert wel/ vaert wel hoorzaen Atheenen
En ghy Romeynen ooch/ick wil my van u speenen
Als Delos by ons is/en Phœbus van dit lant
Soo wil ick u hoorzaen niet nemen in de hant.

Lentes Clagh-ghedicht.

T Erwijl den Hemel soet/met sijn vertweende daghen
 De oude coude tijt des Winters gaet verjaghen/
 End' deur zyn fier gelaet die Aerd' en Locht verjeucht
 En alles sich ver blijft/en alles sich verheucht:
 Terwijl het Kertrijck groen/sich selven gaet bernalen/
 Met menich Bloem en Cruyt/en selfs de hooghe salen/
 Des Hemels met zyn reuck/en met zyn aefen raecht
 Daer door die Goden selfs niet wepnich zyn vermaect:
 Terwijl t'ghevoghelt al met haer soet Tierelieren
 Ten Hemel opwaerts stijcht en door de locht gaet smierē/
 Terwijl de Satyrs meest/vast blasen op haer Fluylt
 Om te doen hoorzen aen haer Nimphen t' soet gheluyt.
 Terwijl de Herders al in coele schaduw' rusten/
 Daer peder met zyn lief/sich selver gaet verlusten.
 So sit ick hier en treur/soo treur ick vast alleen
 En heb Eplaes mijn quaet met niemant nu ghemeent.
 Als met u droevich Dier/ die door des Jaghers treecken
 Van u beminde man u Gaphen zijt verstecken.
 En op een dovre tack vast treurich zijt en steent
 En met een droevich Liedt u eenicheyt beweent:
 Tot dat de selle doot/u pijnē comt versachten/
 So gaet het ooc met mijn/mijn treuren en mijn clachte/
 Soo dickwils nu ghehoort/die neem ick weder aen/
 Een droevich claeghlijck Liedt/sal ick beginnen gaent.
 Dies Nimphen die nu gaet met t'AS Nimphen varen/
 Daer d'Emstel ende het Ty, haer water vergaren,
 Die van u fiere hooft/u blonde hayzen soet
 Laet swenen op den stroom van uwe stille bloet.
 Die vooz u daechlijck siet/dees fiere Maghet swenen/
 Die dus voet mijn verdriet/int beste van mijn leven.
 En ghy die op den boozt van Rheno sit end' clacht/
 Dat uwen ouden stroom gheheel nu is verjaecht.
 Die dickwils hebt ghehoort my en mijn droeve snaren/

2
Het claghelijck ghesangh/van mijne liefde paren:
Indien u ooren teer/mijn stem opt heeft gheraecht/
Indien u opt mijn hert niet snaren heeft voormaect.
Comt Nimphen, Nimphen, wilt nu oock met open ooren
Die clachten die ick doe van mijn vriendin aenhooren.
E'sae Nimphen so ghy opt ghevoelt hebt in u hert
Dees pijnelijcke vzeucht/dees pijnelijcke sniert.
Comt brenge u Krupcyken met/en wilt daer in ontfange
Diet rauen die ghy siet op mijn bedruckte wanghen.
En brenghse inden sael/van die die met zijn handt
Cyran van ons ghemoet/ons sinnen hout vermandt.
En Zephir die noch niet gheset hebt uyt u sinnen
Van Flora u vriendin/het al te haestich minnen.
Ontfagt mijn suchte ooc/en maecht doch dat zijt hoorz
Die my in hare min/so dapper hout ver sinoozt.
En ghy Goddiane fris/die met u gulde raden
(Anchisen ulwen lief) soeckt hier en daer beladen.
D' Torrel duyfkens went en blyft een wepnicke staen
Tot dat ick mijn ghe weenen clachten heb ghedaen.
Want booz u hooghe troon/moet ick wy nu ver weeren/
Terwijl u pplich k'ndt zijn handt van mijn gaet keeren.
En hoorz mijn weenen niet/al ist dat vergh en dal
Van mijn bedruckte stem/verbult is over al.
Ick ren/ick jaegh/ick loop/ontsinnich booz de Landen
Niet anders als een hart/dat uyt des Jagers handen
Ontslopen is ghequetst met een te sellen pijl/
En vzeest so drae hy hoorz eens ritfelen terwijl
Die bladen aenden boom/met een hartneckich duchten
Dooz Jagers selle booch/verniet dā weer zijn vluchten
En blyet daer niemant is/die hem die doot can doen/
Soo looy ick vast om hulp en gae my vast vermoen.
Om dat ick laes noch eens ghenesen sou mijn wonden
Die niemant helpen can dan diese heeft ghesonden.
In mijn verwonnen hert/en deeb my dese pijn
En can niet dan van een (eplaes) gheholpen zijn.
O harde wzeede Maeght/Maeestersehe van mijn sinnen

Can u mijn groot ghetier en kermen niet ve rwoimen.
Mijn ingheballen ooggh/mijn wanghen die ghy siet
Noch glibzich van het nat/dat uyt mijn oogghen vliet.
Keunt ghy mijn droef gelaet noch aensien sonder weenen/
Keunt ghy mijn groot geschrey noch hoozen sonder steene?
Ick acht u harder dan/als eenich clip oft steen/
Een yger hebt ghy dan/ghelegghen aendie speen.
Waerom en heeft natuer niet in u ooggh gheschreben
Dees wzeetheyt daer ghy doet mijn arme hert booz behē.
Och waerom heeft zy dan/ghebaen dat u gheschrycht
Deel sachter is als hert dat in u boesem licht.
O liefelijck ghelaet/o vriendelijcke oogghen/
Die hebben mijn verbaen/die hebben mijn bedrogghen.
Wie had doch opt ghedacht/dat een so wzeet se mijn
In so een fier ghesicht verholken soude zijn.
Wie had doch opt geloofst/wie had doch der ven so gen
Dat sulcken boesem hielt so wzeeden hart verbozghen.
My docht ick uyt u ooggh het hemels Neet ar dyonck/
Als ick uyt u ghesicht vercreech een soete lounck.
My docht dat selfs die Goon my souden dat benyde/(lijde/
Maer laes dit was myn quael/maer las dit was mijn
Och vriendelick ghesicht/ghy gaest my dese wout/
E's reden dat ghy my van weder maecht ghesont.
Dijt ghy dan so verhoort/dat mijn ver wonnen sinnen
D' schoonheyt al te schoon/norch hebben dorven minnen.
E's wel ghebrogghen hoorch/dorch zijnde niet als vlam
Wat wonder ist dat ick so licht ten hemel clam/
Ick weet mijn liefde vliet veel hoogher als ick raemde/
Een minne dat my niet/te minnen en betamide.
Maer ick derf sweeren u/Dyou Venus hooghe dis/
Dat mijne liefde wel u schoonheyt waerdich is.
Soo veel als my belanght mijn hooghe siere sinnen
En connen niet dan t'geen dat Hemels is beminnen/
Ik wil dat een sicout besaen mijn val bereereu sal/
En dat ick als ick wil uyt d'hooghe Hemel val.
Dijt ghy daerom onstalt/ick sal norhtans niet laten

meer te doen en dienst / in plaets dat ghy gaet haten
Mijn al te bierich hert: nochtans van goeder aert/
Dan heftich minnen is / wel teghen liefde waert.
Dus o ghy waerste Vrouw / schooonte van die schoone/
Die mijn veruonnen hert / ghevanghen voert ten toone.
Ontfangt mijn siere min / die ick u waerdich acht
En doet my eens de jonst die ick van u verwacht.
Maer blyft ghy noch volhert / so sullen (laes) mijn oogen
t'gheduerichlijck gheweent en kerren niet ghebooghen.
Want om mijn droevigh hert met weenen te voldoen/
heb ick so menich sucht / so menich traen van doen:
En mijn ghecarmin (eplaes) heeft upgheput de tranen
Van mijn bedroefde oogh / dies sal ick moeten bayen
Een wech voor Stevens nat / aen mijn henaent ghemoet /
Wt' binnenst vā mijn hert / en dā voortae' veur t' bloet.
Dus gae ick vast alleen mijn eenicheyt beweenen/
Daer niemant hoorst mijn stem / daer niemant hoorst' mijn
Als ghy Goddin alleen / die doch niet na u sin (steenen
Gheselt hebt upt u hert Narcissi swaer min.
Als hy (o klau ghemoet) so schandich voor u bliede /
Int groene soete wout / daer niemant u bespiede:
Narcisse soo een min en waert ghy gheensins waert /
Dan toch Cupido weert / heeft uwen trotsen aert /
Te recht noch eens ghetraft / als ghy het gheene liefde
Dat noyt u selfs begaf / nochtans u niet gheriefde.
So dat door u schoon lijf dat Echo had begeert /
Int eenen Witten-bloem allencxkens is verkeert.
O Echo ick versucht noch om u onghemuchten /
Dies helpt verneeren doch mijn kerren ende suchten:
Doet dat den Hemel weert mijn weenen selver hoorst /
Op dat doch inde locht / mijn stem niet wert versnoort:
Want midden inde zael / daer al die Goden leven /
Heeft Iupiter een Cruyck naer Venus wil ghegheben /
Der Minnaers tranen dat / daer in zy vast vergaert /
Van haer beminde volck / die tranen die zy spaert.
Dies hoop ick dat ick noch / ten lesten noch sal raecten

3
Met dese siere byant die dus mijn hert doet blaecten.
Want van een Minnaers oogh en valt geen yd'le traet /
Dit is mijn soete trost / mijn hoop / mijn soete waent.
En hy die ons ghemoet in zijne sachte handen /
Can winnen onversaecht / en slupten in zijn banden /
En is so niet van aert / dat hy dien / die hem breeft
En voor zijn ppen beeft / soud' quellen aldermeest.
Dan toch het is mijn schult / het is mijn soete wandel /
Ick bid u om ghenae / bergheeft mijn myne handel.
O Venus dat ick dacht met eene ydele waen
Dan so een vasten strick / mijn klau ghemoet te slaen.
Dies crych ick nu mijn loon (helaes) ick moet becoopt
Dat ick mijn siere byant so lichtelijc dacht t'ontloopt.
Die ick droevigh in mijn borst / in een verlaten wout /
En dacht te slyten daer / mijn liefde al te bout:
Dan doch het was om niet / waer dat ic sloech mijn oogen
Die schoonsheyt van mijn lief / die comt sich altijt toogen.
Als eerst den dach begint / met d'eerste dageraet /
Wanneer Aurora fris haer oude man verlaet /
Soo haest en can ick niet / dan haer paruijk bekijken /
Of ick beginse voort / terstont te verghelijcken /
by t' hant vā mijn vrentdin / dat aē haer wāgs kē's cleefte
End rōtsom hare' hoost / door t' sijden vlechtsoer / sweefte
Daer aen so menich strick / Cupido heeft ghescreken /
Ick sach die netten aen / ick dacht ick soude vrecken.
Ick cost noch niet te deegh Cupidos stercke cracht /
Veel stercker was de knoop / dan ic wel had verwacht.
Als Phoebus upt zijn rust / int criecken van de daghen
Ter Hemel opwaerts stijcht / met zijne goude waghē /
Dat licht dat alle man verquicht / met groote byzucht /
My geensins en vermaect / my geensins en verheucht.
Wat baet my doch de Son / als ick de Son moet derven /
Wiens af zijn my ontstelt / wiens af zijn my doet sterven.
Och mocht ick noch een schijn van haer alleen ontsaen /
Want die de Sonne derst / en isser niet wel aen.
Ick sie de Boomen aen met wtghesprede tacken

SONNET

Waer aē het klimmend' bepl/so vast sich aen gaet parken.
 Terstontsbedenck ick voort/in mijn verwonnen sin
 Op d'armen uytgestrecht (helaes) van mijn vriendin.
 Daer in so dick mijn geest/van hoop ende sorggh bestreden
 Begeven heeft mijn hert/begheven heeft mijn leden.
 Als zy dooz haer ghesicht mijn hart my had' ontsteelt
 Dat dooz een adem soet/zy weder heeft ghesheelt.
 Als ick de bloemkens sie/soo soet op d'aerde cruppen
 Daer met een sacht gedruys een beeske dooz comt sluppē:
 So denck ick voort terstont op't ronde vernillet
 Daer met haer haerckens blanc/int midden zijn beset.
 Dooz ick de coele wint eens rupfschen dooz de boomen
 Soo zijn terstonden aen/my in den sin gheromen/
 Die woorden die wel eer zijn onder ons ghegaen
 Met een te soet gheluyt/dat niemant cond' verstaen.
 In plaetse daer soo fier de bloemen haer ontlupcken/
 So haest en can ick niet den reuc/haers soetheyts rupcke
 Of ick denck voort terstont/op d'aessen vā haer mont
 Die my ghenesen can/en maecken heel ghesont.
 Als ick met soet gheluyt/de Nachtegael hooz vliegghen
 Naet 's hemels schoon ghebouw/so lact ick my bedriegen/
 En meene dat ick hooz int midden van het Wout
 t'Gesangh van mijn vriendin/dat mijn betovert hout.
 Dus waft mijn liefde vast/d'ick dencke te herdooven/
 En ick sinelt als een sineu vooz eenen heeren Ouen:
 Dies sullen my int lest/de Nymphen met haer hant
 Begraven in die Wout/tot loon van mijne brandt.
 Die Naiades int groen/die sitten vast en plupcken
 De bloemkens wel ghemaelt en lieffelijck int rupcken/
 Daer zy so menich Crans en Hoepkens maken af/
 Ter eeren van mijn Lijck/ter eeren van mijn Graf.
 En vooz mijn leste lof/sal daer op zijn gheschreven:
 Hier leyt een Minnaer fier,die t'beste van zijn leven
 Versleten heeft in d'liefd' van een te wreeden Maecht,
 En is int eynde noch ghestorven onbeclaecht.

De noyt en hebt ghesien ten opstaen van den dage,
 Dē Meyschen Morgē-stont,wanneer de Sō begint,
 Wanneer hy met zijn licht de duysternis verwint,
 Ons toonende zijn hoofft en zijn vergulden Waghen.
 Die noyt en hebt ghesien hoe haer de roosen draghen
 De Lely,de Narcis,of oock den Hyacint,
 De nuttwee bloemen zijn,certijts elck zijnd een kint
 Als Phœbus had in d'een,d'een in sich selfs behagē.
 Comt hier en siet mijn lief,comt hier so meught ghy
 sien,
 Niet eenen Morgenstont,geen Roosen ses of tien,
 Maer eenen Bloemen-bergh, en een geheele Lente.
 Lente die altyt duert,daer niet van dagh tot dagh
 Den sueren Winter volghet,na d'oude Iaers ghewente.
 Geluck boven gheluck,die daer wyt plucken mach.

Courante. Si cest pour mon pucelage.

Oridon met groote lusiry
 Seyde tot zij West-Goddy
 Lydia waert uddy sy/
 Dat ghy my mijn Liefde bluste?

Dat

Dat wy mochtly met gheneught
Slijten onse jonghe ieught?

Al t' S'hesoghelt / al die Dieren
Legghy nu in grooty rust /
Nu ghebruycken haeren lust
Alle Nimphen goederieren /
Ey wy latey sonder Dreught
Slijten onse jonghe ieught.

Hoe can in so soeten wesen
Wesyn sulcken sueten aert /
Jst u niet de pijn waert.
Wesey Dienaer te gheneuyt
Nimphe laet ons met gheneught
Slijten onse jonghe ieught.

Alle Goden en Godinnen /
Al wat op der aerden leeft /
Al wat in het water s'weet /
Leeft volcomen lust int minnen /
Ey wy latey sonder Dreught
Slijten onse jonghe ieught.

Als die elare Maen gaet rusten
Eer den roodden dach verschijnt /

Staet soo schoonen sterck ey blinckt /
Siet de Goden al doet lusten /
Nimphe laet ons met gheneught
Slijten onse jonghe ieught.

Siet de blancke Zee-Godinne
In het onbestuerde Vee
In het midden van de Zee
Stoocken zy den brandt van minne /
Ey wy latey sonder Dreught
Slijten onse jonghe ieught.

T'vogelken dat ghy siet s'wesen
Van den Wiingaert op den Tack /
Van het taccken op het dack /
Leeft so soeten lust bedresen /
Ey wy latey sonder Dreught
Slijten onse jonghe ieught.

Dat u Vaders schoone Welken
In het rijpste van t'ghewas /
Stonden sonder Drucht oft gras /
Sont ghy niet den Hemel schelden?
Ey dus laet ghy sonder Dreught
Slijten onse jonghe ieught.

6
Soet u blancke bouty opy
Ey ontfanght u trouwe *Leuecht*
Die u met eyn hert oprecht
Met zyn ledy wil becoopy/
Nimphe laet ons ry gheneught
Slijt ey onse ionghe ieuight.

Lydia begonst i'ontfonckey
Ey vertoonde eey ghesicht/
Met soo minnelijckey licht/
Met soo mercklijcke sonckey/
Dat sy wilde met gheneught
slijt ey hare ionghe ieuight.

Coridon sprack met verblijden
Alsoo menich als het sandt
Op het ongheloude strant/
Is gheweest mijn bitter tijden/
Als ick moeste sonder *vreught*
Slijt ey mijne ionghe ieuight.

Maer soo menich als die vrucht y
Op het toebereyde wout
Lydia soo menichfout
Sulckey wesey ons ghenuchtey/

Nimphe laet ons met gheneught
Slijt ey onse ionghe ieuight.

SONNET.

Dijn Christallijnen hals en vriendelicken mont
Dijn liefflick gesicht dat mijne heeft bevangen,
Dat geel gondtverwich hayr, dijn purper roode
wanghen.

Dijn schoonheyt daer ghy al met overwinnen
condt

Ontstekē so mijn hert, en t'leffens reener stont
Int vyer, int soete vyer, int vyer vā mijn verlangen
Dat ic mijn over t'hoofft niet anders en sach hāgē
Dā smeltē als het was, staend voor den oven ront.

Ten waer ick my (eylaes) met tranen ginck be-
spoeyen (vloeyen)
Die als uyt een fonteyn steedts uyt mijn ooghen
Och sach ick eens een endt, ic vrees noch dat dees
brandt, (teeren,

Ten lesten noch mijn hert tot aschen sal ver-
So eens her nat ontbreect, en hy hout d'overhant,
Wāt't is een crachtich vier, dat qualicis te weeren.

Courante. Si cest pour mon pucelage,

Ghy siecke Gode der minney
Watxom datmey u verblijnt

O Ser al gheschildert sijn?

Dat wy can ick niet verfunny
T'mach wel dat ghy niet wy siet/
Ick gheloof het mochtans niet.

Siedy niet // hoe condy giffy
Dat u schicht soo seecker gact?
Blindy houdy doch ghey maet/
Shy cont schiety sonder oniffy/
T'mach wel dat ghy niet wy siet/
Ick gheloof het mochtans niet.

Die daer woonen in de Tuyn
Wy in die Woffschalen dicht/
Die wy connen uwey schicht
Moch u spijlen niet onschuylen/
T'mach wel dat ghy niet wy siet/
Ick gheloof het mochtans niet.

Die daer duycken in die stroomen/
Brenghy ghy doek in Liefdes perck/
Is dat blinde Liefden werck?
T'is dat ick niet derse woemey/
T'mach wel dat ghy niet wy siet/
Ick gheloof het mochtans niet.

Leeduy niet de smalle paden
 Mae den Hemel opwaerts heen
 Sonder Leyfmay conney treefy
 Ey den donder-Godt beradey?

T'mach wel dat ghy niet ey siet/
 Ick ghelooft het nochtans niet.

Daer nae ginck hy Pluto kiesey/
 Die daer woont int helsche rijk
 Durster/diep/afgryselijk/

Daer die siend' heny soud' vertiesey/
 T'mach wel dat ghy niet ey siet/
 Ick ghelooft het nochtans niet.

Maer ghy wilt gheey clachten hooruy
 Way diey die ghy hebt gheboont/
 Ey nochtans wel helpey cont /
 Maer laet haer in druck berisnoozey/
 Daer uyt ick deel eer ghelooft/
 Dat ghy zijt ghebedich doof.

Sonnet.

Dit wonderlijk gheheel dit alle s wat ghy siet,
 De Aerd, de Locht, de Zee, des Hemels hooge troonen
 En al wat Aerd, wat Zee, wat Hemel, Lucht vertoonen,
 Of haddet gheene Son, of twee, het ginck te niet.

Ick arm ellendich Deir wat lijd ick dan verdriet,
 (Laes) die verdrighen moet twee Sonnen die daer woonen
 Int aenschijn van mijn lief, die schoonste van die schoone,
 Doch grooter is mijn pijn waer dat zy van my vliet.

V Wat wonder ist dan noch wanneer ghy my siet sterven,
 Tien duysentmael den doot, eer t'eynde van den dagh,
 Ick lyde dat gheheel ter werelt niet en mach.

T'zy dat zy by my is, t'zy dat ick haer moet derven,
 Och blyft my altoos by alst immers wesen moet,
 Soo kies ick noch de doot die my de hitte doet.

Sonnet.

Nadat den hemel wreect, my eerst van u deed keeren
 Na dat dat loete licht dat uyt u ooghs kens daelt
 Op mijn benaut ghemoet, mijn eerstmael is onthaelt
 Na dat ghy u ghesicht, eerst van my hebt gaen weeren.

Begon terstont mijn hert in droefheyte te vetteeren
 Mijn gheest die was rontom van pijn heel onghesael,
 So dat ick heel ontfelt ontfinnich heb ghedwaelt,
 Met wanhoop verghefelt, die my den wech sou leeren.

Ick heb die hele locht met mijn gheschrey ontfelt,
 En met mijn tranen laes bestroyt het heele velt,

Ach ooghen die my zijt gheworden droefheyts beecken,
 Mijn leven en mijn smert, cost dat doch zijn versmoort,
 Te samen eens ghelijck door u ghestadich leecken,
 So quamer van mijn quaet noch eenich voordeel voort.

Cupidos

Cupidos School ganck.

Lest als ick int Bosch ginck draken/
Oy dey soeten Voghel sanck:
Op mijn beste r'achterhaken/
Met mijn boesche Harder sanck/
Quam die moeder sayde mij/
Met ey dobbel loofe sijn/
Met ey soete valsche reden
Haren sooy by my besteden.

Alles wat ghy wilt bedinghen
Seyde zy/is u ghejont/
Soo ghy mijn cleyn Kindt leert singhen
T'gheey ghy op die vlytende cond.
T'was al wel: ick leerde t' Rint/
T'gheey myn hedendat'ch' noch sint/
Say die Goden/Say haer leeren/
Jy ons Harder-boeck beschreuen.
Hoe dat Pan op sesen Ziesen

9
Ongheleick met Was bespleekt/
Die verscheyden toon elck bliesen/
Een nieuwe deuntjen heeft verdeckt/
Hoe dat Aristæus sreet
Met Lyæo tot sijn leer:
Of de giften Van die Zijen
Meer dan wij ons mocht verbliesen.

Maer dit ey mocht al niet baten/
T'boesken ginck sijn oude ganck/
Woudmen hem wat leeren praten/
T'speelde strax een ander ranck/
Altiit had hy in deyn mont/
Hoe de liefde het hert doorwbont:
Altiit had hy yet te sprecken
Van sijn moeder's loofe wreecken.

Jy de plaats say op te segghen
Sijne lesse/quam hy my
Selst ey minne les voorlegghen
Dieb hy say sijn les wat dry:
Nu ey weet ick anders niet

Als say i soete myn verdriet/
 Nu heb ick het al vergheten/
 Dat ick eenijts plach te weten.

Waert day wel o Welt-goddin/
 Waert day wel o soet gheslacht/
 Coridon wil gaeu beginnen
 Tghen hy wort y hadd' ghedacht/
 Tis al wat ick singh of haer/
 Galathea soor y waer:
 Jy dus strenghe minnaer) wettē
 Heeft ey kindt my conney setten.

Epigramma.

En heb ick ghesien het die
 Dat my wentelt in het byer/
 Dat my wentelt in den gloet
 Daer ick lebend sterdy noet.

Looser die ick wort y sach/
 Day manieren say ghesach/
 Waer ick loop waer ick wil gaeu/
 i' Die comt alijt soor my staen.
 Schoonder die y isser niet/
 So ghy't wel te deegh besiet/
 Salich die dit die vernam/
 Doey dit die ter werelt quam.
 Salich die dit die eerst vout/
 Sonder dat hy was ghesvout/
 Salich waer der Goden Godt/
 Was hy wort say i' die bespot.

Al die Goden saghen ras/
 Doent noch niet volmaect y was/
 Doent noch toonde vreught noch pijn/
 Dat het haer verderf sou zyn/
 Geis) heeft Jupiter gheseyt
 Ter hy was san't die verlegt/
 Laet ons i' half volbrachte die
 Weer gaeu wery y in sijn byer.

T byer

T Syer dat heeft eerst voortghebracht/
T dier dat met de Goden lacht/
Wt du dier so comt het Syer/
Wt dit Syer so comt het dier.
T dier dat is het wesen soet
Dy ey machdelijck ghemoet/
Ic ey bitter soet pijn/
Als het Syer by t' Dier moet zyn.

SONNET.

Cupido so ghy zijt niet anders als een kindt,
Hoe comt ghy dan een Heer te zyn van alle
Heeren
En laet u nacht en dach van alle Princen eeren?
Hoe comt dat ghy alleen soo vele mannen
wint,
Cupido so ghy zijt altijd al even blind,
Als die Poëten selfs, u eyghen Dienaers leeren?
Hoe condt ghy dan u rijck soo grootelijcx ver-
meeren?

11
Hoe comt dat ghy soo juyst mijn herte altijd
vint:
Maer neen ghy zijt een Godt die door u stercke
handen,
Der menschen groot ghewelt beslaet in uwe
banden,
Neen, neen, ghy zijt een Godt die alle dinghen
siet:
Maer vindt doch eens het hert mijns vriendlix
vyandinne,
Trest haer met eenen pijl van een ghelijcke
minne,
So segh ick dat ghy recht en oock met oordeel
schiets.

SONNET.

Ghy liefelijck ghesacht dat in die bloemen leeft,
En uyt so menich Hof, moet uwen honich halen,
Die hem eens het ghenoot, door wiens seer roode stralen,
Dit wonderlick ghebouw van alle die werelt beeft,
Comt Voghelkens die ons den menschen Nest
gheeft.
Comt Bykens by mijn lief, wat mooght ghy doch gaen
dwalen,

Door reghen, wint en sneeu, verd' buyten uwe palen,
 Daer doch door al die locht zo menich roover sweeft,
 Noyt honich can zo soet uyt heel *Hymeto* comen
 Noyt hebt ghy sap zoo soet uyt eenich bloem ghenomen,
 Als desen honich dauw van haren rofen mont;
 VVie soud' u beter raedt ter werelt connen wijfen,
 Al hadt ghy *Jupiter* selfs wederom te spijfen,
 Dat ghy uyt hare tongh en lipkens suygen condt.

Jaer dicht/aen sijn beminde.

IC wensch u dit nieuw Jaer boozspoedich gants en gaer
 Veel heris in uwen schoot/een lieff' in u ghedarhten/
Ick wensch u booz en naer/een soet ghewenste jaer/
 Int soet ghewenste jaer veel soet ghewensie clachten.
 Rijckdom/ *Fortunys* gheluck / eere des aertrijer staet/
 Schoonh; des werelts lust / beucht der godvruchtē troone
 Sal ick u wenschen niet/in't Jaer dat nu aengaet/
 Dat waer in *Hollandts* baen/gebzocht niet ongewoone.
 Een fout is doch in u/so verr' ick't segghen mach/
 Die wensch ick dat van u wert verre wech ghenomen/
 Dat is/dat daer een *Schelp* (ghelijck een bolwerck plach)
 Om een beuwerde *Stadt*/is om u hert gheromen.
 Dees *Schelp*e die belet/dat mijn supver belept
 Mijn dienstbaerheyt / mijn trouw/u hert niet connen rake
 V hert wert steets bestozmt van mijn ghetrouwicheyt/
 Dan dooz dees dicke *Schelp*/can het nu niet ghenaken.
 So wensch ick dat die liefd' dit jaer dees wal doozschiet
 Of dat hy my eens leen/den boogh niet sinder presen/
 Ick soud' een bresse groot/dooz dees schulp maken siet
 Op dat ick selfs daer dooz/in u hert mochte wesen.
 Ick geef tot een nieuw jaer/een d'aldergrootste gaben/
 Die ick ter werelt heb/dat is mijn epgghen hert/

Gheeft ghy het maer die plaets of een bequamer haben/
 Dan t'leest boozleden jaer dat nu verlozen wert.

SONNET.

*Meestersche van mijn hert, die door u soete stralen
 Ent vriendelij ck ghelach, van uwen roosen mont,
 Mijn edel vryghemoet alleen verwinnen condt.*

*O oorsaeck van mijn vreucht, o oorsaeck van mijn
 qualen,*

*Meestersche die mijn hert comt uyt mijn li haem halen,
 Dat nu van uwe oogh, so vlammich is ghevont,
 En dat ghy oock alleen, cont maken weer ghesont.*

*Wanneer dat u ghesicht medogent mach op dalen,
 Ontfangt dees droeve clacht, die u van gants ghemoet,
 Wtbarstende door smart u arme dienaer doet.*

*Die u voor desen tijt zijn Roosen mont sal noemen.
 Indien hem maer de ionst gheschiet van desen dagh,
 Dat hy zijn Roosen mont, met recht u beten mach,
 En sich van hyuden aen, u arme dienaer roemen.*

D'een vrient tegens d'ander. A. I.

A. Wat is dat u dus treurt / wat doet u vzeuchde
 vluchten.

Wat ist doch dat u let/wat willen uwe sichten?

I. Een *Jonevrou* ic bemint, A. Is sy wel minnens waert?
 I. Beminnens waert? Ick sach noyt schoonder op dees
 aerd.

A. Segt

A. Segt my waer ghy seerst saeght? L. Nu coets was ick te gaste/
 By eene mijne vriendt/Cupido my verraste
 Aen tafel. A. Maer hoopt ghy haer wel te crigen licht?
 I. Ick hope dat sy oock ghequert is door sijn secht/
 En dan so hoop ick haer int heymelijck te ghenieten.
 Dat ick haer trouwen most/dat soude my verdzieten.
 A. Segt my heimint ghy haer dan niet in dencht en eer?
 I. Reen:want t'is my ghenoech/als zy doet mijn begheer.
 Wat soud' ick trouwen haer/zy is niet rijck van goede/
 Noeh van geen groot geslacht/en ooc niet cel van bloede
 Weet ghy niet dat het is nu al om gelt te doen/
 Daer isset daer' my let/en daer wringht my de schoen.
 A. Op sy op sulcken boet / u gantsehluck niet gheriefde?
 I. So woud ick oock terstont my vryen van haer liefde.
 A. De liefde' is niet by u maer Min van t'blinde kint/
 Want die Cupido raecht zyn sinnen zyn verblindt.

SONNET.

Coets doen de Mane stont/met Argi ront ontoghen/
 End' dat de stille nacht/haer slaep-cruyt zaepde neer/
 Bering' my enen droom/my docht na my begheer/
 Dat ick mijn lief betraght/vont uessens my gheboghen/
 Ic custe/streeld' end' smeect/haer lipkens/hozijens/vogē.
 Maer smozgens vont ick my/van troost beroo bet seer:
 T'laeplaken in de mont/haer armkens lieflijck teer/
 In eē Bed-stoc verkeert/mijn vzeugt met droom bedvogē.
 Verrader schelmisen droom:waerom vliet ghy so ras
 Lust u den spot met my/so verlenet dijnen pas/
 End' blijft my langer by/ niet een gheneught volcomen.
 Bedrieget erijgh ick niet dan uwen spot end' lach/
 Van hater schoonehepts roos/so geeft my dat ick mach
 Dye dupsent jaer so soet/sonder ontwaken droomen.

ELEGIE. Of Clachte.

I.
 Sal ick den tijt wel sien? ach zullen d'uren comen,
 Dat ick mijn Lief betraght, noch eens aenschouwen zal?
 Ey daghen loopt doch voort! vliet wech als water-stroomen,
 Keert inellijck u Compas,maeckt veerdich uwen val.
 II.
 Euroza slaep niet langh,roomt, sadelt Mhebi paerden
 End' spant saen sijn gewiel,noch voor' den dageraet
 Verschalckt hem daer hy slaep,dat hy stijg op der aerden,
 Och Thetij's laet hem gaen,sijn langhen Somer graet.
 III.
 Noch twelfmael cromt met haest,Calisto dynen wagen,
 Omringhert uwen Creyts : oock t'Welfmael dwijnlijck
 daelt,
 Onder den Horizont/Bootes sonder traghē,
 Niet langher Coninc'ster/Cassiopea draect.
 IIII.
 Ghy naght-lantern Maen / laet gheen slaep-cruydt meer
 dalen,
 VV: Morphēi ghesluy m,maer soeckt en cabelt eer,
 Loopt ras,op dat ghy mooght de Son cens achterhalen,
 End' comen in sijn steed,verandert uwen keer.
 V.
 Mars jaeght Saturnum op,de Gemini goey sterren
 Sullen her luy ghesleyp,Scorpij dringhen voort,
 Medusa zal van selfs,in heur dick hayt verwerren,
 VVant zy voor Perseus vlucht,naer t'couw end' doncker
 Noort,

VI.

Ick sien de **Swane** ras, breeet door den **Melwech** roeyen,
Op dat zyt schoon **Planct**, van **Venus** waghē treckt,
Den **Arent** zal sich oock naer mijnen wil wel spoeyen,
T'ontgaen den winner-pijl, die **Perles** naer hem treckt.

VII.

Twelf daghen moet mijn hert, noch met een nevel duycken,
Tot dat het helder ooch mijns **Liefs** daer inne schynt,
VVant sonder haer can ick gheen clericheyt gebruycken,
Ia ben verduyftert selfs in, t'vyer dat mijn hert pijnt,

VIII.

Ach! waerom hebb' ick toch, zo seer in my ontfanghen,
Haer gratien, haer jeught, end' haer verwinnend al,
Mijn hert verlanght te seer, jae t'smoort in zijn verlan-
ghen,
End' maeckt my elcken dach, een heel jarich ghetal.

IX.

T'la morghen gaen ick scheep, Heer **Eole** wilt vullen,
De zeylen met den wint, voor wien t'Schip vlachten
mach,
Laet los u buyich heyr, Zuyt ende VVest die sullen,
Vercorten mijne smert, vercorten wech end' dach.

X.

Neptunus **Venus** vrient, die zal sijn stroom gheryden,
Den wint doen jaghen naer, om t'samen t'eener handel,
Het aertrijck (d'welc hem niet in sijn ghebiet wil lyden,
Te wreken van dit leet) en o' te bestormen t'landt.

XI.

Doch breydelt dus u room, end' dwingt aldus de winden,
Dat ick als d'**argen** **Gueck** / schipbreuck niet lyden
moght,
Laet ickfe dirmael toch, noch eens met aensien vinden,
End' quelc my als ick weer, vlot' u baren voght.

XII.

Comt aenghenamen dach, ter wijl zal ick my lyen,
Met het ghedencken diep, van hare beeltenis,

Het wel ick met my nam, doen ick van haer ginek ryen;
En liet haer weer mijn hert, t'welck haer een tempel is.

Maugre Envie.

SONNET,

DE liefd' bespringt mijn hert, de **Crijgh** ons **Vaderlant**
De liefd' met pijlen scherp, de **Crijgh** met veel oorlogen
Liefd suyght mijn clachten uyt, de **Crijgh** heeft uytgesoghen,
Onser **Frontieren** grens, met aenstoof veelderhandt,
De **Liefde** stoockt myn vyer, de **Crijg** **Landouwen** brant
De **Liefd'** heeft my bespiet, uyt hare lonckend' ooghen,
Wars had' door schoon beloft, ons **Vaderlant** bedrogghen:
De **Liefd'** is blindt, de **Crijgh** heeft reden noch veritant,
T'is ongheluckich volck, die zulcken **Heeren** eeren.
De **Liefd'** met droefheyt loont, de **Crijgh** met veel verseeren,
Van gheen van beyden comt, deugt, voordeel noch profijt,
Begheef ick my tot **crijg**, sijn dorst vorst mijn ghellen,
Volg ick de **liefde** naer / **Schoone** zult ghy my quellen /
T'is best dat ickle myd / dan beyde make quijt.
Maugre Envie.

**Uoys: Du laet ons allegaer danck-
baer zijn / etc.**

We Ont slugghe bode **Say** de miij /
Saet tot miij **Lief** dit draghē /
Sat ick om haer **Swant** oosighe sijn /
Dus stadich sucht zy elaghē /

Swant

Want als ick droesich clacch ey sucht/
Zy seyt t'is u ghesboone clucht/
Diet ick u miy noch clacchey
Nu gantschelijck niet achty.

Voockeloose miy/doet my gey smert/
Maec onmiy quest miy sinny/
Ey dat ick niet gheloozet wert
Jy miy so trouwe minne.

Ick sweer by al die Gooy ionghvrou/
Dat self die miy niet trouwer sou
Al wild' hy sulcx beginny/
Toch moghen u beminny.

Ey r'oucket my dat iy coztely tijt
Ick say u by ontfleky/
Ick heb gheschoort elck cry niet vlijt/
Way dijne deughdy sprekey/
Jae eer ick dy noch kende recht
Was ick so vast ary dy ghescheyt/
Dat nae kennis say desey
Nu meeder nau mach wesy.

Spring slugghe bode say de miy/
Als ghy dit hebt ghescheyt/
Clachte eens jonghe Dochters, op de Voys:
Och leghdy nu en slaept. &c.

15
Mij vriendelijcke Syandiy/
So eycht of say miy lesdy
Of day miy doot/ ey vol bescheyt/
Soo zy iy bang' loof tot my leyt/
Ghestadich wil volherden.
Vraecht haer wat mijns sal wexdy.

SONNET.

VVanneer ick van u eych de vzeugt/die t alles wint/
De vzeugt vā liefde soet/ tot loon vā al mijn ijde/
So comt ghy altyt voort om desen strick te mijden/
Met cene pde eer/ veel lichter als de wint.
Daer teghen heb ick dan t'plasyr terfont versint
En t'soete Paradijs daer in wy ons verblijden
So dat ghy van voortaan/ moest setten gaen ter zyden
Die droom van pde eer/die u so seer verblint.
Daer speert u hert eens upt/en segt o fleur der vrouwe
Hebt ghy dan op u eer een sulchen goet betrouwen
Dat smaec/dat sin/dat geest/daer door can zijn vermaect.
T'is oude wijskens clay/ geijck zy altyt pleghen/
Want eer is slechts alleen in pde waen gheleghen/
Plasyr dat is een saeck/dat alle sinnen raecte.

Clachte eens jonghe Dochters, op de Voys:
Och leghdy nu en slaept. &c.
Helijck de schadu niet steract.
Maec t'lichamy sich wil wendy/
Also liefde my doek niet afgaet/
d'Orsacck say miy ellendey.
In dit looy voor miy trouwe miy.

Dat

Dat ick nu werd verlaten/
 Nu ick volbrocht heb sijne sijn/
 Begint hy my te haten/
 Om hem verliet ick d'ander al/
 Die om miij ionst my sryden/
 Hy geckt nu niet miij onghesal/
 Hy heeft sreught in miij liiden.
 Och/och/watrom in peynsd ick niet/
 Op d'manneij loofse dadeij/
 r' Schijnt dat sy draghelijc r'sooder verdrict
 Soo wy haer niet ontladen/
 Maer antrecket wat loofse listicheij/
 Sy claghelijc dat sy brandelijc/
 Int watre van wellusticheij/
 Is haer brandt/ist niet schandelijc?
 Maer als sy hebben ons int niet/
 Godt weet hoe sy i' ons looney/
 Want als ons liefde is gheset/
 Sy ons i' valc hert eerst tooney.
 Misbruyckend alsoo ons verstant/
 Ey ons seer oprecht herte/
 Want sy verlaten ons in schant/

Als sy d'ry zijij van sinere.
 Hy in ondanckbaerheij verblint
 In ontrouwe al die menscheij/
 Miij lief die my niet meer bemint/
 Nu als hy heeft sijn wenscheij.
 Och Theseu ontrou ende straf
 Com ghy so hatst vergheteij/
 Die ionst miijns herten d'ick u gaf/
 Als k'by u was gheseteij.
 Och ongheluckich meer als is
 Of can zijij ey ionckdrouweij
 Want ick' toch niet weet door ghebbis/
 Maer ick my sal onthouweij.
 In wat gheselschap sal ick miij
 Nu d'ereij lateij vinderij/
 Om dat ick miij door minnes schijij
 Heb lateij dus verblindeij.
 Dus spieghelt u princesseij al/
 Wilt haer niet i' seel ghelooseij/
 Want sy niet soeckelijc als u sal/
 Ey uwe eer te rooseij.

SONNET.

Leyt sterren van mijn hoop, Planeten van mijn leucht,
 Vermogen oogen schoon in s'hemels wyer ontsteken,
 Als ghy u vensters luyt, so siet men my ombreken,
 Mijns levens onderhout, en teeder soete vreucht.
 Want ghy beslyt daer in een salighende deucht,
 Vriendlycke vrolycheyt, die min met al zyn treecke
 Toek, lach, beuallicheyt, daer inne zyn ghewecken,
 En wat ter werelt is van wellust en gheneught.
 Natuere die daer schijnt in droeve damp begraven
 Door t' misten van haer glans, betreurt haer rijpste
 gaven
 Die gh' al te saem beslyt, in plaets so nau bepaelt.
 Doch nau en is sy niet, ghelijck het schijnt van buyten,
 Maer wjt en woest ghenoech om alles in te sluyten,
 Daer sich mijn woeste ziel, soo verd' in heeft ver-
 dwaelt.

Engelsche Fortwyn.

Het wel t' verstant / gheensins de minne blic.
 Gheeneene brant / becoort mijn sinnen niet /
 Gheen Bosch / Goddin of Nimph ontstact mijn blam
 Maer een Goddin / die up ten Hemel quam.
 W' heuf hept soet / verciert u wesen maer

W' frayp

D'fraey ghelaet/blinket in u ooghen claer/
Gentile bo'on/van een gentile geest/

Dieck zijn die Go'on/daer doorz' beroort gheweest.

Als Phebus licht/s' daeghs uren heeft verbult
Schoon int ghesicht schijnt maer een ster vergult/
Maer wanneer hy/steect sinorghens op zijn hals
Verduynen zy/en blijktt haer schoonheyt vals.

D' schoonheyt lach/my int hert mentich weeck
Wat vrouw ick sach/steaegh ick by u gheleeck
Hoe schoon zy scheen/hoe hooch van aert nochtans
Flucr zy verdween/by uwe schoonheyt's glans.

Al t'ghene dat men meest ter werelt acht
Rijckdom vol vracht/of hoochheyt van gheslacht/
Dunct my al niet/by u manieren waert/
Maer minne bliet/als mijn wanhoop beswaert.

Sou wanhoop my ontnemen doen mijn vrou
Dat d'heerschappij des werelts niet en sou/
Aen seker neen/altwaer se noch so groot/
Sp'nochte gheen dinc anders dan die doot.

Princes ick sal/u dienen onghesueet/
Mijn leven al/en als mijn t'herte scheurt
Wensch ick Goddin/dier ingheschreven staet
Dat ick dan in u dienst mijn leven laet.

SONNET.

NAe al dat swaer gheween van mijn bedroefde ooghen,
Nae al dat swaer ghelucht, en nae so menich traen
Nae t'lijden daer mijn hert, zo seer mee was belaeen,
Is oock mijn lief beweeght noch eens tot mededogen.

Ick mach voorwaerte recht van mijn gheluck nu booghen
Ick heb noch van haer mont ten lesten eens ontsaen,
Een Hertars kulken soet, daer door ick heb voortaeen
Mijn leven door haer mont, al cussende gheloghen.

Die dauw, de soete dauw, die op haer lipkens sweeft,

Die dauw, die soete dauw, die my mijn leven gheeft
Gaet setten al mijn smert, en droeffens ter zijden.

Ghy Goden die van hooch der menschen saken siet
Dees overgrootre vreucht wilt my beletten niet,
T'is duer ghenoech ghekost, om al mijn bitter lijden.

Nieu Liedeken/ op de Woyser

Gho fro mo Windo, io io io, &c.

In kort als ick op ey Bancoet
Was weffens ey Jonghsvrou geset/
Datr ick was te gastie/liefde my
Ey track my in zijt oet. (Styrasie)

Ick at seer weynich/oft gantz niet/
Want alkey dees vreucht's gheniet/
Hadde mijn ooghen/ waer door ick gheloghen/
Wert tot schijndeghst's verdriet.

Nochtans so wert verhenght mijn hert/
Jy dese bitter soete smert/ (dy
denckend dat schoonhedij/ seldij niet weestje-
By ey maeght ghetkerberghet wert.

Al geeft natuer t' maechdelijck geslacht
 Door schoonsheit o ver ons macht/
 Sy ey wils niet lijden dat sy haer verbliden
 Jy ons vresend' droese clacht.

Weet ghy wel wat dat is gheschiet
 Syringe die het swaer verdrict
 Van Pan niet achtty/ noch sijn droese clachtty
 Sy veranderd' in ey riet.

Dus op dat ghy i selfs niet in proest
 Laet my u minnaer niet bedroest/
 Wilt hem sijn liefs' looney/ in weer liefsde too-
 T welck hy niet verlanghen toest. (ny)

Liedeken op de voyle: Allemande Philip.
Eylaes amour.

Mer op is dat ghy bout/
 My verdoolden dommen herder/
 Niet ist daer ghy op betrouw/
 Dus keert weer in gaet niet verder/
 Merckt voor al toch wie ghy zijt/
 Ende wie t' is die ghy zijt.
 Ghy die de schatpkens weyt/

Sy ick ey West-goddinne/
 De Goddy die heb ontfeyt/
 Met verachtigh Phœbus minne.
 Waer op day o Herder slecht
 Is u hoop in troost gheslecht.

Daphne so wie sijn oogh/
 Merckt meent op ey vreesfaem ledy/
 Die sal wijslijck niet naer t' hoogh/
 Maer naer t' legker doort hem ghesdy/
 Daer my bindt ghedienslicheyt/
 Met nedrighe vriendlijckheyt.

Maer wie dat sijn ghelijck/
 Of sijn meerder soeckt te dryey/
 Bzengi sich selfs onwijslijck/
 Jy ey teussich duxend lyy/
 Lenozzigh in ghestaghe clacht/
 Herbercht daer met veel tbedracht.

Doch die met minder paer/
 Wel beraden sich gaet soeghy/
 Trouw besorghde liefs' is daer/
 Met soet onderlingh vernotghy/
 Niet met sprycheyt besleckt/

Of niet yet dat onnuy weckt.

Och had ick day begyn/
Moghen desy raedt versinney/
Maer al t'hand dwinght my die miny
Als die ander al die minney/
Want al merck ick miij verdrieff/
Ick cant nochtand sliedey niet.
Maer ghy die niet u sijn/
Moch zijt sijn/volcht wiij wijs radey/
Soecket nedrighe trouwe miny
Niet de hooghe t'ubber schadey/
Nu ick weet weet wie ghy zijt
Ende ghy weet wie u dzyt.

Tot zyn vriendinne.

Ghelijck den Morghen ster, den mensch beneemt het licht,
Also dijn schoonhey doet mijn proeven liefdes schicht,
Ghelijck op den middach men voelt de hit der sonnen,
Also heeft in mijn hert den brant mijn overwonnen,
Ghelijck de coele nacht wech neemt dees hitte groot
So tal my blussen oock mijn brandt alleen die doot.

Liedt op de wijze:

Esprits qui suspirez.

Affhoech verheben ziel en overschoone vrouwe
Goddinne vaide Goon ghebiedster van mijn hoop
Waerom vliedt ghy van my is dit oprechte trouwe
So smelt mijn vradend hert dat ick niet tranen droop.

Goddin mijn teer ghemoet vermeestert van ghepepnsen
Jaecht my nu nae de deur van u geluckigh huys
Ick coom hier raasend heen ken can niet langher bepnsen
Maer laes die deur is toe dit is my t'meste crups.

Ach deur/ach weede deur is dit dan u vermaecken
Behaecht u mijn verdziet en onghemeene smart
Laet my ten minsten toe dat ick eens mach ghenacken
Het stralen van haer doch die mijn ghemoet verwart.

Gheluckigh zijt ghy huys die in u hebt besloten
Des werelts hooghe roem en zyn verweende pacht
Al die ghewenschte lust hebt ghy alleen ghenooten
Gheluckigh zijt ghy wel doch meerder niet gheacht.

Maer heplich is t'bertree daer in mijn vrouw gaet ruste
Wanneerse niet haer glants de sonne heeft beschaemt
Op hemels schoon verreck wat scheidt ghy soete lusten
Want al bevallichheit hebt ghy alleen versacemt.

Ghy huys oft ghy verreck die hebt die schoone stralen
Van haer vermoghend ooghen en volijck aenghesicht
Belet uyt ware gunst mijn droef ontjdiech dwalen
En iont my haer verdoogh so wert ick eens verlicht.

Jofvrou en vlyet dus niet maer laet u ziel beweghen
Verthoont u dese reys indien het wesen mach
Verleent my d'hoochste wens dat is u soeten segghen
Die ick vooz dese tijt wel te ghenieten plach.

FINIS.

Liedt: op de wijze van
Gophromovinde milort.

De Goddiy der Goddinney // blijt
Way miij serstove de sinney // zijt
Dit Jaer // wilt eenpaer
Verhooghhey uyt anedooghhey
Wreughdelijck inder minney strijt.
Alle miij druck by tegghenspoet
Shy tot gheluck bessegghen doct/
Wanneer / r'onser eer
W liefdey / oyt gheriefdey
Ey langh gheschichte segghen soet.
Thert / leyt serbert / eylacy miij
Laet my doch in de graty zijt

Way ey door de gheen

Mij wondy/haest verbondy

Dy dy met iubilaty pijn.

Shy zyt dy guldy dagheract

Daer in des minn behaghen staet

Die ziel/moyt ghesiel

Ey meerder/end begheerder

W goede gonst ghebbaghen/lact.

Schoone Goddy erbarmy/wilt

Mij jammer end ghekermy/stilt

Shy sult/zij ghehult/

Met dreughdy/in ons iughdy

Toocht miinder maer i'herbarmy mist.

Weerdigher gheyt ter werelt leeft

Gheen princ so vermaerdy heeft

Matres/mij princs

Jut wesen/uytghelcsen

Mu r'nieuwe jaer bay waerdy gheest.

Fontain.

Het al te langh valt veel te bangh, daer menich in cort
Noch niet al te swaer, zyn u tranen omshaer, uyt liefden stort.

VVt het Griex overgheset.

Liedt: op de wijsle/de reyn liefde vporich.

M De Goddy der minney

Te plasieren docht

Met verheugde sinney

Goode Goosens socht

Schuyldy ey cleyn diertey

(Wuyty dreesz bay onghemack)

Onder i' Egentierien

Dat hem in de singher stack.

Hy beschreydy sluchlich

Dese sinnicheyt

Met seel tranen suchlich

Wol crancksinnicheyt/

Wat ey Wyetien aerdich

Reinelde sijn ionghe iencht

Dat hy i' Goosien sacrdich

Laeten moet in ongheneucht.

Sijn vrouwe moeder clachtich

Sijnder wondy sinert

Jy de schoot vter slachtich
 Heeft ontbonden hert:
 Och (exlacy) moeder
 Sonder liefdes afweertijckheit
 (Sprack der minny hoeder)
 Troost my in dees deertijckheit.

Die day looser aerde
 T myner swaer beclagh
 Jy de Roose gaerde
 Enic verholen lagh
 Zuetste mijny om t'pluycken
 Jy mijny reder handeken
 Wilt hier toe ghebrycken
 Eyn sacht heel saem dandecken.

Die verweende Godt heyt
 Die eyn yder mint
 Lachty om dees soetheyt
 Way haer lieve kint
 Maec hy badt om graty
 Jy sijn moeder army mist
 Moeder (ach exlacy)
 Mijnder toch ontfarmy wist.

Prince.

Prince Venus destich
 Seydy: hoe veel meer
 Kenet u pijntijgh heftich
 Jy hel hertijgh teer/
 Dat verby de Bryen/
 Onghelelijk is day senij/
 Daer het minnent lye
 Wit het swaerste lye zyn.

Fontain,

Nieu Liedt: Op de wijse.

Si c'est pour mon pucelage.

Die de gulde Soy braseren
 Eyn de glinsterighe Maey/
 Jy haer schoonheit oserheeren/
 Hebben my veel leed ghedaen.
 Ey doorknaghey my de borst/
 Mimmermeer ey weder keert y
 Dattet hardt ghelijck eyn korst
 Sliffen mach sijn drooghe dorst.
 Die mijny jammer/ey ghekarmen

Die

Die mij onghe luck besceent
 Treckt de Leuwbey tot herbarney
 Daer den hooghen Hemel siceent
 Dit onredelijck ghediect
 Toghen meerder haer ontfarmen
 Als den mensch dien ghemanieert
 Meerder dese claccheyt ciert.

O ghy lammeyn der heyden/
 Ey ghy Corelduyfken siet
 Die dees oerlast beschreyden
 Way mij edele ghemoet
 Droe sich oer mij / ghequel/
 Wilt u goede goust bereyden/
 Meemt och niet te zij / door wel
 T'jammere say ey sijn ghesel.

Godey laet u selte donder/
 Eyn stammende gheselct
 Mij verstaey / y heringhy r' onder
 Soo de tongh het hert niet meldt.
 Het verkiesey say de gheen
 Die in schoonheyte uptghesonder
 Niemand heeft met haer ghemeen

Wlijst my noch de keur alle y.
 Prince.

Princelijcke Goden machtich/
 Dat mij hert ey sinney is/
 Maect my dees Goddy de elachtich
 Die i' jusseel der minney is.
 Of wanneer sy i' weder seyt
 Als i' onnoest lay meerstachtich
 Om der minney najesteyt
 Werdt haer lief ter doot ghereyt.

Fontain.

Tot zjn beminde.

NW corst tot Jupiter quam Venus selfs ghegaughen
 Wel tranen storde zy / al langs haer roode wanghen/
 Sy sprack: o Vader my verbolghen d' Wyper seer
 En quellen even staegh / en porren tot oner.
 Wreect my doch oer haer / wilt hier doch wel op letten.
 Hy sprack weest wel gherust / ick sal haer gheben wetten/
 Daer dooz sy sullen wel / hier nae ghedwongen zyn/
 W niet te quellen meer / of oock meer lastich zyn:
 Daer als hy sach dat sy / met Mars haer had' misbraghen
 Hy werde gram end sprack: wien soude niet misbraghen
 Der vrouwen listicheyt / sy bidden met den mondt
 Het geen sy meenen niet / te recht upt s' hartsen grondt.

SONNET.

*Had medelijden oyt een plaets in u vercreghen,
Was niet u wreede hart verandert in een steen,
Ick sou ten minsten u nae al mijn swaer gheweent
En bitterlyck ghekermt, tot suchten eens beueghen.*

*Eylacy lief ghy siet, mijn liyden wel te deghen,
En cont bemerkten licht i' gheen dat ick heb gheleen,
Wel diende wat verlicht, nochtans ghy blijft alleen,
Verhart in uwen sin, en gaet u oude weeghen.*

*Doch spreek u hert eens uyt, voelt ghy daerom mijn
smert,*

*Een overgroote vrough, int binnenst van u hert,
So sal ick al mijn quaet en liyden lichter draghen.*

*En soo ghy in mijn vrough (soot schijndt) u selven
quelt,*

*So lydt ick liever i' quaet, dat dus mijn hert ontstelt,
Als dat ick waer verlicht, en u dan sond' mishaghen.*

GHEBOORT DICHT.

*Thien, halfthien, viermael een; heeft nu ghemaeyt de jaren,
Saturnus uwe jeught, Regente van mijn hert,
Op Alderheylighen dach, Imorghens gheboren wert,
T'bruyen wel besneden beelt, d'welck minners veel vermaren:
Venus gaf haer de borst, haer soetheyt zal verclaren,*

*De lieve Charites/haer baeckerden altijt,
Minerbo hieft haer ten Doop, end' Suada vol van vlijt,
Heeft haer voorts opghebrocht, end wijfheyt doen vergaren.*

*Natura maecte my, haer dienaer, jae haer slaef,
Dies ick in s'heiten (smoock, mijn droeve ziel begraef,
T'is s'hemels ordening, weersstaen waer moeyt verloren,
Of mijn gheboorten dach, yemant beschry ven mocht,
Vier jaer, twaef daghen min, lach ick voor haer de locht:
Die duy sent mael daegs sterft, wort duy sent mael herboren.*

Tot sijn vriendinne.

*Acht ghy Jonckvrou booz get k / mijn claghen dat ick
brand/
Om dat ick somtijts oock van koude clippertand/
So dickwils als ghy laet op my dijn oogstiens dalen/
Terstont begint mijn hert/te vlammen tenemale.
Maer so wanneer vā mijn/ dijn oogstiens brand ghy keert
Dooz routheyt is terstont dees vlam in my verteert.
Dus Jongvrou dijn gesicht/ doet my dus heftich vādē
En dijn afkeerigh oogh van rouw op clippertanden.*

*Een Dyer gaende op een cant van een wa-
tertgen/ singhende een Lietgen op de vops van de
Lustelijcke Mepispreect met sijn wederclanc/
menende dattit een Goddinne was:*

*Mijn lief heeft my haer minne beloost
Maer waer so blijft haer trouwe? Blijft haer trouwe
Spiaet my gantsch van sinne beroest
In desolate rouwe. [Laet derouwe;
Ick plach eens lief te zijn*

Pu gaet een ander voor mijn/
Daer sp haer me wil varen/
En mijn so laetse varen/

Laetse varen.

Hola! Godt seggen ons/ ick sou schier verbaren
Wie ist die daer r'elcken antwoort op mijn reën. Een:
Dats waer/maer immer's en sie ickter gheen
Wie be ghy die daer weer spreect op mijn woordē so dic. Ic
Ghy! dats wat wonders/en ick sie nieuwers gheblicke
Segt my wie ghy zijt/of ic wort schier desperaet. Raer:
Dats my onmoghelick te raen opter daet
Ik en weet of ghy de Drees bent/ of Mens/of Goddinne.
Pomfort's dan dats toch van mijn sinne (Goddinne)
Hoe na ben ghy Echo/daer de Poeten of schreuen Even:
Och lacy so beclaech ick wal mijn leben
Want Narciscē, liefde die diel u te swaer. tes waer:
Even also ick oock in minnen vaer
Want ick volch een in liefde na en mijn verachtse. Achtse:
Ick achts alre seer/en mijn forheyt belachtse (Eeren)
Maer wat sal ic haer doen datse t'impwaerts sal keeren/
Dat sal ick lijche wel doen al moet ic ise ontbeeren
Maer isser geen ander remedie als liefde niet en gelt: gelt:
Secker zijn daer haer sinen op ghesfete
Wat is dan de trouwe Minnaers gheniet Niet:
Oplaes so blijf ick niet haer int verdyet
Wat sal ick toch beginnen om my van dees last te bevryen (Vryen)
Uvryen/dat heeft my ghebrocht in dit lyen/
Sal ick haer vryen/en sp bemint een ander. Een ander:
Dat moet ick oock doen/want wy moeten malcander
Toch schulden/nadien sp aen een ander vast is. Alst ist:
Maer hoe sal ick my vraghen dat de meeste last is
Om tot liefde te vryngen een vryoutgen aerdich. Aerdich:
It dā nu de manier/dat me prent's/vrachtich/hovaerdich
En costelijck alst stinckende van Muschel-jact. Iaer:
Ick hoor wel opprecht met daerht beuinnen dats quaet

Maer hoorchmoedich proucken en vralen dats waer. Dats
Tis nochtans de quaetste minne voor haer (waer):
Maer wat reën ghebruyckense alse dus hoorch zijn geblogen
Daer wort menich fraey **Maer**cht me bedrogen (Loogen)
Pu adieu Echo. God verleen u goe nacht. goe nacht:
Ick bedanck u Goddiuncten met al mijn ghebacht
En ick sal u oock hoorchgelijc tot allen tpen eeren
Om dat ghy my ooc van de nieuwe snof hebt vryen leerene

FINIS.

SONNET.

*Ick sie u fier ghelaet, u wel ghervoechde leden,
 V lipkens als Corael, u blancke caecxkens net,
 Die met een ronden bloos int midden zijn beset,
 V hupfchen braven tret, en u beminde seden.
 Dit schijnt te zijn den loon van t' geen ick heb gelede
 Daer mijn ellendigh oog mach sien noch altemael,
 V lipkens se en, ghelaet, u caecxkens en u tret
 Dat pleegh te zijn het hooft van alle mijn ghebeden.
 Dit laes, dit is mijn weer een overgroote pijn,
 Dat beyd mijn ooghen m jn, al veel te weynich zijn
 Om op het minste lit, te degghen wel te letten.
 Dies sorgh ick dat ick noyt te recht aenschouwen sal
 Ghelick en overhoop u schoonheyt heel en al,
 Al cost ick al mijn lyf, met ooghen heel besetten.*

Liedeken

Liedeken sal ick omden ouden dwaes
alle mijn vzeught en mijn solars/ert.

Ie wic hooren ey nicusse cluyt
Die sal ick u ontvouwen
Way Sinte zrou loze die was de bruyt
Mey sachst sint Jutmis trouwen/
Ey say de Bruydgom hoorst dit beduyt
Mijn Heer say Tatis y sinte Zeynuyt/
Als ghy dy rechtyn sijn verstaet/
soo heeft poeder dit liedt ghemactet.

Ey waren alsoo seer verblijt/
Mey ginck de vriendyn vergarey/
Mey bereyde daer ey groot maeklijt/
Daer quam mijn Heer say sparey/
Met mijn Heer say Zystersest/
Ey mijn Joncker sonder ghest/
Met dy Hartoch say Hongereye/
Met mijn Heer say scherpenye.

22

Mijn

Mij Heer day al arm quam daer ter feest/
 Met Joncker heb niet was sijn trabbant/
 Dit hebben de naeste vriendey gebeeft/
 Way S. vroude loze daer wel verstaant/
 Oock quam daer me ick seght u plat/
 Joncker stont mij Heer caelgal/
 Zy quamen ony hey te vermakey.
 Met mij Heer day maghere kaeckey.

Het eerste gherecht verstaet wel mij/
 Dat wasser goedey wateren brey/
 Daer droncken zy toe got clare Delfs wij/
 Daer was gheclontert warmoes by/
 Spierinck ey wos ey stock-bisch oock/
 O verghogootey met duyft loock/
 Int brassen ginghen sy haer vercloecken/
 T'leste gherecht was botckweyte coeckey.

Den Bruydegom tasien de Bruyt aen/
 Zy danstey dat men sayhen/
 Jonck-heer kommer was de speel-may/
 speeldey r'danstey day droesige daghey/

Daer speeldey hy noch twee deingens toe/
 Way kydety day knozzey ey day armoe/
 Dat speeldey hy al op suarey/
 Zy danstey die daer warey.

Doey hielpey sy de Bruyt te bedt/
 Sinte vrou loze verstaet my wel/
 Vroude Claddimi ey Laubereet/
 Ey daer toe oock moer moddebel/ (daet)
 Vroude lommer vroude stommer ey vroude lau-
 Vroude Labbey ey Jonckvrou praet/
 Vroude achteloos ey danielozie/
 Vroude Grych was daer oock ter siee.

Dese bruytosi is gheschiet/
 Int jaer day geenentachtich/
 Heer day Calis hoort dit bediet/
 Heer day Calisse onachtich/
 Men heeft int gheheele poder landt/
 Moyt ghesondry so grootey Sant/
 Diemy meer Caersey heeft onsteecken/
 Zoot wel is ghebleeckey.

29
Dorlof ghy gheesien hier wael op acht/
Way die dit liedikey siichte/
Hy was doek me dant Brurgoms gheslacht/
Zoo quamt dat hyt doek dichte/
Hy wort doek dickmaels day poeder ghenoot/
Zeldey heeft hy gheelt of broot/
Hy woont te Calis of daer omrent/
Daer is hy prijor dant selse Convent.

Voys, si cest pour mon pucelage.

1.
Met Jay Sybrich sou belesen
Ey haer sprack day liefde ay
Seyd sy ja naer Jannemay
Zonder reyne liefde wesen
Die ghy my gheest te verstaen?
Reyne liefd can niet vergaen.

11.
Reyne liefd day d'alder reynsie
seyd hy Sybrich bollezmeyt
Wel seyde sy dat goet bescheyt
Chytlick is opt alder heynsie

Jay ick wilt met u bestaen
Reyne liefd can niet vergaen.

111.

Wustich buyten in twee slaghen
smeet hem lest de boose seecy
Met ey wackre scutel reecy
Als hy day begoy te claghen
seyd sy Jay wat gae u aen
Reyne liefd can niet vergaen.

1111.

Heest ey sbeep ontbooy uyt spoolen
Die se hy haer cammey hanght
Als haer day de lust bevanght/
seyt sy Jay licht op u soolen
Sippelt lustich onbelagen
Reyne liefd can niet vergaen.

v.

Jay bestont sijn Wijs te draghen
Was het u gheen reyne liefd?
Sybrich seyde jaet ondieft/
Daerom moet ghy my verdraghen
Als ick lust heb wat te staen
Reyne liefd can niet vergaen.

3

Wel

Wel verdracht day doek mijny smyten
 Seyde Jay ey siele doe
 Dock ey bob met sleutly toe
 Als sy day begosti te cryen
 Treet hy weer daer te ghyn ay
 Reyne liefd can niet vergaen.

Wiltu reyne liefd doen duren
 Doecht daer reyne liefde by
 Want de liefde day een zy
 Can iy corte tijt verfuere
 Hangtse beyde spdey aen
 Reyne liefd can niet vergaen.

FINIS.

Voys: Alst begint.

 Mder ey linder groey
 Waer ick laest myn mijny rust
 Sittend' onder 'grom beplant/
 Le' sach twee liefkens handt aen ay handt

Ey mijn ghenoot sy lust:
 Teerbare maechdelijy/
 Sie haer dont alleyn
 Streed' ghelijck de deugde doet
 Maer het knaepiens tonghe soet
 Verbon haer (soo het scheen)
 T'milt ghesinck day haer ghesicht
 Was ghelijck der sterren licht
 Dus ick dromend lay
 Le' ontwaekten ende ick sagh
 Dy hemel soo versteure
 Om t'ghene was ghebeurt
 Meer day de deughe vermagh.

Als nu het loofse kindt
 Weer cockerden sijn boogh
 t' Venus vier wel bedocht
 Wat de minne hadt ghesocht
 T'ghetractut uyt d' ooghen slooch
 Le' schrickten ter siont day rou/
 Siend' het bedroefde wight
 Als hy haer hand op trou

31
Saf/dat sy sou zyn sijn Vrouw/
Doey was t' hert weer verlicht.
T'lonckend ooghs day t' matchdelijy schooy
Worsteldey om weerlicfs looy
T'grab ontloock day vrecht
Dat liefde was verneught
Phœbus doey weer blonck
Ende sijn straley schonck/
Al om des Jongelincy deught.

T'vruchtbaer machdekey
Dat lieffelijcke dier
Stundey vast op sijn beloft
Tot dat tijt beloop doort brocht/
Eyn Machtgaeltey fier//
Hy. wiens jalours ghesind
Sans brack der liefdey bandt/
Taeldey noyt maer t'mey sijn reer/
Schennende sijn trouw eer,
Vluchtende nyt her landt:
Siet dijn Doer/dien Boer/dien Wuyt
Niemand slucht of hy is suyt.

Vy ghy trouwbeloof
Leest nu trouwbeloof
Wryers comt dzy nyt
Steeckt hem dooghtey nyt
Die schendey sulckey roof).

Ghy machdeken's singend' weem/
Dijn schijn deught nu dzy laekt
Die stal onder schijn day trou
Eyn soo eedly fieren vrou/
Die d'hemel had volmaect
Was zijt/ende is zijt niet
Die soo hoog was gheacht?
Aerdich en soo eel day aert
Die te recht eyn prins was waert
Vy hem die haer veracht
T'schoonst eerst quetst so men recht seyt
Maer helaes tis gheey bescheyt/
Die gebeten is/ooch ghegheyt is
Hier besluyt mijjn droom
Laet dit zyn een toom
Jy u gheschrey wis.

Voys: Edel Karzou maechdeken reyn.

1.

Longman.

Schoon lief seght my.
Hoe lang sal miij hart brandich
Sub sierdich durfent dooy

Dochter. Soo langh als ghy
Met li efde onderstandich
Self pijnicht u persoon

Longman. Is dit het looy
Way reyne liefd ghestadich
Ick bidt u alderschoonste schooy
Zijt niet so onghenadich.

11.

Dochter. Leest by ey aer/
Jongman of t sal u rouwben
Maect oock schooy praty yet

Longman. Ick sal doorwaer
W schoonst day alle vrouwen
Scheensins verlatry siet

Dochter. Ey ick sal niet
Miij Ouders r adt goet afadich
Al singht noch u oude liedt
Verachtty soo licht daer dich.

111.

Longman. Wolcht niet den raedt/
Way utte Ouders gierich/
Gy sien op gheft ey goet

Dochter. W liefd vergaedt
Geer haest al schijnse sierich
Als uen huys houden moet/
Och wien den gloedt

Longman. Och wien den gloedt
Went day so langh soo heeter

Dochter. Wyer maectt my dit niet broet
Ick weet doch self wel beeter.

1111.

Longman. Wist ghy lief miij
Scherouwe hoort te deghen
Gulcx al miij wenschen waer

Dochter. W schoonen schijn
Hier ey op ander weghen
Wetuyghen openbaer

Sat omy eyn haer ghy wect eyn ander
Iongman. dat nyders seggey maer (mindey)
Ghy sult anders sindey.

Iongman. Niet ey veracht
Oy tgeft seer snood say waerdey/
Mijn liefo/o schooy Jonckszouwe
Dochter. Voorwaer ick acht
Dat xeyne liefo op aerdey
eney weynich sindey sou (niet eeny)
Ja datmey nouwe say duysent sint
die niet valsch y ongetrou
Schooy pratey sonder weeney.

FINIS.

SONNET.

Dat vriendelyck gelaet, de oversyche loncken
Daer meed' ghy mijn gesicht door i uwen hebt gestraelt,
Die hebben my (eylaes) mijn hert gheheel onthaelt,

33
En hebben eenen plaets in u schoon oogh geschoncken.
Ick docht dat op de tijt de rechte liefde voncken
Int binnenst van u hert, oock waren neer ghedaelt,
Maer (laes) mijn lief, ic was te seer daer in verdwaelt,
Mijn sinnen waren heel van ydle mening droncken.
Want u beveysdich oogh, dat op het mijne viel
Was maer een loose strick, voor mijn bedroghen siel,
So dat mijn arm gemoet, daer in verwert most haecken.
Ghy die haer oogskens vreesst, en dat bedriegend neer
Verblijt u, want het is al met mijn hert beset,
En't can niet naer zyn wil, daer weder uyt gheraken.

Nieuw Liedt.

Voys, si cest pour mon pucelage.

1.

I mijn fluyt/wect op wy willey
Met Menaelshen herder-sanck
Singhen onse Mimph te danck/
Dat de bosshen daer af drillen/
Niemant draecht so trouwe miy/
Als ick tot miij West-goddij.

V

16

2.

T'is wel waer/ ick sijn day zedij/
 Eij gheborren Boeren knecht/
 Maer nochtant so droom/ so recht/
 Als veel Jongmans day der stedij/
 Niemand draecht so trouwe mij/
 Als ick tot mij West-goddiij.

3.

Al de schatten die daer schuylen/
 In den werelt ront begriip/
 Goud ick met mij Lullepijp
 Noch met mijne Vluyt niet ruyt:
 Niemand draecht so trouwe mij/
 Als ick tot mij West-goddiij.

4.

Mimphe soudt ghy door my sluytely/
 Om dat ick het Wee bewaer/
 Siet de Goden allegaer
 Die om Boere liefde suchtij:
 Niemand draecht so trouwe mij/
 Als ick tot mij West-goddiij.

3.

Venus quam soo menich werden/
 Tot Adonim i' herder kint/
 Op de sleughels day de wint/
 Langhs de blaube wolcken swerden:
 Niemand draecht so trouwe mij/
 Als ick tot mij West-goddiij.

6.

Ick weet Mimphe dijn ghedachtij/
 Ghy meent groote lof r'ontfacy/
 Als ghy my dus overlaey/
 In mij eyghen syer siet smachtij:
 Niemand draecht so trouwe mij/
 Als ick tot mij West-goddiij.

7.

Day soo sulckij my beschreyen
 De Naiaden van het wout/
 Ey met bloemken gheel als gout/
 Coridon sijn lijk bespreyey:
 Niemand draecht so trouwe mij/
 Als ick tot mij West-goddiij.

S.

Ja op dat haer d'ander miijdey/
 Way diij breede breetheyt srafs/
 Sal miij bosdy op miij gras/
 Met verguldy Lettere schrijbey:
 Desen Herder is door min,
 Omghebracht van sijn Goddin.

Herder Liedn.

Voys: Bella Nimphe fuggitiva.

Schoonste Nimphe van dit wout/ die miij houdt//
 Dooz u fier ghelaet ghevanghen:
 Dijst u Schaepkens hier ter zy//nebens miij//
 Daer dees coele Berghen hanghen/ daer dees coele etc.

Wilt nu eenmael hoozen upt//overluyt
 Deses armen Herders lpen
 Die upt sijne dzoghe dozt//nopt en dozt
 Sijn verholen vper helpen. Sijn verholen etc.

Ach/hoe dickwils hebben wy//zy aen zy
 Hier int groene gras gheseten:
 Daer ghy mi van bloemkens schoon//eene Croon
 Om miij vperich hooft ginckt meten / om miij vperich.

Wepnich dacht ghy in u sin// dat mijn min//
 Wiens ghelijck noyt Herbers saghē:
 Wel verdiende sulcken Croon//voor sijn loon//
 Van u schoone hand' te draghen.

Of had' ghy alreede nu//niet so schuw//
 Op mijn suchten gaed' gheslaghen/
 Op mijn lonckens die ick schoot//en schaem root
 Naer u steelse wijs ginck draghen.

Ick schreef dickwils met mijn hand'//in het sand':
 Daer ick u oock op sach letten/
 Daphne van liefde blint//dapper mint//
 En doest Lucia niet setten.

Doch nu eenmael barsten moet//desen gloet//
 Wt mijn jonghe domme sinnen
 So heeft langh ghenoech ghesmoockt//en gheroockt
 Wijnne doyre ziel van binnen/

Slaet u schoone oogskens wzeet//op mijn leet/
 En aensiet mijn bitter lijden:
 T'yper dat is nu al verweckt//en ontdeckt.
 Staet het nu aen alle yden.

'Iesie nae mijn Schaepkens siet//teltse niet
 Die veel minder zijn als d'ulwen/
 Dout ghy om een Schaepgen teer//min of meer
 Een so trouwen Minnaer schouwen.

Fr: daer men de liefde soet//coopt om't goet//
 Daer is trouwicheyt versehoben:
 En dat onghereghelt huys//is niet crups//
 En oneenicheyt bedoben.

F I A I S.

Voys.

DArder die uyt lastey druckich/
 (Van't ghelucy ghtnae bestort)
 O gheluckich over luckich/
 Hemel hoogh verheley wort

Niet dat u ey Staf van gouwe
 Better aenstaet als ey bloey/
 Maer dat ghy sereent in trouwe/
 Met u waerdich t'herfey roey.

Liefd' kooft doey ghy witert gheborcy/
 Soor eyghen uytghefucht/
 Maer dey hemel al te dorcy/
 Had sijn ionst u toeghedocht.

Als men by u witich quam quetley/
 Goo bedallich loegher ey
 Dat u saeck om me te speeley
 Staeky waer ey bosch Godig.

Conte

Sorte daer nae begoy te bliicken/
 (Want de tijt haest hene daer)
 Dat ghy day u tijt ghelijckey/
 Meester gheen ghelijck ey waert.

Thans al d'eerste woel u catcken/
 Day die daer beschauwen dee/
 Harderinnen by ontfaeckey/
 Niet alleen maer Nimphe mee.

Dussent wenschten om u parckey/
 Dussent quynckey om u min/
 Maer den hemel wil u sparen/
 Voor ey groote Coningij.

Raedt slach der Goden.

1.

Heylich groot Convent der Goden/
 In die melckwech was vergaert
 Dussent dussent sietjens slozen/
 Daer rontsom in liefs' ghepaert.

En verguldy loover Tent
 Had Hedone fraey ghespanny/
 Om uyt haren raede te bannny/
 Tweedracht die daer schuyld ontrent.

2.

Doy sy is wereltis cloot aensaghey/
 Daer' met waer'ey omghesact/
 Mammy sy ey groot beschaghey/
 In die Menschelijckey staet/
 Iupiter selst' schiep ghenoecht/
 Dat Nature' door sijn beseecht
 In soo veel verschedy deelt/
 Alles soo wel had ghesoecht.

3.

Dies seyd hy Mercur miij soone/
 Sort u sleughetuygh end' gatt
 Seght Nature' u susier schoone/
 Dat sy coom in onsen raet/
 Hy is snellijck heen ghespoeyt/
 Dat end' int Centrum der aerde/
 Daer Nature tijdsijck daerde/

V 3

Alles

Alles wat ter werelt groeyt.

4.

Sy hoord' aen haers Waders stemme
 End' haer schoon vercreefset quam
 Glat/Vonteynuyt haer anemme
 Spronghen alsins daer sy quam
 Twatlf' Jonckvrouwen volghdy haer
 Die het eelste aller dinghen
 End' goe gady sonderlinghen
 Statich droeghen door end' maer.

5.

Jupiter seyd' ick bens sinne
 Eyn schooy beelot te maecken nu
 Dat het alles lockt tot minne/
 Dies heb ick ontbodey u/
 Dat ghy d'aerdichst day u schat
 In dit maechdeken sulc doeghen:
 Al de Goden lieflijck loeghen
 Doey sy t' saghen blanck end' glat.

6.

Stracy Nature ginck bepooghen

Omy te cieren t' iendich beelt/
 Sonne straectjens in haer ooghen
 Heeft sy minlijck sterck ghedeelt:
 Twitste dat surder besit/
 Eene Lely ginck sy spreedy/
 Oser t' glat sel sonder beydy/
 T' gansche lichaem werde wit.

7.

T' ioncste bloeyfel day twee Rosen
 Wlies sy op haer caeckskens sacht/
 Caeckskens die daer af noch blosy/
 Puttich wanneer dat sy lacht:
 Haer lipkens een jalousij
 Aen de rijpe Criecken makey/
 Tandekens die niet en schaken/
 Day t' doir/ gheperckt daer by.

8.

Woorde de Goden alit male/
 Seyden gady elck day siij:
 Suada gaf haer soere tale/
 Juno staet heyt int aenschijj/

Venus eey minlick ghesicht/
Pallas rijsheyt say verstande/
Doozt de reste alderhande
Wanten weert hout toeghesicht.

9.

'kint Cupido sijney booghe
Saf/die sy hem noch wel spant/
Want in haer stam luyckend ooghe/
Ick hem laest verborghen sant.
Met haer quam sy in dit dal/
End is steeds by haer gheblesty/
Want haer soetheyt is sijn ledy
End haer schoonheyt sijn besal.

10.

Alsoo quam t'solmaeckste besy
(Eey weede Pandora schoon)
Jy dees werelt doey by desy/
Liefd' ey eer daer namen wooy/
Schoonheytis Lampe voor end' na
Solmaeckheytis lof soud u comy/
Nais eey sou uytghenomy/

39
Ghy niet wel cont segghen ja.
Maugre envie.

Op de wijze,
Pour vous servir, of Edelkerffon.

I.

VVe neemt my daer de vryheyt mijnder herten,
End' mijn ghenoecht verkeert?
Syt ghy t'broos wigt, o liefd' die mengt u smerten,
Door mijn ghemoet verheert?
Moet ghy u aen, steeds uyt ons aders trekken,
Daer ghy uyt u moeders memmen
Soet gheloch condt lecken.

II.

Is noch niet vol, van tranen end' van suchten,
Der liefden-wrecke sael,
Ick meynde ghy sout, mijn crays mijn ongenuchten
Op weggen in een schael,
Om na verdienst, Cupido my te loonen,
VWant met liefds eendrachuch stemmen,
Hooft ghy my te creeren.

III.

VWat baet de Son, dat sy op't Velt doet dwijnen
Een Lely van haer stam?
VWat baet u liefd, dat ghy door stille pijnen
My brandet in u vlam,
Schept ghy ghenoecht, my dus te sien gaen quelen

So moet ghy wel de nature
Van een Leeuwe delen.

III.

Neemt van my wech dit lijden d'welck ick dure,
Ofte gheeft my mijn betracht,
Vervreemt van my, dees schoonheyt t'aller ure,
Die mijn vrydom verpacht,
(Laes)t'is om niet, want ghy hebt u behaghen,
Dat ghy my hoort onghenadich,
Haer wreetheyt beclaghen.

V.

Ick weet wel liefd', end' falt altijd bekennen,
Dat ghy hebt d'overhaer,
T'is u cleyn eer, dat aen u waghens mennen,
Ghy Leeuwen toont end' spant,
VVilt ghy u cracht, end' u triumph betuyghen,
So toont dat ghy t'hert ghestadich
Van mijn Lief cont buyghen.

VI.

Schiet daer u pijl, went derwaerts uwen boghe,
Vvlercken tot haer spoeyt,
Eylaes swack kindt, door haer minlockich ooghe
Sy dijn gheveert verfoeyt'
Iae uwen boogh, heeft zy u selfs ontnomen,
Hoe soud' haer stant vastich herte,
Door liefde t'ondercomen.

VII.

Iae t'schoonste dat oyt, u moeder plach te cieren,
Heeft sy van haer ontbloor,
Iock, lach, beval, van sprake goed' manieren,
Met een beleeftheyt groot,
Daer mede temt sy, dat zijn de stricken, netten,
Daer wy onse vryheyts pette,
By te pande setten.

VIII.

Hoe sulc ghy dan, dees schoonheyt connen mannen

Die zijt van boogh berooft,
Ick weet ons raet, laet haer den booghe spannen,
Cupido dit gheloofst,
V pijlen zijn, by haer gheacht als nieten,
VVant zy selfs can duylen pijlen
VVt haer ooghkens schieren.

IX.

V vleughels gort, en laet u wiecken blincken,
Bercyder u ter vaert,
VVant liefde ghy moet, zelfs in persone sincken,
In haer heit onbeswaert.
VVreeckt zo ons leet, laet haer u cracht eens smaken,
Toont dat een Meykens by wijlen
Oock de liefde can raken.

X.

Mijn eenich al, verandert toch van sinne,
Gheeft op t'hert met accoort,
VVant vergheefs sluyt, ghy u deur voor de minne,
So hy nu wort ghestoort.
Ick vreefe ghy zult u pruyt' hevt noch vermallen,
Als Jupiter met goud' schaken
In u ichoot zal vallen.

Maugre envie.

ELEGIE, of Clacht dicht.

N D cozts quam ick gegaen/ niet ver de buyten Leyden/
Al langs de cant des Rijn: daer na most ic my scheidē
Wat van den Rijn ic nam/ van Rijn's-burg mijnē gang/
Dae Catwijck als ick was/ niet ver de van het strang.
So sach ick weer den Rijn/ die certijts plach te loopen/
Dooz Leyden in de Zee/ maer is nu dooz sant hoopen/
Ghes

Ghestopt: Ick dacht terstont / dit is u werck Fortuyn /
Die is gheweest den sijn / en siet t' is nu een Dupin.
En dit was water oock / en siet dit zijn nu sanden /
En dat was eertyts landt / en siet dit zijn nu stranden /
En ginder daer de Zee / nu met sijn baren vloeyt /
Daer zijn booz desen tijt / groen graskeens gegroeyt.
Als ick dit dus bedacht / doen giuck ick neder sitten /
Ick sach ter zee waert in / ick dacht het huys te Britten /
Hoe is dat nu vergaen / want daer men eertyts plach /
Die Schaepekens werden sien / en daer in eertyts sach /
Veel Schepen int ghetal / upt Engelant vergaren /
Om wel beuypt te zijn / booz t' bruyssen van die baren.
En ist niet wonder groot / het is nochtans ghewis /
Daer schoon landt is gheweest / daer vangt men nu den Vis.

Wie weet daer ick op staec / oft niet na weynich jaren /
De Zee dooz haer ghewelt / en dooz haer felle baren /
Sal hebben wech ghespoelt / sult ghy Fortuna wreet
Alte niet heerschen den / gheheel niet met bescheet.
Ick was so seer verdwael / en byten myne sinnen /
Dat ick niet wel en wist / wat laten of beginnen.
Ick hoorde noch en sach / ick wist nau waer ick was /
Ick sach de Schaepekens aen / die plucten t' groene gras
Ick dacht terstont wat ist / wat ist doch niet ons menschen
Die nimmer zijn gherust / jae wie heeft nae sijn wenschen /
Wolbzocht sijn levens loop / en siet dees Schaepekens teer
En crighen zijt niet al / jae al na haer begheer.
Maer nimmer is de mensch / met t' sijne wel te vreden /
Het dunet my wonder groot / die mensch begaest met rede /
Ghebruyckte de reden niet / altijt gebreekt hem per /
Altijt seer verdw' bau rust / altijt nae by t' verbriet /
Want ick die niet en soeck / veel schatten hier t' vergaren /
Want ick die niet en soeck / gout / silber / te bewaren /
Want ick die niet en soeck / booz my te coopen lant /
Want ick die niet en soeck / noch Perl noch Diamant /
Want ick die niet en soeck / veel gelt booz my te crighen /

47
En die doch gantslijck niet / na heerschappij wil hyghen.
Jae die dit altemael / veel minder acht als niet
Ick hebbe gheene rust / en leef noch vol verdriet.
Al zijn mijn sinnen snachts / hoe ick by een sal schrypen
Veel goets bekommert niet / ick can nochtans niet slapen /
Al ben ick wel te vreen / met burgerlijke cost /
Nochtans en werd' ick niet / van mijn gepeyns verlost.

Ghy Leyda, zijt de zee / die wech spoelt mijne ruste /
Die als met Dupnen stopt / mijn herte vol onluste /
So dat des levens gheest / sich niet verspreyden can:
Ick dooch / ick teere upt / en moet seer haest hier van!
Dan sult ghy niet meer sien / u Minnaer / o ghy schoone:
Dan sal dit aerden Vat / (dit lijf) daer ick in woone /
[Want mijnen geest u mint / en niet mijn lichaem teer /]
Der woymen spijse zijn / en ghy sult my niet meer /
Ghy wreede baren dus / af spoelen ende slijten:
En ghy o Dupnen hooch / (o sorghe) die doet splijten /
Mijn herte / sult niet meer de aders stoppen soo:
Wanneer ick ligghe sal / ghestreckt op het stroo:
Dan sult ghy weten eerst / wat ghy al hebt verlozen:
Men kenneer eerst den vrient / wanneer hy is outboren.

Dan sult ghy segghen eerst: Ach / mocht nu weder comen /
Het leven dat my is / in uwe doot ontnemen /
O Philomale weert / ghy edel soet verstant
Ick soude nu terstont / u bieden mijne hant /
U bieden mijne minn' / u bieden mijne trouwe /
Maer sonder vrucht sal zijn / o Leyda, uwen rouwe:
Want die eens gaet van hier / niet keeret wederom:
Het Cozen waft niet meer / dat met het Zepfen croum
Des doods is asghemayt / maer bloeyt int hemelsch Eden
Om hooghe is het gout / dat men slijck acht beneden:
Om hooghe mint men dien / die men hier heeft ghehaet
Daerom mint die u mint / eer dat het is te laet.
Dat ghy hier nae soue doen / doet nu / wilt nu beginnen:
G Terwijl

Terwijl den vrient noch leeft, moet men den vrient beminnen.

Het is der dwaesen wijs met hare schae te leeren
Maer wijsse voor de schae t'gheboden goetd berreeren.
Comt dan/ghy schoone comt/ eer het te late is/
Laet ons gaen sitten den met uime aen den dis.
Ick sal vertellen u/wat ick al hebb' gheleden
Om u de schoonste Maecht diemen hier vint beneden:
Ghy sult bekennen vry/dat ghy groot mijne pijn/
Om dat de bzeught hier naer te grooter soude zijn:
Dat ghy wel anders denckt/dat ghy aen my laet blijcken.
Want upt u oogskens bruyt de Minn' ic eens sach hijcken:
Hy seyde: Hebt ghedult/laet u verbzieten niet:
Dees ooghe blij sal sien/die nu suer op u siet:
Hier binnen mint men u/doch wilt van my niet mellen)
Eer men den vrient neemt aen/ter proef moetmē hē stellen.

Voys, Bella Nimphe fuggitiva.

Maril de deeky sacht//day de nacht
Met sijn blauwte wolckey buyen/
Maect de sterrey stuymer blint//ende de wint
soect de Maey int slaep te suyen/soect de Maey.
Siet ick oost of westey heey//int ghemey/
Eaey de sterrey my te scheidy/
Way de sraet oij slapey gay//ende de maey

biet haer dienst my t'huys teleydy. biet haer dienst.

Maer sy dreygt my so ick drae//niet en gaet/
Achter t' lusse bosch te daeley/
Sal ick al de wech alleyn//day betreey
By de duyster sterre sraety: by de duyster.
Meey ghy/seyde miy/ick sal u door al/
Saey gheleyey met miij schichtey/
Dus op yemants oserlast//niet vry past/
Ey miij sackel sal u lichtey: en miij sackel.
Amaril ick staet hier deur//dese deur
Sal dy dans noch langher durey?
Daer ghy binney ayn cryoelt//noch vry soelt/
Dese conde buyty urey: dese conde.
Miy sy wort u sackel claer//niet gebaer/
Door de glasy/noch miij clachty/
maer ick wandel esey seer//heey vry weer/
Hoe verdrietich dat dit wachty? hoe verdrietich.
Maer siet gins of t' oog niet mist//meey sy ist
Amaril miij liese tesy?
Cephalo day waer comt ghy? Draegdyt my?
Troost ic sal u antwoert gesey. troost etc.

C. Cond

C. Soud ick te sey sonder u // ick sou nu /
 Niet gary doofly by de weghe /
 A. ach? het herte tuyghent miij / end ick sij /
 Cephalo ghy cont miij teghe : Cephalo &c.
 C. Schoone ziele say u ziel /; als u siel
 Jy u besighe ghedachty /
 Tgeey dat ick had in miij sij // denct dat miij /
 Slugghe boe de tijding brachty : Slugghe boe etc.

Windeken daer het Bos af d'ilt.

Der sydy winter straf ey cont /
 Diet toch al bercoelty sout /
 Coelt miij sinney // die say binney /
 Slammey brandy licht in clae
 Jy dit berconde quicusse jaer.

Crachteloos acht ick dorst ey snee /
 Ey al t'water say de zee /
 Say miij herte // niet bekeney /

Blacckt mijn hart niet wonderbaer
 In dit seconde nieuwe jaer.

Drooch zij de wolcken aen de locht/
 'Daerriek heeft noch dauw noch socht/
 De speloncken//zij vol soncken/
 Mist en nesel schuylen haer/
 In dit seconde nieuwe jaer.

Aghele noch reghen heeft gheen macht/
 Meder leyt de wint sijn cracht/
 Blijen/donder/burghen onder/
 Clyen dat ick sy een paer/
 In dit seconde nieuwe jaer.

Moet ick verteren in een slay/
 Die van s'hemels clareheit quom/
 Ick leed garen//duysent jaren/
 Goot mijn lief behaechde maer/
 In dit seconde nieuwe jaer.

Blinckende Soy daer ick om sucht/
 Die ick volch en die mijn slucht/
 Laet u stralen//op my dalen/
 Goo bloeyt lijf en ziel te gaer/
 In dit seconde nieuwe jaer.

Vrede Baert rust.

Wops : Cupido Godt door
 uwe minne stralen.

1.

 My suchten heet/
 Mt hanghe borst ghedronghen/
 Diet alles weet/

Wat my de dartel ionghen/
 Dertel maer breect/
 Maer breect en onbedwongen/
 Cupido deet.

2.

Suchten versint/
 Wat ick u gae beselven/

Mengt in de wint/
V selsty in gaet speesty/
Tot dat ghy sint/
De Vrouwe say alle deesty/
Mijne ziele be mint.

30

Als ghyse siet/
Goo sloeyt in haer ghedachty/
Verbiedich biet/
Haer so seet vrecht te waechty/
Als ick vergiet/
Betracnde droese clachty/
Ey sy verdrict.

40

Seght hoe de min.
De pijty siinder booghen/
Verstaelden in/
Dy blixem say haer ooghen/
Din ick nu din/
Diep in mijn hart ghesloghen/
Tot sijn gheschyn.

45

50

Maer als de schicht/
Mijn herte quam te wonden/
Want blixems licht/
Heeft sy de cracht besonden/
Dy haer ghesicht/
Mijn ziele wert ghebonden/
Ey snel verplicht.

60

Stadich aent ooch/
Hangt mijn de schoons der vrouwen/
Ey als ick poech/
Dooch schelty toe te voubry/
Gheschildert noch/
Moet ick daer in aenschouwen/
Haer gady haech.

70

Mijn ziele sou/
Met verich verlanghen/
Maec mijne vrou/
Saty nemmy hare ganghen/
S 3

Indis

Judicy sy wou/
 Mij in ghenaed ontfanghey/
 Vol suyxes sy trou.

8.

Moghtans dit dingh/
 Gout lichaem niet vernieken/
 Door 'onderkingh/
 Werstant day onse ziele/
 Goud sy ghekingh/
 Mij haer ziele niet diele/
 Ex ick vergingh.

9.

Suchty die zijt/
 Day mijne ziele stickey/
 Sidt dat haer slijt/
 Mij haestich te verquicken/
 Want metter tijt/
 Goud ick de rest uyt schicken/
 Sy wordy quijt.

FINIS.

Nieuw Liedt.

Mick eerstmaect hoorde spreeket/
 Day Cupidos soet gheselt/
 Eyder Minnaers loof trecket/
 Met de soentkens onghetelt/

T'spet begon my aem te staem/
 Als ick sach haer wesen aem/
 Minney is ey soet beginney/
 Ick moet oock uyt minney gaem.

Daer de liefkens samem saem/
 Met ey vriendelijck accoort/
 Ey begonney wat te praat/
 Hier ey daer ey drolijck woort/
 T'was my ey soo soet vermaem/
 Dat ick haer uyt hoorde staem/
 Minney is ey soet beginney/
 Ick moet oock uyt minney gaem.

T'was ey maecht seer reym day wesen/
 Die daer stont ey minney sijn/
 Ey in schoonheit uytgheltesijn/
 Als ey werelt'sche Goddijn/

Wsancker

Blancker day de witte Swaey/
Die my eerstmael heeft bedaey/
Minney is eyn soet beginney/
Ick moet oock uyt minney gaey.
Ick begon miij lief te ghesey/
Duyfent cuskens op eyn dach/
Och dat docht my waer miij lesen/
Sacrmeij sry soo cussen mach/
Savonts by de clare Maey/
Quam ick deur haer deurkey staey/
Minnen is eyn soet beginney/
Ick moet oock uyt minney gaey.
Maer eylaes: wie sal ick claghēy/
Dat ick nu bey in de suert/
Door de cuskens sonder draghēy/
Stal sy my ierstont miij hert/
Minney is eey soeten schijy/
Maer alst al gheseyt moet zijy/
Wrey is eey bitter lryy/
Maer ick nu weer uyt de piij.
Tis wel waer sy draecht bruy ooghēy/

47
I say lieffelijck ghesicht/
Vlaer die alrijt stadich pooghēy/
miij te senden eenen schicht/
Wan haer Goddelijck aenschijy/
O my te breecken t'heren miij/
Wrey is eyn bitter lryy/
Maer ick nu weer uyt de piij.
Maer zijy nu al die ghenuchten/
Die ick eerstmael had verbaecht/
Miet day claghēy in day suchten/
Doey ick nu deij gantschey macht/
S'morghens tot de Sonne schijy/
Zoo dat ick ghesheet vrdwijy/
Wrey is eyn bitter lryy/
Maer ick nu weer uyt de piij.
O ghy edele Princeesse/
Die my al dit lijden doet/
O miij eenighe matresse/
Wan miij hert in miij ghemoot/
Gheeft my doch de medelijy/
Zoo sal ick weer vrolijck zijy/

Wzpy is ey bitter ley/
Maer ick nu weex nyt de pijn.

SONNET.

Wat wil ic over bosch, wat wil ic over sant,
Wat wil ic over Zee, en deur de Woeste baren
Na d'ander werelt gaen, om peerlen te vergaren,
Tot aen het roode Meer, of t' swarte Mooren lant.

Mijn lief vertoont alleen, die my heeft in haer hant
Peerlen die schoonder zyn, dan oyt ter werelt waren
Dan oyt noch yemant sach, van al die heenen varen
Na t' vet Arabisch ryc, of drooch Egyptisch strant.

Sy draecht in haer ghesicht, t'wee levend' Asteriten,
Haer lipkens zyn Corael, haer caeckens van Robijn
Haer borstkens zyn ghemaect, van gulden Chrysolithen
Och! mocht haer herte niet, van Diamanten zyn
Ghe win ick desen schat, wech vry dan gout en goet
Wat baet my alle schat, so ick haer derven moet.

Voys, alst begint.

1.

Mieu o schoony Jonckvrouwe/
Die ick eens heb bemint/
Met hertich soo ghetrouwe/

Alst minnaet dienich sint/
Maer nu wel aey:

Alst immers soo moet weesey/

Die ick had uyghetesey/
Het staet my seer wel aey.

2.

Oy u alleey te minney/
Had ick my gant gheselt/

Mijn hertich al mijn sinney/
Hadt ghy in u gheselt/

Maer nu wel aey/

Alst ghy ey hebt ghecreghy/

Die u het cay besseghy/
Het staet my seer wel aey.

3.

Moyt waer u say mij t'esey/

Ontrou say my gheschiet/
Moyt had ick u beghebet/
Om piyn noch om verdriet/
Maer nu wel ay/
Als ick daer door u sinny/
Niet heb conny ghebinny/
Het staet my seer wel ay.

4.

Ick wil u niet benydij/
Indij ghy beterdoot/
Doch siet dat u verkydy/
Lanckduerich wetsy moet.
Maer nu wel ay/
Als ghy en hebt vercozty/
Zoo hebt ghy my verkozty/
Het staet my seer wel ay.

5.

Ick sal gaen in ghenuchten/
Seurbrenghen mijney tijt/
En laen al dat suchten/
Daer ghy say d'oorfaeck zijt.

Maer nu wel ay/
Nu sal ick sonder claghay/
Verlijten al mijn dagghen/
Het staet my seer wel ay.

6.

Ondanckbare princeesse/
Die my so weynich acht/
Ghy waert eens mijn matresse/
En had my in u macht.
Maer nu wel ay/
Zoo wil ick say u scheyden/
Weest vrolijck met u beyden/
Het staet my seer wel ay.

Epigramma.

Die u bemint en vryt, meucht ghy soot schynen niet
lyen,
En die ghy wel bemint, wilt u te recht niet vryen,
V leven en moocht ghy't, niet bequamer passen,
Om tusschen twee stoelen, te sitten in dasschen.

SONNE.

NV lefmaer wasser eē, die deur sijns liefs schoo-
ooghen,

En sryverlijcken hals, en purper-rooden mont,
Tot binnen in sijn hert, was doodelijck ghewont,
So dat hy dese pijn, niet langer cond' gedooghen.

Hem docht het was nu tijt, naer medecijn te pogē
Hy sprack o dartel dier, ghy die my quetsen cont,
Ghy hebt alleen de macht, te maken weer gesont,
Ontfermt u over my, en hebt doch mededogen.

Helaes! wat sou zy doen, wat soud' zy tegē str ydē
Daer haer het wreede vyer, vā binnē doet belydē,
Dat sy niet min als hy, gheholpen wesen moet.

Wat isser beter raet: d'een is gequetst vā d'ander,
Dan dat sy van gelijk, ghenesen gaen malcander,
Dit is de medecijn, die *Venus* pijn versoet,

*Liedt, op de Voys: Wanneer ick slaep,
voel ick mijns levens vreucht.*

Wanneer ick sie dat Goddelijck ghesicht/
T'welc my bestraelt / met eyn soo he-
So doel ic my terfont / (mits licht)

Day nicusse doorwont /

Ey eey nicusse smert /

Jy miij droesich hert /

Ey eey nicusse smert day kinney /

O Goddelijcke gesicht dat minny.

2.

Wanneer ick sie dey lieffelijckey mont /

Ey my daer day / eey kuskey wort ghefont

So moet wēer alle pijn /

Werd' day miij zij /

Day is miij ghemoet.

Mederom versoet /

Day is miij ghemoet sol *Vreuchdey* /

O lieffelijckey mont sol *Vreuchdey*.

3.

Maer nu eylaes: so treur ick al dey dach /

Dat my dees jonst niet eens geschiedey mach /

Mijn schoone dyandiy /

Die ick be miij /

Trest met eeny schicht /

Met haer ghesicht /

Trest met eeny schicht / miij herte /

O elachghelijckey dach sol smertic.

Mocht

Mocht ic say haer/ noch eemaal zyn bespoeyt/
 Met t'hemels mat/ dat uyt haer lipkens sloeyt/
 Ey op mijn drooghe siel/
 Syn heunich dief/
 Die my cay alleey/
 Ey voock ander's gheey/
 Die my cay alleey gheuesey/
 O mat/ o hemels mat ghepresey/

Maer moett ick day/ dus blijsyn in de pijn
 So sal de doot/ noch eens het eynde zyn/
 Want nu den vredey brant/
 hout d'oderhant/
 Doey ick ander's niet/
 In dit swaer verdriet/
 Doey ick ander's niet day suchtey/
 O jammerlijcke pijn vol duchtty.

Clinck-gedicht.

Ioncvrouwe schoo, maer wreet, hoe cont ghy so lag beyde
 Te schryven eenen brief, te schryven eenich woort,

Tot stichting mijnes smerts, en sulcx te schickē voort,
 Gelyck ghy had beloofst, tot onse stadt van Leyden
 Was dat niet ons bespreec, doen wy van ander scheyden,
 En ick van u vertrack, met droefheyt onghehoort?
 Verpandende mijn hert, in liefden gans versmoort,
 Aen die mijn droeve doot, deur slofheyt gaen bereyde
 Ick wacht u weecken vyer, en t'vyer dat my van binnen
 Verteert deur d'ydell hoop, en can ick niet verwinna
 De tijt diet al verdoet, mijn liefde niet verdoet,
 Een letterken alleen, van dijn teer hant gheschreven,
 Can my herscheppen gans, en op een nieuw doē leven,
 Tot sulcx u dan doch spoet, en mijne liefd' hervoet.

S. V. M.

Degeneres animos timor arguit.

Nieuwe Enghelsche Voys,

Verweende Velt-goddinnen aerdich, ho ho
 Den Hemel om het minnen waerdich, ho ho
 Verheucht u met het dertele gediert, fa li la la la la
 Met roode roosen nu de wegen ciert fa li la la la la, &c

Singt dees navolgende veersken als het eerste,

Een is mijn lief, een morghen-sterre,
 Verdrijft mijn druck en sorghen verre,
 Onder s'ghetal van u verweende reucht,
 Sy bloeyt voor al met loffelijcke deucht.

*Een is des Herders Herderinne,
Ick een beghoer gheen verder minne,
De claerheyt van haer edele ghemoet,
Mijn Wil, en wel believen open doet.*

*Den Bouman mach zijn haver Zeyen,
Maer schoonder zijn ons claver weyen,
Den Coopman hoe gheluckich hy verscheen,
En had met onse ryckdom niet ghemeen.*

*Al schynen wy verschovelinghen,
Seer onghelyck met Hovelinghen,
Nochtans het Hof is minder in der daet,
Daer onse lof ten hooghen hemel gaet.*

PRINCE.

*Ghy princelycke minne bloemen,
Wilt van ons Herderinnen roemen:
De roem, de bloem, en oock der minnen ienght,
Bewijst en prijst der Herderinnen deught.*

Den nieuwen Serbiteur.

Wat mach de jonckheyt noch al rasen van de lief/
Het schijnt Cupido heeft haer herte al doorschote
't woert nu niet meer geacht dat Nato ons bezyest/
In sijne Const van Min, men vint nu and're sloten.
Het bloet van Piramus woert nu niet meer vergoten:
Die niet upt liefde is/maer upt hoochmoet ghesproten:
Want elcke Dochter schier begeert een groot Monsieur,

Die spelen ran courtops/den fraeyen Serbiteur,
Den hoedt tot op de schoen/en dan boortz sonder myen/
Den Baselmires oock passerende de deur:
Dus leer ick alle daech een nieu manier van byzen.

II.

Wanneer dat nu eens comt een Jongman by een Maecht
So ist Bonsoir Madam, hoe vaert al mijn Matres?
Al reed'lick naer den staet/of so het Godt behaecht/
Gheeft sy vooz antwoort dan/en nepcht met een nobles.
Daer woert dan noch ghebruyckit een sonderlingh agres/
Een mallefijck ghelact/in't spreken van Francops/
So dat ick nau en ran/onthouden dese les:
Eck wil om't beste zijn Monsieur, Monsieur courtops:
Sy woerden noch int lest so wonder jenesops/
Dat sy de Dochters schier/haer kniekens van bespen/
Doch sullen tasten wel/so woerden sy allups:
Dus leer ick alle daech een nieu manier van byzen.

III.

Hoozt watter noch ghebeurt (het sijnste van de hoop)
Dees Jongmans moeten al/dees nieuwo fatsoenen byzen:
Al zijns seim wat dier/of niet te goede coop/
Het is al eben veel/het is haers liefs behaghen/
Sy schijnen half mal/met dese nieuwe craghen/
(Die dick van lobben zijn/en dicht gheset by een)
Oock schoentgens hooch gehielt/om Geygers naer te jage
keert om een cop'zen Pot/ghy sult sien als ick meen/
Dit wonder nieuwo fatsoen/der hoeden op't hoofd' cleen.
Dees snof voozseker niet/en woerd ghesielt bespen/
De byzucken moetmen nu/uptlegghen int ghemeen/
Dus leer ick alle daech/een nieu manier van byzen.

III.

Wanneer ick com ter feest/ick hooz my selven sot:
't is al Monsieur/Madam / men hoozter niemant noemens:
Al is Dee Jovrouw dan/besmeert/besmilt/besnot/
Het gelt al eben veel/men ciet tse noch met bloemen/
Op hun bygoentjens, staep: sy mogent haer wel roemen/
Doch

Doch t'is een rustken weert/met oor/lof/segghen sy/
 Die sulcx niet wel en can/dien willen sy verdoemen/
 En doen hem in den Ban/hy comt te plomp daer by:
 Als men aen't eten comt/so sit men op een ry/
 En diviseert om best:dat is haer een verblipen/
 Men rust dooch altemet:men vzaechte naer gheen ghety:
 Dus leer ick alle daech/een nieu manier van bypen.

v.
 Princesse (dat ghy weert) ick soud u segghen met
 Van u Dozte Frase/en van u Fertegalen/
 Die als een Hoender skautw staen om u lijf gheset/
 Maer ick vrees u ongunst op mijnen hals te halen:
 Misschien naer seben jaer/soudt ghy my dit betalen/
 Dus prijs ick al u doen/wie het lief is of leet.
 Segt maer/hoe datter u lust/ick volch het sonder vzaen/
 De Supder staet hier al met sijne schaer ghereet/
 Maecht my een groote vzoek als Ferdegalen vzeet/
 Cupido stiet my aen/en lachet van ter sphen:
 Ick selve lachen moet/om my en mijn cleet:
 Dus leer ick alle daech een nieu manier van bypen.

Liedt / op de Dops

Laetstmael met alsoo blyden sinne, &c.

D Eght gheelijck ey schip ghesetey/
O p ey hote rotse vast:
 Dat de Schipper niet can wetey
 Om te zijy daer say outlast:
 Wintet sedy aenghetaft/

Ey niet allegh y der past/
 Om dy ste dy so te wickel/
 Dattet loer daer day mocht schrickel/
 Maer 't is al om niet besint/
 T'recht ey teghly siroom y wint.
 Ider may benaut day hertey/
 Soeckt door heny dy bestey raet/
 Ider ey vol druck ey smertey/
 Toocht behulp y bestie baet:
 Maer alst ancker desolact/
 (Way de hoop) te gronde gaet/
 Onghesien door smenschen ooghey/
 Ey door 't selde quaet vermasi/
 Wederom int goet ontlast.
 Hope de miij hert vol sozghy/
 Heeft ghesmerty op een wael/
 Hout in alle smert verborghy/
 Om der xepne quinnety spel.
 Doet noch esdy het ghequel/
 My benaude schip-ghesel/
 Zyrt smenschy doey ey crachtley/

Met ey goet vermoey te wachtley/
 Dattet hert mach werden dy/
 Way sijn groote stadery.

PRINCE.

Dese princellicke segghen/
 Hangt allegh ay een Goddy/
 Om haer schoonhey te bewegghen/
 Int opgroeey day de miij/
 Dattet hert tot haer gheschey/
 T'lijdey daer het noch is iij/
 Mocht vol coeragies hert drij dy/
 Als het Schip dat scheey te blij sey/
 Ey nochtant hoe dattet scheey/
 Maer ghetocht: maer niet verdwey.

De valsche Minne op een moralisehe manier.

Es werelts kinders licht, die achten dat voor eere,
 Dat zy veel **Serviteurs** hier hebben aen haer snoet
DSy soecken dach en nacht dat haer gheral vermeer:
 Den eenen gheven zy ter zijden eenen loer:
 Den andren duwen zy de hant met hare handen,
 Den derden trappen zy den voet behendich ras:
 VVaer door de drie gelijck in minnes vyer doen branden:

Elck meent dat sulcx voor hem een minne-teecken was:
 Vast isser gheen van drie diehaer het herte raecter,
 VVel, waerom doen zy dit is dat al wel ghedaen?
 Van wel doen nu ter tijt hier gheene woorden maectet
 Zijt ghy zo wijs bedacht, zo gaet u dit niet aen.

I I.

Maer als de schalcke tong daer by eens soete spreket,
 En gheuet woorden glat ghevylt met Amadijs,
 Het herte smiltet wech, of als ghelas het breket:
 In eenen oogenblick de wijsse wort onwijs,
 De Heere wordet knecht, de vrye wordet slave:
 Mé stuypt, m éneycht, mé smeect, mé loopt voorby de deur
 Men vult der maechden hant met eene rijpe gave,
 Men coopet wonder dier sijn lyden en ghetreur,
 Hoe men haer naerder comt, hoe men meer word verschoven
 Hoe dat zy meer vertrooft, hoe dat zy meer bedroeft;
 Sy geuet alderminst, als zy meest sal beloven:
 Als zy u meest set voor, ghy t' alderminste proeft.

I I I.

Comt zy dan aen den dans, o wat maectt zy al keeren
 Om ende wederom, om als met toovery
 In eenen Cirkel ront te sluyten die haer eeren:
 Om van u vryheyt dierte maken slaverny,
 Sy trippelt wel zo soet, den mond set in de clincke,
 Sy neyct so aerdich wel, dat ghy verwonnen zijt,
 En meyner t' zy al goudt dat gloeyer ende blincke,
 V dunckt dat t' Paradijs hier comet seer verblijt,
 Als zy aen t' sinnen comt, elck willet by haer wesen:
 Die haer niet raecten can, wil haer ten minsten sien:
 Sy wordet wonder seer gheerret en gepresen,
 Die haer meest gonst bewijst, zy minst haer gonst sal sien.

I I I I.

Begint zy dan het Liet van **Schoon jonghrouwe** te singhen,
 Denckt der Syrenen sangh, ghy hooret wonder soet
 Sy sal u in haer net, met haer soet quelen bringhen,
 Hy singt u selven voor, dat ghy naer singhen moet,

Crijcht zy een Instrument (een Chyter oft Mandole)
 Dat zy speelt ende singt te samen: t' is ghedaen:
 Sy zal u cryghen wel als Leer-kint in haer schole,
 En ghy sult even wel, onwetent van haer gaen;
 Het spel by het ghesangh ontfinnet uwe sinnen
 So dat ghy siet, verstaet, en mercket u verderf,
 En nochtans even dom volherdet in het minnen
 Als ghy in zee verdrenckt, zo lacht zy op den werf.

V.

Hoe menichmael heeft zy ghesien de Minnaets loopen
 Bleeck, magher, fantastijck, swaer moedich, end onbly,
 Des nachts vootby haer deur met troupen ende hoopen,
 End' heeft ghelachen zeer om dese raserny.
 En noch (o blintheyt groot) moet men Speels-luyden hueren
 Om spelen voor de deur, s' nachts een Aubade soet,
 Het is de piine weert dat zy u doet besueren,
 Hoe zy u meer bedroeft, hoe ghy meer vreucht haer doet
 O onses jeughds verderf, dat zy niet als de slanghe,
 En stoppen hare oor voor dit becoringh spel,
 Dat dit Syrenen Liedt zy hooren aen zo langhe,
 En dat zy minnen zo de vloet van haer ghequel.

V I.

Ghy Maechden edel vroom en treckt u dit niet aene
 Maer wilt u draghen zoo, dat t' u niet aen en gaet,
 Die minne zeer vervalst, die soeck ick te vermaene,
 VVaer door ziel, lijf, eer, goet, de arme jeucht verlaet,
 Om eenen valschen wenck, handt duwen, trap der voeten,
 Om eenen ghemaecten tael, om een ghemaecten gangh:
 Om een ghedreyde stem, of spelen vol verfoeten:
 Den smaect die is wel soet, doch het vertwelghen bangh,
 O laet de liefde reyn, die uyt den hemel dalet,
 Neercomen in u hert: wech met het blinde kint:
 Ombelset my de deucht, die als de Sonne stralet:
 VVaut als ghy audre mint, zult ghy oock ziju bemint.

Voys,

Voys, alst begint.

Cupido geeft my raet / om mijn lief hert te winnen
 Sy is seer opstinaet / versteent zynal haer sinen
 Sy moet hebben van binnen / thert van een Tigre quaet
 Hoe ick haer meer beminne / hoe datse my meer haet.

Coom ick verby haer gaen / ende doe haer reberency
 Sy siet my leelijck aen / niemant min dan my kent sy
 'Tis swaere penitency / voor mijn jeucht onbedaccht
 Dees suere pestelency / so luttel nae mijn vzaecht.

Widd' ick haer met ootmoet / dat sy my troost wil geven
 Sy stijcht op heel verwoet / ghelijck dees appel-treen
 met schudden ende met heben / ghy guyl / ghy siel / ghy bloet
 Al waerdy met u sven / ick ben u veel te goet.

So ick yet anders praet / ende noch wat meen te blijven
 Haer selle mont zy laet / niet anders doen dan lijven
 Sy dreycht my wech te dzyven / indien ick noch blijf staen
 Ten is niet om vol schryven / hoe zy de mont laet gaen.

Laestmael had ick ghemaecht / dat ick onder haer zyde
 Wen tafel waer gheraecht / dies ick niet herten blijde
 Dacht in lanckheyt van tijde / sal eynden mijnen dzyck
 Waer sy die't my kenpde / keerden my schots de ruck.

Dienden ick haer yet voor / van hoenders of Watrjst
 Sy leyd't van haer teljoor / en adt van andze spjssen /
 Of ginch ick haer bewijfen / een ander courtosp
 Sy ginchit geheel mit rjssen / ende al in spijt van my

Was wierd' gebzacht / een glas tsamen met een sommie /
 Ach: dacht ick die nu was / gemasqueert als een mommie
 Voor schaemte sat ick stommie / want met een hangende lip
 riep sy wech / wech / looy bommie / dus haeld' ic deerlic stip.

Wanneer men ginc ten dans / opt soet gelupt van snaren
 So let ick om mijn hang / ende dacht met haer te varen
 Waer sy began te varen / ende stiet my van een cant /

En andze die daer waren / greep sy self by de hant.

Haer deuchden onbolmaect / ende zyn niet om verhalen
 Hierom o Prince waecht / wacht u voor sulcke qualen
 W sinnen niet laet dalen / maer met een hertken soet
 Vied die trou sonder falen / ende dientse met ootmoet.

Courante: Si cest pour mon pucelage

1.
 *By weeldighe sronte ooghen /
 Pasch segh / waerom dat ghy my
 Jy een diepe sladeruy /*

*Door u wrethheyt hebt ghetoghen?
 Hoe hebt ghy doch dersey diij /
 Strackley vlickrey int aenschij.*

2.
*Int aenschij van mij vrieninne /
 Die uyt hare ooghen licht /
 Niet sent day ey scherpe schicht /
 Jy ey brandend' herte minne /
 Ja een mij die heeter is /
 Als ey brandend' syer ghesis.*

3.

En ghy al te snelle soctey/
 Hoe seet hebt ghy my sexdoert/
 Dat ghy my aldus ontroert/
 Hoe sulc ghy dat mooghey boctey/
 Dat ghy my bracht voor dees vrouwe/
 Die my oorsaeckt dese rouwe.

4.

Toch ghy dactel woelend' handey/
 Ghy hebt oock al veel misdaey/
 Dat ick nu dus bey belaeey/
 Met dees eenighs liefdes bandey/
 Soo groot can niet zyn miij miij/
 Groter is miij teghen sij.

5.

Ick doch selfs sal u doey boctey/
 Dees u groot dertelheyt/
 Want ghy die niet en hebt gheleeyt/
 Tot dit quaet ghy snelle soctey/
 Sult niet boezens zyn belaeey/
 Tot u schult is afghedaey.

J

Eij

6.

Ey die handen sal ick binden/
 Met dees coorden wael so vast/
 Datse sonder mijne last/
 Haer niet sulley onderwinden/
 Tonder soeckey nae dees pacy/
 Daer miij herte ley ghesaey.

7.

Maec dees dan die stoute ooghen/
 Ik sal verblinden wael soo dicht/
 (Op dat ick door liefdes schicht)
 Niet wiert licht dus weer bezoghen/
 Dat sy niet haest sulley weer/
 Comen/volghen haer begheer.

De vleeschelijcke minne.

I.

VAnneer de domme leucht op trouwen stelt den sin,
 So sien zy (is het sien) op schoonheyt van het wesen,
 Den grondsteen seer onvast van haer' onvaste min'
 Is wellust; O men denckt niet op de deuchd/ghesesen.

Daer door siet men gheschien, dat hooghe vliecht de vlam,
 (Ghelijck van kaff of stroo, dat wonder snel op brandet)
 End' even als sy hooch, tot aen de wolcke clam,
 So vallet zy seer leegh, end' in den afgront strander,
 V Wat schielick comet op, dat dalet schielick met
 V Wat niet wel is gegront, dat can niet vaste blijven
 V Wat van onsuiver comt, dat is vuyl en besmet,
 Die om den wellust trouwt, diens trouw sal niet becliven.

II.

Den wellust is so sterck (Cupido het ghelt u)
 Dat ghy ontsinnich maect de aldercloeckste gheesten,
 Van hare welvaert is de arme jeughet schu,
 En loopect dol en mal door bosschen als de beesten,
 Staer wat! loopt niet so ras ick sal u volghen sacht!
 Hoort mijne reden aen! staer zy u dan niet aene,
 Loopt als een brimstich peerd als dan op u bejaecht!
 Seght my, wat schepsel ist daer ghy naer meynt te gaene!
 Is het een sterflick mensch, dat u bevangen heeft?
 Foy u, dat aerd' en slijck u zo seer gaet ter herten,
 Dat ghy den Schepper selfs om't schepfel swack begheeft,
 Dat ghy zo loopect naer de vloet van uwe smerten.

III.

Ick en ben gheen stoick: ick mach wel sien gheneucht,
 Ick en verachte niet de schoonheyt (Godes gave)
 Ick segghe niet dat ghy sult leven sonder vreucht,
 V Wat is u legghen dan? en maect u selfs gheen slavel
 Denckt dese oogh'kens soet, die nu so lodlick staen,
 Dees lipkens van Corael, dees tanden van Yvoore,
 Dit Alebastren beelt, dat my zo wel staer aen:
 Die zullen als een roos verwelcken zoo ick hoore:
 V Wat raedt? de witte deucht moet by de schoonheyt zijn,
 Laet my eerst sien naer deucht en dan naer t' schoone wesen,
 V Wat deugher ewich blijft, als een clae Sonnefchijn,
 De schoonheyt sonder deucht en mach niet zijn ghesesen.

IIII.

Slact uwer ooghen strael op de ghetrouwde lien,

Ghy

Ghy sult daer vele sien die seer onvredigh leven.

Hoe zoo? Naer schoonheyt brooschly hebbé slechts gesien:

Nu schoonheyt haer begheeft, heeft haer de Min begheven.

Elck socht des minoes vyer te bluschen, t'is ghelchiet;

De colen blyv en nu [swart en swaer moedigh' aerde]

Den wellust verr' van haer nu tot een ander vliet.

V Vee hem, die t'gheen verliest daer hy sich selfs om paerde,

Ghy sult een cleyn ghetal sien vredigh ende bly,

Selvs in den ouden dagh, als warens eerit ghetrouwet:

Als het haer al begheeft, de deughet blijft haer by,

Die om de deughet trouwt, diens trouw hem niet berouwet.

5.

Ick hoord' het blinde kindt eens draghen synen roem

Dat dese werelt heel, naer sy ne pijp moelt danffen:

Daer is geen man soo sterck, noch geen so schoone bloem,

Die sich voor mijnen pijn (seyd' het) wel can beschaffen,

Maer, eene schoone maeght [de liefde heyligh-reyn]

Sprack, o du blinde gheck, draegh dynen roem van gecken:

Die canstu wonden licht; dat is een conste cleyn;

Maer ick naer **Cypis** dy by **Venus** sal doen trecken,

Gae nyt het Nederland; wy connen gheen Latijn;

Cupido (de Begheert) moet wijcken voor de reden;

De nacht vertrecken moet voor't clare sonnenschijn;

Daer reyne liefde is, wort vuyle min vertreden.

6.

Ghelijck de wolcke swart is by de clare Maen,

Ghelijck de Roose schoon is by de doornen stekigh,

Ghelijck her geele gout is by de aerd ghedaen

Ghelijck de Peerle rond is by de Schelp ghebrekigh:

Ghelijck een aenschijn schoon is by den swarten Moor,

Soo is de liefde reyn, o jeught, by valsche minne:

† Dat men van **Cupido** dan nu niet meer en hoort;

Maer van de reyne liefde te singhen elck beginne.

Dan sal ghelijck den nacht de quae begeert vergaen,

Dan sal des liefdes Sonn' van boven op u stralen,

O wilt in liefdes Kerck om wel te trouwen gaen,
Cupidos bandt is stroo; maer liefdes bandt is stalen.

Voys: Cupido gheef my raedt.

S'Oock heb bemint en min, en ongetroost moet blyvè

Ken laster u daerom ionghe Cupido niet

Ken sal de tedre sachte Venus niet bekyven

Noch oock niet de Goddin, oorsaeck van mijn verdriet.

Medogend Venus is, haer soon can niet bedroeven

En mijn Godin versmaet t' onwaerdich met bescheyt

Soo die het blinde kindt, zyn schicht niet mochte proeven

Dat wjt ick de fortun end mijn onwaerdicheyt.

De vlam die sonder endt my therte brant van binnen

De sachte wonds des pijs, my niet te lyden gheeft (nen

De min doet my geen smert, maer haer gebreck vā min-

Die d' overschoone borst te vast bevrofen heeft.

Voor u altaer Goddin, ick dickmaels heb gaen knielen

V biddend' om vergif, soo ick recht vaerdich lee, (len

Maer mijn versmaen ghebeen, so s' nyt den mont my vie-

Voerds de lichte wint, al nae de dulle Zee.

Wist ick dat in mijn smert, u Godt heyt schiep behagen

Ghelijck als die in mijn, gheen hulp te tonen doet

Of dat u was een lust, die mycetheyt van mijn plaghen

Licht wart ick al te milt, vā eyghen siel en bloet.

Of meend ick door de doot van liefde vry te raecken

Die sonder wedertiefd veel beter waer veriaeght,

Een spaensche lemmer in mijn borst de wêsch sou makē,
 Voor d'ongemeeten brant diese van binnen knaecht.

Maer is misdroeve clacht onweerdich uwer ooren,
 Ick kent helaes: en neem in teghenspoet gedult,
 Niemand sal u voor wreet van my beclaghen hooren,
 Ick geef mijn avontuer end cleen verdienst de schult.

Ver uyt het woelich volck, in bergh en woeste dalen,
 Als snachts slaepprighe wint, het bos sacht overweyt,
 Aen Echo ick alleen, mijn clagen gae verhalen,
 Die niet en antwoort dan t'geen dat men selven seyt.

Een Iager diet verstaet, dewyl by leyt zijn lagen,
 Sal segghen naer mijn doot, (al waer zijn hert versteent)
 Al hier ist dat den armen minnaer plach te clagen,
 Die nu in Plutoos hoff zijn aventuer beweent.

Don Diego die vā huys, misdroostich was gae vluchtē
 Dee dus zijn droeve clacht in d' hooghe Pireneen
 De steyle roisen groen, meedogend met hem suchten
 Maer t' herte van zijn vrou, bleef harder als de steen.

F I N I S.

Hier volcht,

DEN BLOEYENDEN MEY-WAGHEN,

Dol amoureuse/nieuwe vrolijcke ghesanghen/ noyt in druck
 ghesien : Door een liefhebber ghecomponert.

Mayas Loff-dicht.

Siet Maya schoonen tijt dits van ons recht ghepasi/
 Den soeten dach des jaers is recht op t' hooft ghetast/
 Al woerdent Phoebos hooch hoe dankbaer wy ghenogen/
 Van t' soet ghenuechlick weer/en dooz u helder boeghen/
 So gunstrijck ghy ons gunt/al t' geen men wenschen mach
 Al t' lief vereende volck/sal heughen desen dach/
 W Camer-mept rees op/des tytoos schoonsf wyndinne/
 Groot verwich bloos geraecht/verheuchde t' hart vā binne/
 De morgen poozt ginck op/alsmen ter waghen trat/
 Ja naucler noch niet haest/ men t' samen neder sat/
 Den drocmaert sach int bedt u flickerende stralen/
 So helder op de aerd/hem docht niet langh te draken/
 Was reden wy van cant vier paertjens op den dijck/
 Met Mayas Waghen upt/ons sangsters alghelijck/
 Verheuchden t' schoone weer/ twelc haer deet liefstijc quce lē
 En met een rijck vernoech/al schaterende speelen/
 Wy reden Heubels op/en weder dalen neer/
 Een pders stemme creet/den loff van t' lieve weer/
 Orpheus comt ter handt met u gerechte snaren/
 Die al het lief ghediert/deet soetlijck t' saem bergaren/
 Doozt schoon en rijck gheluyt/als ghy u eenich vout/
 Ghy negen Susters comt laet nu ick bid ter stont/
 W Helicons Musijck/ omhelsen dese Waghen:
 hebe sal willich graech/aen u de bootfchay dragen/
 Wien comt daer ginder aen/ so snellijck te gemoet/
 Ons Wagen/en het schijnt dat hyse stillen doer:
 Spzaken dit soet ver saem maer weynich dat sy dochten/
 Hoe wonder dat het was/ hy quam die gheen sy socht en/
 Det quam al nader by/t' was een kindt swack en cleen/
 Met kohet/pijl/en boorch/ riep stee waer wilt ghy heen?
 Daer ons de Waghen lept wy riepen trots van heuren/
 Maer stuyt hy greep een pyp wy dachten in ghetreure/

Een Jenchvrou wert voor t'eerst so snel int hart gewont/
 Maer twas ghy Wepmans pijl/al meenden zijt goetcont/
 De Schutter wert ons lief/ twas Cupido wy vonden/
 Die sijn twee vlercken had met syde laech bewonden/
 Wy vielen hem ter aerb/en baden niet ootmoet/
 Wy sou ons trotse reen/doch houden al int goet:
 Wy nam des Doermans toom/en ginck ons anders leyden
 En sprack dit is een woch/die sal u wensch bereyden/
 Waer mijn vrou moeder wacht mit Floras feest genaecht/
 Die opt versaeu van liefs so menich cransgen maecht/
 Wy sloech de Beerden aen/ sy vlogen als uyt sinnich/
 Teghen de hooschten op als wilde Dieren vinnich/
 Sy liepen so met haest/door beinden bos en tuyn/
 Ja eer het perant wist waren wy overt t'crupn/
 Van Einae hoogh al waer wy saghen de Rebieren/
 Pineus Der om laech en veel vluchtighe Dieren/
 Door Tempens dicht gheboomt/ Diana bloden voor/
 Wy reden d'wers door t'bos der Herderinnen choor/
 Kerken so schielich op/en niet make ander seyden/
 Wat lieuen of dat zyn/die Cupido gaet leyden/
 Sels vdyt de Beerden aen so jachtich met ghedruys/
 Tot Dindamas waer dat sijn moeder hielt haer huys/
 Der blijft gheberchte / schoon beset met Palmen bomen/
 Door welck sibilla heeft het voortjts aengenomen/
 Waer zy de lieue zeucht / pleecht t'roepen totten dans
 Wy saghen Flora voor die boot ons eerst den crans/
 Daer na quam Venus selfs ghedreven als op wiecken/
 En heeten welcom daer haer cloeck ghesonden siecken
 Wy craden alle af en saghen wel opt pas/
 Wat met de meeste vzeucht daer vder besich was/
 Want in dien lieuen tijt de Jachtvrou gaet te baden
 Gargaphia die vloeyt/om Nymphiens te versaden/
 Helicons Lauren haech/so soet vol voglen leeft/
 Dat dypsterlep geclant my dunct ten boswaert sweeft/
 De Pan hout nu sijn feest int Dout met Herders Jaghers/
 En wy in Venus Juck zyn aengename vraghers/

Deemt den Bloeyenden boeck/Mey wagh en ende singt/
 Hoe dat Syringa wert verandert dat ghy dinct/
 Die strenglijck was beset/van Pan wert so verkeeret/
 Sy vluchten in het riet/in riet getransfozmieert/
 Siet Laura ach hoe eel/de repne Diphne wert/
 In u goen bladich loff/verandert vast en hert/
 Waer opt reyn jonste bleek comt nu ghedacht te voozen/
 Laet nu Caliope u ruytse Deersgens hoozen/
 Die ghy o Schypuer van Dypage hebt gestelt/
 Van Cwichtjens jockernp en van sijn trots gewelt/
 Van sijn vermetel roem hooschmoet en selle dwaesheyt/
 Oock van sijn heete min/als lief om d'hartens aes schreyt/
 Soekt troostelich beweech die gheen beweghen voelt/
 Tot dat den Schutter leech met sijn versachting doelt.

Bemint de waerheyt.

F I N I S.

SONNET.

Eerbaer Baravi jeucht, conft helden wijt vermaect,
 Danklijck neemt mijn ghedicht leergierich int becoonen
 T'behoeft gheen Lauren hoer, niet waert zo eelen croones
 Macht slechts be vrijdet zijn van Momus vuylen aert,
 Eel Nymphens g'lijk ghy siet dit heele boeck verclaert,
 Cupidos soete euer mins crachtelijck verschoonen,
 Mins soete schootiens sacht en t'lieffelijck beloonen
 VVt Venus gult tresoor noyt voncxkens zijn ghespaert
 VValcht u yets in mijn werck, van silben dicht of maet
 Tis myn of druckers schult, doch zo al t'fautjen staet,
 Het onverstant dat zal gheen secht versuym bemorzen

Blact

Blaeft Zophilus zo ghy wilt iek acht u razen niet,
Tbeginnen moet doch hier,lijden het meest verdriet,
Segt Spottaert waer vont ghy oyt boomen,zonder schorzen?

Bemint de waerheyt.

Uoys: Nachtegael cleyn wilt
Doggelijn.

I.
Gheen Princen troonen schoon verriert/
Ick en liebe vooz swout/
Hoe wel datmen haer op't dactelst biert/
D'groote staete//niet bate//oft prate// van schat of gout.

II.
Gheen dwanck van Ouders obertrest/
Mijnes herts gaghe lust/
Het drillende Bosge meer verheft/ (be rust.)
D'zeuchde luchtich//niet duchtich//soet ruchtich//mijn lie.

III.
So d'hooghe staet niet baten can/
Doch t'schoon vrouwe ghesicht/
Mijn zeucht wil lieber vaten an/
T'schaepjen leyen//en wepen//bermeppen//in boomē dicht.

IIII.
Een teeder bloemken schoon int belt/
Ick veel soeter hier acht/
Als t'weeldich hoff met sijn ghewelt/ (haer pracht.)
Dol ondeuchde//t'verschuchde // mijn vzeuchde // verlaet
Prince.

Dit epcken telgren bladich bet/
D' soet reukich gheblecht/
D'welck mijn eyde slaep int minst niet let/
D'riet en bluste//t'sacht ruste//na luste//coos t'leven slecht.
Bemint de waerheyt.

Voys , Orpheus droef van sinnen.

I.

Amadriada schoone/
Springa wijt vermaert/
Jy d'Arcadiey Daley/

Siet ghy u reynsie croone/
Noch door dey Satir spaert/
Siet ghy aey de groene rey/
Soo spijlich weemt verfshey/
Comy sy u benesey/

Int iachtich dal of bos/
Wert niet gheey wint ghedressey/
Haest weder uyt haer handey los.

2.

Op ey tijt Pan ontmoete/
Jy Cyceo nae siy/
Als hy hadt ghepluckt int wout/
Pijnbladrey/end hy groete/
De suysse West-goddiy/
Heest hem hartich seer verstant/
S

Sy weerdent ockerflant/
 Wanneer dy Satir draechde/
 Te trouwen swaer gheere/
 Syzinga doe gheswaechde/
 Ick versmaet u slechte bee.

3.

Blijst ghy ghehoortent Herder/
 V schaepkens hoedy maer/
 Soeckt ay my gheen troost noch baet/
 Volcht ghy ick vlieder berder/
 Hy riep Syzinga maer/
 Ist mijn aensoeck dat u schaet/
 Ick sweer u nietter daet/
 Mey Goden en Goddinnen/
 Door mijne echte vrou/
 Te liesen en te minnen/
 Watrom sliet ghy waeste schou.

4.

Laet my o Godt in vreden/
 Mijn soet en liese iacht/
 Ghentien bid ick u/

Pan docht sy woud ter steddy/
 Met sorte gheswelt en cracht/
 Haer ontcren tijt is nu/
 Syzinga bloot en schu/
 Haer reynheit te bewaren/
 Woot tot ay de reder/
 Way Ladom niet verbarren/
 Voor het ruych ghevoete vier/

5.

Als sy nu sach door ooghen/
 Te zyn rontom beset/
 Tusschen t'water en Pan
 Wadt sy niet mede-dooghen/
 Naiaden doch eens let/
 Op het leet t'gheen my comt ay/
 Wilt my besyden day/
 Voor Satirs listich wijpen/
 Wyt u ghespeelt verdrict/
 Als Pan nu toe wou grijpen/
 Wont en dicht gestorty niet.

Prince.

Den Welt-Godt met bedroefdy/
 Dont r'gheel gheboffey loff/
 In Syzinges stede fray/
 Dus ginck hy r'foetliick proesdy/
 End blicke r'gaf claerheyt of/
 Tot eyn pijp was sijn vermay/
 Wildt hyt ghebrycken gacy/
 Tex eerey day sijn schoone/
 Moedey het Instrument/
 Syzinga r'haerdey croone/
 D'reynste die oyt was bekent,
Bemint de waerheyt,

Dops: Jonghe dochter volvan jeuchden.

MAya Moeder aller vruchtty/
 Bloeme Transiee day de jeucht/
 Tgunt dat wy in eere end deucht/
 Liefliick ont int groey verluichtty/
 Wy so meenich taeltien eel/
 Way der soete vogley keel,

Stuyvend wechty wat u spoorzy/
 Dat dees soete ractien ry/
 T'keesich sael belijnde dy/
 Soey de liebe donder hoorzy/
 Way het dreument soet gheschop/
 Mt eyn **O**reuchdich solle crop.
 Nimphiens als de Emster sloeddy/
 W als Echo volghen naer/
 Met sijn galmen sijn der claer/
 Blau resierxiens stroomt ty goedy/
 Alst vierradich scheepien keert/
 Ghuddent voor u heey passeert.
 Als de schooy Pomonas gaedy/
 Sich vergaery in het dal/
 Saerney Lenten sieken sal/
 Waer toe Flora d'zoosien spaerdy/
 Om r'uytmuntey day coler/
 Tredy al tygheselschap seur.
 Lindy schadu coel om rustey/
 Mest gheey liebe minnaers praet/
 Tgheey u gants niet aen y gae/
R

Meemt

K

Neemt u zucht int soet verlustey/
 Als de liefde liefde handey druckt/
 Spreuchdich durysent blaetens pluckt.

Prince.

Leijk / beroemt prinsesicus weeldich
 Schateret als dy dach ey uur/
 Schijnt te wesey door natuur/
 Die is durysent cusicus sieeldich/
 Als de liese herder mint/
 Hem in d' schoot ghetrockt sint.

Bemint de waerheyt.

Uops: Fortuyn eplaes bedroefde.

1.

Enacht // onacht // my duchte/
 Ick vant // gheplant // int hert/
 Verwacht // gheacht // maer suchte/
 Mij brant // t' verstant // verwert/
 Schooy // is looy // dus wert/

W trou // kerou // te stien/
 Wat rooy // of crooy // expert/
 Mij vrou // noch sou gheschey/

2.

Wat raet // tot baet // int tijdy/
 My gheeft // die sneeft in piij/
 O haet // hoe quaet // is srijdey/
 Hy leeft // in heeft // say mij
 Ghesoel // hoe coel // is zij
 Helact // ick raet // in mij
 T'gedoel // in swoel // fenij
 Maect de waet // het aet // mijn si/

3.

Wan hoop // uyt hoop // doet singhey
 Als swaey // moet gary // naet endt
 Ick loop // te hoop // doort dringhey/
 Welach // de paey // verblent
 Hoe straf // hy af // hem went
 Doey hy // so bly // ont siac
 Als cas // hy gas // i' ellent
 Aey my // ick ly // t'nu al.

T'ghemoet/onsoet sol tranxy/
 Besiremt/ly clemt dees borst/
 Verwoelt/onbroet/comt aene/
 Betemt/omij bemt/verdorst/
 T'behoeft/niet toeft/noch moest/
 Maer spreekt/ly breeckt nu uyt/
 Ick proeft/bedroeft/dy corst/
 Die steeckt/ly breeckt/nu luyt.
 Prince.

T'verdriet/my sliet o'prince/
 Vy claert/al waert/christaelt/
 Ghy siet/t'gheschiet/in wine/
 T'beswaert/omij aert/te maelt/
 T'ghetweey/it gheey/verhaelt/
 Dat u/alb nu/verweekt/
 Hoe cleey/cerweey/ick taelt/
 T'wert schu/ey nu/begeekt.

Bemint de waerhey.

FINIS.

Voys:Liefint secret.

I.

I N Lentens vreucht,het lieve leven quickt,
 Amstelsche jeucht,u t'samen buyten schickt,
 Dafaden soet,en Emstel Nymphens mee,
 Sieten den vloet,van d'wije vermaerde stee.

II.

Iaccht Duyn waerts in,terwijl den langhen dach,
 Een yders sin,noch meerder maken mach,
 Volcht t'lieve spoor,dat Cupido bereet,
 Eysch eender voor,daer ghy mee heenen treet.

III.

Reyn lachtvrou eel,vergant t'ghepaerde loff,
 Tijd jont soo veel,te wtten liefdens stoff,
 Seetbaer en trou,de wil en vrijhey gheeft,
 Eer yets jonckvrou,u minnens lust aenleefft.

IIII.

Nieu Maya stroomt,de rust plaets oppen set,
 Van t'lief gheboomt,o aldergrachste bet,
 Aenhoort ghy spel,van een vervloecht gheclanck,
 Nauwlicx ghy wel,verby neemt uwen ganck.

V.

Comt nu ter lacht,roept d'weydmā zjn Goddin,
 Ops graen dat lacht,soor staet den Acker in,
 Lust boerich rijck,gheen Lenten gaet verby
 Mijn lust ghelijck,haeck na u heerschappy.

VI.

Bos lever dat,ons ydle woest bewoon,
 Een taexken dat,van u vreedrijcke croon,
 Maer eyghen baer,so valt de haren bant,
 lammer och jaet,te zjn to luyt verstant.

VII.

na dien de weelt,hier schoon Paley sen bott
 T'lief podruft steelt,vantobre soete wout

K

Doe

Doet ons t'faem uyt, vermeyden opgheschort
Eel biesgens sluyt by u tijt valt zo cort,

VIII.

VVaer in lommerdick, van t'wilgen bitter blat,
Aensiet u schick, in t'morghen wekent nat
Een blaen cicraet, als ghy ghedooken hut
Rijst uyt den graet, van **Phobus** hooghe nut,
Prince.

Hoocheyt des mensch onrust en quelling baert,
Eer zy haer wensch, die nedrich zijn van aert,
Yghelick sweeft, verscheyden d'lust haer streckt,
Tonnoodich geeft met zot behaech vergeckt.

Bemint de waerheyt.

Uops:bruyen verwe wort gepresen.

1.

Omt Faem say goede tijdingh/
Verbreyt miyn waerdens loff/
Eyn guldyen eenus verblinding/
Int soete Venus hoff/
Moyt miyn daer anders teelde doch/
Als lacheryn/
So schicht is quel in weelde noch/
Say sryery.

2.

Als d'harde siere slaghey/
Eyn nesel swart verdbijnt/
Comt Phoebo maer behaghey/
Die so al soedent schijnt/
Zoo lang de duytere woordey sraff/
Vertoocht miyn trou/
Weerspennich laet mi t'moordy aff/
schoon Laura trou.

3.

Hebe door tieze jonste/
Laet sien eyn clarey Soy/
Door weertiefte waerde jonste/
Jek i tieze woortiey boy/
Vraecht nu waer sraffe duytere bliife.
Want siere hert/
Weer tot eyn recht ghuysier stijft/
Besoudey wert.

4.

O heliconschey Lichte/
W Toerse slammey doet /

Comt Iuno met dy Stichter/
Wech is dy grammeij moet/
Werkboede stuerse grillez snoet/
Zij nu ghestaecht/
Ghet belingit' saem ons willeij bloot/
Tot ey ghemaecht.

Prince.

Staech liesende Princeesse/
Dit t'langh ghesenscht begin/
Deucht siichtende Marresse/
Schoon spieghel say miij miij/
De herty t' saem bereyden vee/
Maer rechte looy/
By t'lesey minneex scheidy tsee/
Say deuchden crooy.

Bemint de waerheyt.

Uloys: Zief uytbercoren.

Vryer.

ACh wanckel trouwen,, onloofslijck hart,
Die mijn doet houwen,, in so sware smart,
Mijn bitter lijden,, naer ooghen schijn,
In een verblijden,, ghy toont te zijn,
Ay tis u macht,, ghy hebt de cracht,
Neeamt int ghedacht,, te stillen druck en pijn.

Vryster.

Hielp ick u vaerdich,, en nam de vlucht,
Met recht onwaerdich,, acht ick ghy fucht,
Was al u vrenchde,, ghelijck ghy teght,
T'faem naeckte deuchde,, in een ghevlecht,
Ghy hadt ghesocht,, u wensch volbrocht,
Doen ghy wel mocht,, dus daer niet teghen vecht.

Vryer.

Mijn goet en haven,, lant bos en vee,
Leyt daer begraven,, schoon treckt ghy mee
Mijns Vaders Salen,, en Hoff's gesin,
V sullen halen,, so heuchlijck in,
Met heuffe groet,, wert ghy ontmoet,
T'lieflēven soet,, verheft u daer Goddin.

Vryster.

Was woorden waerheyt,, ick socht niet bet,

In suyvre claerheyt,, soo hooch ghy t'fet,
Tis meer als wonder,, mijns grootc baet
Comt recht oorconder,, my weten laet
Eer ick vertreck,, volch u ghespreck,
En thooren weck,, in een bedroefde staet.

Vryer.

Princes Goddinne,, vant harts pannel,
Mijn wederminne,, en schoonst luweel,
Ghelooft mijn reden,, g'lijck *Tytons* bruyt
Den dach noch heden,, doet breeken uyt,
Met heldren dou,, schoone lonckvrou
Een rechte trou,, ick met dees reden sluyt.

Bemint de waerheyt.

Uops: Mijn soete lief en ick.

DE lang gheledy druck
Doet srechth nu meeder bloeyen
Want seldy groot ghesluck/
Wecrijchmey sonder moeyen
Mijn brant//sermant//de in ghebeelde sijn/
Want ick nu srechthich pluck/

Die my socht af te snoeyen

O gult lang liesich juck/
Wrijpe denchde groeyen

T'serstant//sich plant//in trouwe wedermin.

2.

De srechde my besrijt

In duyssiderley manierey

Hier is dy schoonh tijt

Die ick met *Lauberierey*/
Wesloech//dy ploech/ gaet in gheschetsche bou/
Wie stat ch gheduerich sijde

O croon der Batavieren,

Ey sal gheen duyte mijt

Eey nieu ghesoeling stierey

Jc soech//t'seruoech//uyt wat day mijt *Jonc-*

Jonc-

Jonc-

3.

Mijn sucht is niet day weelt

Door soete weertiefs crachty

Wanneer dat my voorbeelt/
Int diepst day mijt ghedachty/
T'gebiet//geschiet//met so ey weesey blz

Mijn

Mijn

Mijn

Mijn vrientſchap dubbel ſweetſ/
 My de ghebenſchte clachty
 Ey r' lieſe teſey ſweetſ/
 Mae r' ſoetſie te verſbachty/
 Ghy ſiet // hoe hiet // de gront mijns **O**ryer.

4.

Wac dat u ooghſkenſ ſiar/
 Longe oſer zijde draeyn
 Konny mij ſind verſbar
 Met duyſe gheuoeyhey payen/
 Mij geest // die vreeſt // u weſey heyl volmaect
 Paſſeer ick na of ſar
 W lieſe glurttienſ wayen/
 Mij luſt ick meerder car
 W luſt iy als te frayn
 Opt meeſt // iy ſeeſt // ſay d' reyne lieſde maect.

5.

Mij arbeyt oſer teey/
 Is nu mij meeſte ruſte/
 Mij clachtighe ghebeey/
 My u altaer met luſte/

Ghy weet // gereet // deuchtrijcke gulde **S**oy
 De ſuyckre waerde reyn
 Die hart ſo minlijck cuſte
 Tot r' woorttey la uyt meey/
 Mij droese Jagher bluste
 Gij ſweet // hy teet // die gimmer ruſtey con.

6.

Cozaelde tipient ſchoon
 Die d' lieſe aeſſey doubben
 Sal Venus tot eey croon/
 Way haer cieraet behoubben
 Ick die // ey die // ey Atalanta ſicht
 Die d' alderwaerſie loon/
 Tot ſpieghel der Jonckvroubben/
 Stelt iy eyn rijcke ſhoon/
 Tot glans ſay mij benoubben/
 Die k vier // ſo fier // als d' appel mijns geſicht.

Prince.

My vredenrijck vrinces/
 W mach ick heelſter noemen/
 Gheduerighe voochdes/

Wel roemster alder roemey/
 hoe graech//ic jaech//tgey u verbarney mocht/
 Verbare reyn Maire6/
 Sey pshenig alder bloemey/
 Seucht lustende Cipres6/
 Wilt niet sy spijt verdoemey/
 i' bekaech//ic draech// ey d'blancke armey socht.

Bemint de waerheyt.

Uops: Ghy boose werelt quaet.

^{i.}
Goddin die wijt en beer//doet u dienenaren//paren
 Maecht datse lijden seer//die d'meeste caren//waren
 Dick vergaren//in verdziet//door het soet beginnē//minne
 Sinne//binnen//bzanden hiet//dus Goddinne voor u siet.

^{ii.}
 Cipersehe vrouwe//schoon//driet al moet loben//voben/
 Met u ontrouwe//Soon//kunt Coninc hoben//doben/
 Stucken cloben//woesten t'rijck//wie sal u maniere//cierē
 Dieren//vieren//al gelijck//matich ghy u doile wijck.

^{iii.}
 Ghy die de Maechden sier//treft in de teere//seeren/
 Ofc haer mis haechden hier//doet ghy noch meere//sweeren
 int ontbeeren droef beducht//als sy zijn verwonnen//rounē
 Sommen//sommen//troostens lucht//waerom menich dim-
 phe sucht.

iiii.

Vierighe hechte min//u kintse curen//ghuren
 Dick met een stichte sin//die in gheen schure//duren.
 Calber uren//vol getraen//doet u dulle qualen//talen/
 Stralen//dalen//onberaen//t'ende in veel leet vergaen.

^{v.}
 Wils b'inde sothept weet//ghy doet ons noopen//hoopē
 Wie dat u Godthept heet//met handen open//loopen
 Sels vercoopen//onverhoet//een lang durich lijden//strijde
 Wyden//t'lijden//ruwen voet//acht ick dat hyt beste doet.

Bemint de waerheyt.

Ballade.

Cupido wel te recht, toont ghy u kintscheyt so,
 Hoe wel ghy crachtich zijt int stooke van de minne,
 Verblint wispelturigh, geen vryheyt geeft dees Godt,
 Want crycht het by gheval de vingher erghens inne
 Daer wilt met theele lijfen knaecht de borst van binne
 Den wreede quelder min oock somtijts d'beste vrient,
 Hoe wel hy dwortel is, vant warren onser sinnen,
 Een schadelijcke worm, oock etter int ghebient,
 En sels dick wederom, den meester die ons dient.

FINIS.

Uops:

**Cloys: Hoe ben ick in hoopen
en duchten.**

I.

Heylichst heyl ach Vyandinne,
Soet benijster van mijn lust,
Eenichst helpster van mijn minne,
Waerom rooft ghy t' hart sijn rust,
Licht van ghelaet,, bequaem op straet
Mijn liefghy gaet,
Werpt u ghesicht om hooch,
In gulden graet,, schoon dagheraet,
Ghedenckt mijn staet,
Dien ick om u vertooch,
Steets met gherraent beooch.

II.

Seght hoe lang noemt tijt en stonde,
Dat het wreed en soete woort,
Twee goud' letters uyt u monde
Wert tot Sielens aes verhoort,
Mijn blonde Son,, ach dat ick con,
Tgheen min begon,
Haest crijghen op mijn vloer,
En ick verwon,, t'onfienlijck yon,
In deuchdens ton,

Ontdaen door trouwens snoer,
Met u ten hemel voer.

III.

Ach hoe cant ghelooflijck wesen,
Dat onder dit schoone vel,
Is een steenen hert om vresen,
Gans onvoellijck wreet en fel,
Tblijckt openbaer,, o Venus caer,
Licht mijn beswaer
Die soo trou liefde draecht,
Wie my van haer,, seyt onghevaer
Al ist schoon waer
Tis tgheen my niet behaecht,
Maer weynich zijt blaecht.

IIII.

Waerdich waert met recht om laten,
Tgheen ick qualick doen en can,
Vuyl spelloncke snoot te haten,
Spiegghel voor een yder man,
Houtghy voor geck,, gheveynst van treck,
Mijn herts verweck,
Vervloecte Echo dwaes,
V raesge beck,, vuyl glat en reck,
Maeckt een besteck
Dat ick uyt sinnich raes,
Noem u noch d'hertens aes.

L

Prins

Prince.

Kan o Prins u aes verschijnen,
 Wt een die u t'aes ontreckt,
 Melijdloos laet sitten quynen,
 Kent ghy niet te zijn vergeeckt
 Om t'woortien la,, treet niet meer na,
 T'berout u spa,
 Wanneer alst is te laet,
 T'verkiesen dra,, is eyghen scha
 Fa la li la la,
 Diet t'huys blijft niet en schaet,
 Siet eens na beter baet.

Bemint de waerheyt.

Tis dick haect gherout/
Tgheen na langh ochlacy//raeckt/
Dus by tijes joncken out/
Een durende facy//maeckt.

FINIS.

Uoys: onder de linde groen.

10

Est alth ick was sergaect/
Int boomrijk schooy warant/
 Vont een Jachtvrou so beswaert/
Daer alleey beanyt serdaect/
Int naer serlaty sant/
Seerbare ghesitly/
Stact ciersier say Diaen
Wert gheschaect door forise miy/
Met een gayl serboede siy/
Ey is doorts deur ghegaey/
Belachlijk suchty zy met wee/
Ony de wijt ghemelde stee/
Waer dy prater//laet/
Eey serlater//dwaet/
Troenrijk eeniey stal/
Mimmermeer sy sal/
Int had verschijney mee.

Droeſe Jonckvrou wat weest/
 Waſt hem dat hy ontrooft/
 Teerney day ſo lief ghebeest/
 Aght ghy t'gheen dy veynfaect ſireest/
 Mer t'neer gheſlaghen hooft/
 Day hy heffey u/
 Mer Ariadne hooch/
 Selver zyt bebbeende ſchu/
 Met ey ſbaer verſuchtz nu/
 T'ghetracy upt d'onghen vlooghen/
 Eede breecker wat ſwoect ghy/
 De' sloeck u met u Orphey/
 So lang ſtarckey claer/
 Meydy openbaer/
 Haer gheboont loop/
 Pont my deſe coop/
 Wat nycomſt droef of bly.

3.

Sicht onder d'eyckey breeft/
 Eey chriſtael beeyken ſiont/
 Seech sy neder iy groot keet/

Met ſo menich traentien beest/
 Als sy haer eenich vout/
 Medoochſter al waſt t'hart/
 Day ſtael t'weert eens bebbeecht/
 Hoorde ghy t'herou vol ſmart/
 T'gheen ick hoorde roepny bart/
 Wt d'holle borſt gheleecht/
 In dey heelt ondoelijck vron/
 Wieny ghebout u dees ontron/
 My te laty ſtuer/
 D'ghelaty uur/
 Dat ick vryheyt gaf/
 Diept met bliheyt af/
 Sy liet my dus iy rou.

4.

Doont doch Diana t'faem/
 Dees Schender alder man/
 Soent u Nymphien eer ey faem/
 Voor onbetent ſpot of blaem/
 Day d'onghedatley can/
 Ghent ghy dees vron ny meent/

L 2

Haer

Maer suetley booch t'ontslien/
 Laet door moerwil dus versieent
 Die seel goudy traentien's weent
 d'Goddij cant wel door siey/
 Zijt ghy g'lieders neer gherust
 Om ghenoot uws hertens lust
 Eggles tobery/
 Doockt Thesus raseruy/
 Dat ey Welt Goddiy/
 Spijt dees verse quiy/
 Die d'lust om d'heure blust.
 Prince.

Swantien wit ghesceert
 Bedaert u holle sien/
 Zijt nae dese voort gheleert/
 Mict ganse ziel in gheest verleert/
 In Ameloo's beclen/
 Sterft ghy int bladich Welt/
 Door droefheit diet u doet/
 Wert nae t'oser ledy g'welt/
 In de schoonste tomb bestelt/

Met meenich Laurey hoet/
 Vlijft ghy te sent sal dy tijt/
 Nog vergeldy dees u spijt/
 Mae verdaghen tracht
 T'meest beclaghuy wacht/
 Om gheey saecke peyft/
 Maer u waercke eyft/
 Ghy krijcht het duerich tijt.

Bemint de waerheyt.

Het rouwen niet en haet//als onbedachte jeucht/
 In lusten hoozen gaet//versnijt de waerde deucht.

F I N I S.

Uoys: Ghy lodderlijcke Nimphe soet.

Als ick nu Mellus aert ghelijck/
 Ick soerd' miij Dianira rijck/
 Door d'monsterijcke sloedy/

Als i' end mijn quam te goddy.

2.

Miet ick niet Paris tooghen sal/
Te soeckey het verhooghen mal/
Van een schoony Griekse Trouwe/
En lathy mijn een ghetrouwe.

3.

See Babiloonsche Belt u loff/
Is nu niet duyfent tonghen groff/
Het eelst van t' hart te uyten/
Trect opt bestemde buyten.

4.

O trouwe liever een van aert/
Die noyt u blecke borst en spaert/
O my Hero u vriendinne/
Ach lief en soete minne.

5.

Ghy Attalanta licht te soet/
Die my so treurich secht en doet/
Soeckende een besyden/
En i' end van t' lieve sijden.

6.

Waert ghy te winny k'quat verblift/
Als trou Perseus van ten strijt/
Andromeda sijn schoone/
So mocht ick een liefde toony.
Prince.

Se heusheyts croon van fieren aert/
Zijt ghy niet Lauwerkrone waert/
Princes mijn sinny warey/
In u vergulde staren.

Bemint de waerheyt.

Uoy: Alst begint.

I.

DVnct u oock wonder, ick mijn waerde min
Ghy liefs oorconder, duynt u rechte sin,
In als volmaect, bespraect, is mijn Goddin,
Cupido raect, en blaect, ter borste in.

II.

Die haer teer voettiens, na Diana set

L 3

Ter

Ter Iacht al soettiens,, d'Haesgens rust belet,
Ay eel Ionckvrou,, ick hou,, u in mijn hart,
Reyne kerlou,, maeckt trou,, bevonden wert.

III.

Haer caeckens bloosen,, als den Tyrons bruyt,
Twee gulden Roosen,, die mijn borste sluyt,
Eel lieve star,, so var,, in mijn ghemoet,
Schoonst ick verwar,, en car,, mijn sinnen woet.

IIII.

Twee suyyre handen,, wit ghelijck een spier,
Yvoore tanden,, Corael lipiens dier,
Lief Lentens nat,, hoe sat,, is mijn vertoef,
Roept eens u schat,, int bar,, tis groot behoef.

V.

De harttiens kruyf,, zijn als een gouden draet
Daer op een huyl,, van enckel Peerlen staet,
Maer hare vonck,, en ionck,, van t'ooghs ghesicht,
Het hoofts geblonc,, en pronc,, beneet Sons licht.

Prince.

Edel Najade,, die int naere raest,
Neemt een versade,, als u Iachtyrou blaest
Ay my Princes,, Matres,, versacht mijn pijn,
Lieve Cipres,, Voochdes,, mach t'ende zijn.

Bemint de waerheyt.

Tsamen sang: Van Thrasia en Elcert.
Aloys: Vluchtighe Nymph.

Elcert.

De Staes mijn Nimphe xeyn say aert /
Thrasia nu key ick waert /
Sijt bedrooghey / o verlooghey /

Wilt betrooghey waerste schooy /
T'leughey bedroch sijn rechte looy,
Thrasia.

Straf ick de leughey Elcert niet /
Blijf bedolsey int verdriet /
Walsche tonghey / onbedwonghey /
O ver dronghey dese maecht /
Diesmey u t' rechte anidwoort bracht.

E.

Wraecht ghy my schoony t'geey ick niet weet /
T'schijnt u wreucht is gants ontcleet /
Ey besweeckey /

Th.

Sint

Silt u spreceken/

T'zijn u tececken Elcert swijcht/
Eer dat ghy oock u sluckey crijcht/

E.

't Is Sooy/t' betrou dus bloot end maectt/
Eyndie steets sijn sozghc waectt/
Hooch besoolty/

Th.

Heeft ontsoolty/

T'lang verhooldy/Dameton
Ach dat u Thrasia oyt yers cog.

E.

Dameton i' was noch onserdient/
Comt ooghschijnich als ey vrient/
Iyde wooningh/miet verschooningh/
W' belooningh seer verwoet/
Eenich mijny Mimphje suchten doet.

Th.

Hoer sal dees dochter dwaes vergeect/
Tonrecht werdny nu besleect/
Int verkeerey?

E.

Mijny begeerey/

Swil verkeerey int ghesheel/
Thrasias toegheseyde deel/

Th.

Langhenoech Elcert duert u spoet/
Wel schoony Mimphje zijt ghy soet/
Swilt verkeny/sonder queney/
T'shijnt de steeney hart besuuyt/
Wijsey u wreetheyt druckich uyt.

E.

't Is groosie Godey my verclaect/
D' herdeny deucht so weynich waect/
Zijn haer woordny/wint van noordeny.

Th.

Sie becoordny/sals bespraectt/
Die ghy ey droef Calisto maectt.

E.

T'herdencken teekt my ware deucht/
Swil ghy Mimph niet als ghy wreucht/
D' Laux croone/

Th.

Sal rey loone

Seer verschoony Amaril

Schijnt Herder spreekt niet teghen wil.

E.

Ay Amaril sulcx niet beduyt/

Die niet Galathea nyt/

Is om bloemey reyn wilt roemey/

Daer te noemey/ meer verschijnt/

Lief daer die Nymphiens druck verdwijnt.

Th.

Menich vergaft/daer druck end last/

Menich) quel daer swaerder wast/

Int vergary say de party/

T'sou beswary wort ghemelt/

T'gheny ny dus ameloos ontstelt.

E.

Coridons clap of pijs ghesangh/

Maect u dat beroert end bangh/

Die heny kenny/sulcx wenny/

W niet schenny Eltert beyt/

Die hy niet d'handt rey danse leyt.

Th.

Hout u banckerfel sonder ny/

Shy dubt r' herte onder bly/

Mijns besceeghey/waer te deeghey/

Zijt verleegehey om ghey lief/

Lecida doet wel r' best gherief.

E.

Yder die kiest nae hertey lust/

Maect ick u hier mee ontrust/

Int vertaelcy/wilt niet draeley/

Weer te haeley say den dans/

Weerst verlooren Lauray crans.

Th.

Woorden ghy doet dat vrechde scheyt/

Oorsaeck dat dees Nimphe schreyt/

Zy de boomey soorgenomeny/

Niet te comen soet verciert/

Onder al r'griepende ghediert.

E.

T'griepende ghediert ick daer niet key/

Maec

Maer weet wel dat ick Eltert by
 Die sneedt socht / in volbrocht
 Miy die brocht opt pannel
 Met ey swaer-suchtighe pinneel.
 Th.

Thrasia weer verbonny leeft
 Het ghesicht begonny heeft
 Cracht te tooghen int verhoogh
 Zijn de ooghen niet vergaft
 Dat noch schijn best my nae niet walt.
 E.

Soet wel sprackte honich mont
 Denckt niet op ey valschen gront
 Te bedryven / durich blyven
 Starck verstaen in den gheest
 Waer dat my recht in eer verheught.
 T.

Sou day t'ghemoet toelaten
 Thrasia t'andaren schu
 Weder t'oude / ongheloude
 Met het goude cleet ombrocht

Sat u in clapperne brocht.
 E.

Treect met u eyghen Eltert heyn
 Zijt miin schoon / naer wel te drey
 In dit xersien / stuyten t'persien
 Soete mersien u versiont
 Wry onbeschroomt als ey int wout.
 T.

T'meeste dat my is in de weegh
 Zijt ghy snood ey stoute deegh
 Amarillis t'swaerst gheschil is
 Dat u wil fris niet volcomt
 Daer ghy met t'schoonste vlechisel bromt.
 E.

Stilt jonghe naeght u swaer gheclagh
 Sary wy t'sary alsoomy plagh
 Laet my siene / t'kan gheschicne
 t'Ray verbiene niemant niet
 Hy was voorzichtig die moyt stiet.
 T.

Prince ick volg u woordy soet.

M

Schoon

Schoon bekeerder van' ghemoeft
 Strick ontbinder/ey verbinder
 Schoone binder/goet van schijn
 Tot nietu ghesondy medecijn.

Bemint de waerheyt.

Stadighe Jagher jaeght/oft onghesien begint
 Soo ghy u deughdigh draeght/aenhoudent blijft verwint.

Uoy: Ick heb den dans begonnen fier
 ende ick den Crans ghewonnen hier.

DEES dronck Ionckvrou gheladen, soet
 Brench ick dats u wel versaden moet
 D'eelen wijn, in schijn
 Van dit bekerkijn
 V niet langh beraeden moet.
 Dits voor begonnen fiere maeght
 V jonst nu soo goedertieren draeght
 Doet bescheet, soo reet
 Als voor is gheset
 Nae de recht maniere jaeght.

Ontfanght dit glas, t' sal crencken niet
 Tgheen men Ionckvrou u mei wencken biet

Maeghdekens vult, ghy sult
 Laet aen u gheen schult
 Ick sout langh ghedencken, fiet.
 Ay wilt u dan bereyden och
 Ras van dit glaesien te scheyden doch
 Naert beger daers meer
 Dorst te legghen neer
 Dus naer comt t'voorseyde toch.

Danck hebt mijn schoon Princesse jent
 Die rest van de const Matresse bent
 Stille sus, aldus
 K'loon u mer een kus
 Eenich waert *Cypresse* t'endt.

Bemint de waerheyt.

Uoy: Ghelijck als de witte Swane.

Vryer.

SMoode tongh valsche clappere
 Waerom steel ghy lof en saem
 Vluchtich doet dat ick sal scheyen
 Hout u teughen/spot en blaem
 Soo langh als noch stercken blincken

Hoogh

Hoogh in d'lucht
En sal miij straf ghemoeft niet sinckey
Wack ick vlucht.

Vryster.

Roemt u o verusfaert hoghe
Dat ghy nu hebt bedroghen
Ey te oser slechte maeght
Versult miij swacke ooghen
Schiijndeghwoigh af te drooghyn/
Ach ey saeck te laet beclatghet
Wliet schaecker uyt het wout
Op dat deeb Linde boomyn
Daer ghy u in onthout
Dey moorder niet in schromyn
Die miij hert ey siel ontroot.

Vryer.

Subbett aensicht duyrl besondry
My verwonder ick u ly
Befrigh niet tot deser stondry
Met miij swacke u te ry
Leeryn u t'oetmoedigh lieghen

Way ey schoon
Wils' soo doort al meer bedrieghen
T'end u looy.

Vryster.

Ontrou sliet laet ghy weeny
Met Theseus nae Athenen
Wt het Eylant ende wack
Ghy sout u niet vercleeny
Jy angst ey druckigh steeny
Laet u Ariadne daer
Onschuldich tuycht Goddij
Ick bey tot dese looghyn
T'was moyt in miijney sin
Hoe soud' ick dan vermoghyn
Gulcke quaet uyt keyne miij.

Vryer.

Dochter tziij gheen wonder daden
Of ghy nu u jof vercleert
Met dex Lauryn breefste blady
Als het grypde ghediert/
Leyt ghestorin in de mieryn

M 2

Onder

Onderbacht

Leont ghy' uyt de monde sierey
Wylgheacht.

Vryster.

Sprius mij ambozstich suchty
Acht ghy' door sotte cluchty
Tis onnoodich dat ick elatgh
Of schrey met seel gheruchty
Ghy' mooght in breden sluchty
Maec ick niet meerder draegh
Was ick in mij landouws
Ghy' sout gheren eere sieelen
Way en onnoofel srou
Wien's swaerheyt niet sal heelen
i' Zy de doot my hartly wou.

Vryer.

Sprius my u woorden blijckey
Dat ghy' vals betooghen sijt
Dus sal ick niet meer say u blijckey
Want ghy' duyl beloghen zijt
Trou begint / gheirou my ende

Swec ick groot

Mimmer lief say u te wendey
Door de doot.

Bemint de werheyt.

Uops: Schoon Ionck-heertien heus
en trouwe.

Harder.

W Aer vlucht ghy dertel Herderinne
Voor my die u niet misdoet?

K'vlie ende achte niet op u minne	Nimphe
t'Is verlooren t'clappen soet,	
Veynst ghy liefien om u eer?	H.
Quelt my Herder niet soo seer	N.
t'Minnen pack	H.
Met ghemack, draeght met sinne	N.
Lief t'paetien schint my veel te veer.	H.

II.

Stilt vry al u clachtrigh singhen	Nimphe
Laet my Herderinne gaen	
Wilt u stuer g'gedachten dwinghen	Herder.
	Mijn

Mijn borst brant van minne aen
 Staect u sware hartens quel
 Ach schoone Nimph k'en kan niet wel
 V vermant
 t'Herre brant, vocht wilt bringhen
 Hoe kan dat zijn in mijn bevel

III.

Jaet' ghewis gentile vrouwe
 Tienmael meer mijn lief niet veinst
 Ist al op deught ghegront en trouwe
 Dient wel van my over peinst:
 Overpeynst mijn liefien niet,
 Eerst versint naegheen verdriet,
 Dat niet acht
 Voor bedacht, t'can niet rouwen
 Waerde doet dat u wantrou vliet.

IIII.

t'Lieven doet my sorghe baren
 Dies t'ghedacht van my niet rust
 Sorghe doet t'ghemoet beswaren
 En onsteelt mijns herten lust
 Vwe boose lusten staect
 Moght ick Nimphe rusten naecte
 Swyghet stil
 t'Is mijn wil, t'deughdigh paren
 Ach lagher dats daert' hert nae haect

V.

N.	Met groene <i>Laura</i> sal ick croonen	Harder
H.	V mijn waerd' int claver gras	
N.	Vlucht wantrou wilt jonst betoonen	N.
H.	Want den tijt noyt braver was	
N.	Een Harder met een Harderin	H.
	Eens van wil zyn eens van sin	N.
Herder.	Gulde Crans	H.
	Aen den dans, krijght ten loone	N.
N.	Van u trou en vafte min	H.

Uops: mijn Vlam is recht ghesproten
 wt tghesicht.

Nimphe

I.

VVet my een schoon Dianas gheselin
 De eelste bloem van t'wout
 H. Oystoockt mijn teder herte inde min
 Mijn byjhept sy behout
 N. Haer me waerdich aenschijn bloos gheracckt
 Sont in mijn hart een blam
 H. Dies ick beheerster haer hebbe van mijn wil ghemaect
 N. Soo hoogh haer wesen clam.

II.

H. D gult vercierde eel ghestrengheit haer
 N. Ontstal mijn byjhepts macht/
 Den blixem van u oogghens gliuren claer

Zijn schichten groot van cracht
 Waer door dat ick dus in treuren leef
 Supbere bes v'rou cel
 Laet my ghenadich winnen die ick t'vreuren geef
 Lijf leven t'al gheheel.

111.

Det soet sie van mijn eelste hartens tocht
 Stier ick haer noch voor heen
 Op hoope of ick iets verwerwen mocht
 Det schreyende ghebeen
 Want haer Godlijck loncken t'hart ontroert
 En haer Christalen boogh
 Waer me sy t'gaple haesgen door de haghen hoert
 Sluyp wil en al t'vermooghen

1117.

Eel Pimphe die ten dans de croone draecht
 Opt neer-ghekennde haer
 Ick raed u ap mijn waert en schoone maecht
 Wacht u hoorz satiers naer
 Det haer praet sy niet te betrouwen zijn
 Door t'ijdel licht gheloof
 Die d'meeft schenders vande voersche vrouwen zijn
 Achtense t'haerder roof.

v.

Prins.

Princes ap maecht u opt de Stieren wreekt
 Eer ghy goe faem verliest
 Ghy kent de rupch ghevoete dieren heet
 In stilt niet lust beriekt
 Die met u de groene Heyden langh
 Sal op ven d' Lauren sacht
 Hoyt soeter selschay Nimphe dan met heyde gang
 In d'lieve doncher nacht.

Bemint de waerheyt.

W' aenschename vzeucht / hoe wel vernoecht ghy leest
 Soo liefdich staech in deucht // lust minner lust begerst.

Uops: T'wals VVaelinneken.

Ritient haeghien / melt ick hude
 Wanneer mijn Nymph verschuypt /
 In schadu dicht besloten side
 En met haer winde ruyt
 Verneert ende keert / bergunt my dit
 V'pactien wert bekuyt.
 Laet d' Jaght-Goddin int sijden schoer
 Int queelen van haer borst /
 Ghebooghen dat ick by haer voer
 Mijn w'gheputte borst
 Alleen / is gheen / van vzeughts beroc
 Die wel in d' lommer mozt.

Hoe menigh dat upt jaghen gaet
 Men vint u egheender stee /
 Maer lief die int behaghen staet /
 Van mijn ghetrouwe bee
 V'hont / ick vont / int dagheraet
 Waer minner t' Pimphe mee.
 Men weet ghy dagh op dagh te ren
 Met d' Hacqueneye vliet
 En niemant erijght u int beken
 Vp bluch of rustingh siet /
 Delaes / hoe dwaes ist dat ick ven
 t' Veracht te achten niet.
 De schoonst die opt de aerde dzoegh
 Zijt ghy hier voor geeert
 Dus ist ick nae mijn waerde joegh
 Die t' herte soo begeert
 Goddin / ick min / toont u ghezoegh
 Ontroulijck niet verkeert.

Dzeest

Dreeft ghy niet met Syringe noch
 Beset te werden straf
 Dat d' Satyr eens quam springhen oech
 En liet van guel niet af
 Dooz t'haer en waer ontbonden doch
 Zijn gulden glans ontgaf.
 Princes ick acht meer eer als schant
 Dat ghy my hielt in keur
 En bleeft upt r'naer verlaten lant
 T'waer jammer dat mijn fleur
 Ghebaen/gingh aen een Saters bant
 Te cel om strijcken deur.

Bemint de waerheyt.

Woys: Brande Yrlant.

Schooy Cozackde mont
 Enigh pleystre tot miij wout
 Sal den hoselkingh

Een verschoselkingh

Zijn terstont.

Smaeckelijke Honichraet

Maer miij dreught gants in bestaet/

Wint u snoetrey top/

Dooz miij loetrey op

Toont u baet.

11.

Fery Lauriede clet

Macht u suybre crant Dooz smet
 Dat gheen Satyr duyf
 Als dees schater uyl
 W beset.

Troulijck schooy ey u siet sexfelt

Dat gheen Pan int riet bekneest

Miij Springa teer

Soo bespringhe seer

Met gheselst.

111.

Of den loofsty Pan

Met ziny soetlijck piipey way

Zoo wel d'oorrey stopt

End dooz t'hoorrey propt

Leert u say.

Sou den seltygodt ziny soo loof

Dooz het licht ontblidety loof

Denckt hoe yeder keert

Ey ziny eertien weert

Saegh altoof.

Prinslijck

Prinslijck hoorlent hoost
 Maer wy Harder by gheslooft
 Is u duyf ghespreck
 Dat ghy int stercke
 D'eerre rooft.

Als ick denck opt strangh ghekneet
 D'wingshy day Lucreti sel
 Wensch de droese doot
 Door sulcke aneyt y groot
 T'mijnder spel.

Bemint de waerheyt.

De deughdelijcke Liefde.

1.

Hij moet des hemels byent en liefste sone zijn/
 Die eene Dochter goet / godsalich en deughdigh/
 Bindt met des hylcks band in sijne jaren jeughdigh/
 Die sulck een Sonne siet door s' lichaems kristalijn/
 Die upt een aerden vat can dincen sulcken wijn.
 Die in sijn ermen sluyp dien schat niet om volprijsen:
 Door seker t' hoogste goet die Blomme hem moet wijzen:
 Want anders hy de wolck sou sien voort Somestijn/

En loopen naer het graf met arbeyt ende pijn/
 Geen goet en comt den mensch / te co met vā hem boven:
 O geber alles goeds / want soedt den lof is dyn.

Op de wyse / Edel Kersou.

DE soete jeught die deughet seer beminnet,
 Hier in dit aertsche dal,
 Die dencke dat sy sulckes niet verfinnet,
 Van Gode comt het al:
 Dertel ende mal,
 De mensch is van natyren:
 Die hier wat goets ontfanghen sal,
 Dien bidt God t'aller uren.

11.

Ick sagh de Deughet schoon eens aen met goe boosdacht/
 Sy en was niet herciert met Peerlen / met Waslotten/
 Haer cleeren waren slecht en sedigh sonder smetten:
 En met een blijde mondt dees woorzen sy voort bracht:
 Ick weet wel swerelts volck / de jeught al soeter lacht/
 Sy locket haer meer aen met haer ghemaectet wesen/
 Wordt meer vā haer geacht / wordt meer vā haer gepresen/
 Doch eer ghy yemandt priyst / zijn eynde eerst ver wacht.
 De gaven van t'ghemoet / die moeten zijn betracht:
 Het lichaem aerde is: wat is daer aen bedreben?
 De geest / maer niet het vleysch / die doet de mensche leben:
 O wijs die schoonheyt soeket / die niet en wort veracht.
 Of wel de deught niet en is gheblancketter,
 Daerom veracht haer niet:
 Op het ghemoet, o soete jeught letter,

Siet

Siet hoe schoon dat het siet:
Swacker dan het riet
Is 't lichaem, en schoon wesen
Doch wonder schieckick van u vliet:
De deughet zy ghepresen.

III.

Het goudt het beste is/dat sonder Coper is:
Het Cozen sonder cas/den meesten lof behaeret:
Den Wijn schoon waterloog/de alder schoonste stralet/
En onghemenghelt bier/men lieft siet op den dis:
Men pyiset alle dingh, schoon/onvervalschet fris/
Soo het den Schepper geeft:so moet dan ooc met eenet.
De schoonheyt zijn gheacht/so God die wilt verleenen/
En niet die van't blancket flechs comet/vooz ghewis,
Men siet de waterslangh veel in het groen ghelis/
Men siet het doodsap quact in gouden schalen gietou:
Men siet upt waters claer de Crocodillen schieten:
Die in quact water vischt/die vanghet quaden visch.

Al wat ghemaect is door der menschen conste,
Dat is bestandigh niet.
Daerom bewijst gheen maghet uwe gonste,
Die van de deughet vliet.
Hoe schoon dat zy siet,
T'zijn alfenijnde stralen,
Die de deughet eere biedt,
In u huys wilt halen.

III.

Die honigh eten wilt/het stralen niet ontsie:
Die Rooskens plucken wilt/niet vrees der doozne sieke:
Die

Die Poten eten wilt/de herbe schelp moet byken:
 Die ypt gaen viffchen wilt/nat worden niet en vlie:
 Wilt ghy dat u de deught haer witte handen bie/
 Clint op den steplen bergh/daer sy op is gheseten/
 Die't bitter niet en smaecht en sal het soet niet eten/
 En seght niet/wat/ich heb die heur van die/en die:
 Want soo ghy niet en vzaegt/noch kennis vzaegt met wie/
 Dat ghy u leven sijt/ghy sulter veele vinden:
 Maer soo ghy van de deught wilt wesen den beminden/
 Lijdt stralen/steken/nat/van water/doozen/Bpe.

Och sonder sweet en connet ghy niet comen
 Op deughdes bergh seer hoogh:
 Dus niet en wilt voor het vermocyen schroomen,
 Niet vreesst de Woestijn droogh:
 Maer wilt met ghedoogh,
 Niet rusten i' halven wegghen:
 Naer Pytagoras vertoogh:
 Boven rust ter deghen.

v.

Daer hongher smaecht de spijs seer wel in uwen mont/
 Daer doost verb'rscht den dantli u tonge wonder seere
 Daer arbeyt is de rust seer sachte t'elcken keere/
 Daer siechte is het soet te wesen rechte ghesont:
 Den hongher/arbeyt/doost en siechte/die u wondt/
 Die worden dooz de rust op deughdes bergh verdruben.
 Als in een Lusthof schoon sult ghy hier vzeughdigh lebe.
 Hier sult ghy spelen soet/en lachen sonder sondt/
 Daerom de deught mint/o jenghet/t'aller stont:
 V spieghelt in Gods Wet/dat ghy siet uwe smetten:
 V wascht in slann nes bloedt / in sree vā het blanketten/
 Die rust in deughdes schoot/diens rust is vast ghegront.

Des deughdes rust wensch' ic uyt s'herten gronde,
 De Nederlantsche jenght.
 Gaet rusten nu, gaet rusten, sonder zonde:
 Zijt met u deel verheught.
 Rust soo dat de deught,
 By u ghestadich woone,
 Dat ghy blijde roepen meught:
 Deught is mijn croone.

*Herder-Liedt: Op de vvijsse,
 Vluchtighe Nymph, &c.*

Poimen, een Herder.

1.

Erblij dat mijne schaepkens al
 Weyden in dit groene dal/
 En de Wolsey/
 Afghedolsey

(Met seer diepe grachty zyn/
 Sae ick sijn mijnes liefes aenschijn.

2.

O Areta (die hier soo blyt
 Wste schaepkens) Schoone niet/
 Dus alleene
 Ick niet meetne/
 Wilt ghy slijten ussch tijt/
 Want ghy al seet te schoone zijt.

3.

De schoonheit o is teene blom:
 Haerly tijt comt schielick om:
 De Son schijnet/
 Zy verdwijnet/
 Ende sallet in het graf:
 Datrom moet my haer pluckly rab.

4.

Ick in soeck u tot onneer niet/
 (D'hooghste Herder ons hier siet)
 Om te trouwen/
 Ver dan trouwen/
 Bied' ick u an mijne trouw/
 De keyne Liefde' is sonder rouw.

Areta, die Deught.

5.

Poimen, u woordy heunigh soet
 Raekky om tot aen t ghemoet,
 Seer godsvruchtich/
 Nochtans eluchtich
 Ziet/ghy/o die ick bemyn/
 Och! sielt het trouwenlyt uyt dy sijn.

6.

Wy conny soo best d'hooghste Heer
 Dieny/ende zijne leer
 Wel betrachtich
 Met ghedachtich/
 Waer toe dient het trouwenlyt secht/
 Day om de daz te maky knecht?

7.

Dat s'lichaem schooneheit daz vergaet/
 Ick in draghe niet daer gaet/
 Soo maer blydes
 Ey becllydes
 Schooneheit dan het xpy ghemoet:

Q 2

Act

Het lijf der woornen spijsen moet,

s.

Mu ick dit segghe/ghy versucht!
Schoonny Herder maer de lucht/

Licht u handyn
Sonder schandyn/

Widdet onsen Vader goet/
Dat niet ons weeren zyn wil hy doet!

Besluit.

Die keyne liefde in't herte draeght/
Maer het lichaem hy niet draeght.

Maer de sinny
Heuydoy minny:

Sub/ o Nederlandsche jeught
Mint slecht het lichaem ony de deught.

Epigramma.

Een Herders leven soo men siat,
Acht al de wijde werelt niet:
Nochtrans een Herders claerheyt,
Hoe datse nu verschoven,, staet,
Al t'werelts doen te boven,, gaet,
Met Godt, en met de waerheyt,

Buylofts-dicht.

1.

WTgheliefen lieflijck paer/
Dat Godt heeft ghesoecht te gaer/
Sacrden hemel niet de cracht/

Way die soete liefde op lacht/
Siet wat dat ghy brenght by ey,
Eck ey cruyt hebt ghy ghemeny/
Omy te dencken op't verdriet/
Datmen in de werelt siet.

11.

Al waer dat het goudy hooft/
Way de Son de nacht verdoof/
Sietmen cruyt/sietmen niet
Say benautheyt hy verdriet/
Want door vzeughden diemen heeft/
Onse siel in droefheyt leeft/
Want door vzeughden diemen verft
Ist dat lichaem vzeucht bederft.

Maer

Maer die bosch cruyt y quaet
 Wandelt/ y zyn wieckry staet/
 Maer dy hemel ende brandt/
 Maer dat eenbich vaderlandt/
 Heeft al wat die werelt lei/
 Onder sijney doet gheset/
 Bosch alle teghenspoet/
 Wieghende met zyn ghemoet.

Comt nu Bruydegom u se
 Met u lieffte onbesmet/
 Bosch t'werelts cruyt y smert/
 Bosch t'werelts vreught u hert:
 Comt y doet de vlegghels art/
 Om say ont omhoogh te gart/
 Wi de vreught daer ghy in zijt/
 Tot de vreughtdy sonder tijt.

AL wat de ronde Son uyt haren gulden wagen
 Hier siet in swerelts schoot, is niet dan cruyt en pijn,
 Het cruyt, het minste cruyt, can al ons vreught verjagen
 En menght ons soetste soet met gal end met fenijn.

Die naghels die ons hert aent aertsche cruyt vast maken,
 Zijn swerelts valsche eer, en al dit ydel goet.
 VVy staen naer ons verderf, t'geen daer wy meest naer hake
 Ist t'geen dat onse pijn, en droeve blijtschap voer.

VVy gaen hier op het cruyt, Indien wy dan die vlercken
 Die vlercken des ghemoets, om hooghe laten gaen:
 Indien wy door Gods Geest int cruyt ons hert verstercken,
 Soo wert ons swerelts cruyt ten hemel vaert een baen.

Als dan soo sien wy eerst hoemen sich mach betrouwen
 Op swerelts corte glans, die minder is als niet,
 Dan gaen wy eerst ons hoop, op God ons rotse bouwen,
 Op Godt wy d'oogh dan slaen in blijtschap, in verdriet,

Heer Bruydegom wel aen, wel aen Vrouw Bruyt wilt speuren
 Naer een veel grooter vreught, t'gesicht ten hemel keert
 Hier toe nootd u dees Feest. Hier door zal u ghebenren,
 V leven tot u wensch, u doot tot u begheert.

De Christelijcke huyf houdinghe.

Die in des hyllicks staet leeft heplich onbesmet/
 En schicket al zijn doen naer Godes heplighe wet:
 Die stadigh houdet aen met loven en ghebden:
 Die zijne kinders teer op Godes weggen set/
 En buyghe die in haer jeughe van al dat haer belet
 Te treden op den padt van gods vrucht en goe seden:
 Dien man gheseghent wort: zijn wijf is vruchtbaer seer/
 En draeght als goeden boom haer vruchten meer en meer.
 Gelic de Wüngaert goe ons geeft de druppen wijnghe/
 D'olijfboom zijn Olijf/die swelt van Oel soet:
 Ghelijck den Appel-boom ons gheeft de Appels goet.
 Daer Godes vrees is/is overvloet onpyntgh.

Hebt ghy wel ont ghesien een velt vol Tarwe staen/
 Die naer den Daver wacht om naer de schuyf te gaen?
 Hebt ghy wel opt gesien de Koepkens vol van melcke/
 Die loepen om ontsaft van d'overvloet te zijn?
 Hebt ghy wel opt ghesien de Druppen vol van wijn/
 Die wachten datmen dien wt persset: kieset welcke
 Van allen dat ghy wilt: jae kieste al ghehelic:
 Al desen overvloet/ door Godes seghen rijk/
 Is in des hyllicks staet/daermen godt vruchtich levet
 Het Cozen/Melck/den Wijn/jae alle nootdrift is
 In grooten overvloet by lieben vroom ghewis:
 Die God zijn herte gheeft/God hem van alles ghebet.

Is dit gheduygh waer? ghy comt my weer aen boort/
 De bloedt van mijn ghedicht en can niet bloeyen voort:
 Ic segh/jae: Seght ghy/ neen? laet sien wie het sal winne
 Ghy grovert/siet ghy sachs op Esaus seghen? ach/

Naer al dit aertsche goet men hier niet wijfen mach:
 Maer sien met geestes ooghe den rijckdom van den sijn
 Ick hebbe [het is waer] gheen schuyf vol Cozen hier/
 Mijn kelders en zijn niet vol Wijn en vol goet Bier.
 Nochtans ick heb ghenoegh: ick bender met te vreden/
 Ick scheppe met mijn hande het water upt de sloot/
 En ben so wel gherust als ghy met waters groot:
 Die sijnen nootdrift heeft/en heeft gheen clagens reden.

O die in dancke neemt al wat de Heere gheeft/
 Als in den Lusthof schoon hy met sijn Eva leest:
 Sijn kinders loopen hem om t'lijf als schaepkens soete/
 Sp cussen/strelen soet/en roepen steeds: Taet/Taet:
 Het een licht inde Wiegh/aen dancken t'ander gaet:
 Het derde gaet alleen/en loopt hem te ghenoeft/
 Siet/dit is al zijn vzeught/ghelijck de Lantman die
 Sijn landt vol Cozen siet/die lachet als de Vpe/
 Comt op des beckens clanc/die in een dal siet weyden/
 Sijn scharpkens seer ghesont: rick dat naer t'beste gras.
 De kinders connen ons verlusten wonder ras.
 Die God mint en de vzeeft/diens kinders seer verbeypden.

De Vrouw dan daer by t'vierter sel is van't huyf/
 Ghel in voorspoed bly/en soeten troost in't crups.
 Of schoon de swachep teer/somwijlen sterck u ballet/
 Soo ghy die wijste zijt/end' onderwijs bringht voort:
 Hoe banghe dat sp siet/hoe dat sp is ghestoozt/
 Terfont is het haer leet/terfont is sp ontgallet/
 Sp heeft op't huyfghesin ghestadich haer ghesicht/
 De spijs tot sijner tijt u wordet opghericht:
 D'winste wort bestreckt tot op een pemingh noutwe:
 In sieckte (hoe het gaet) sp blijft u trouwe by:
 Doorwaer een vrome Vrouw is een Lusthof bly/
 Maest God al onse vzeught/die comet van de vrouwe.

Daerom wanneer ghy zijt te saem in s'hylicks staet:
 De heyl' ghe Godes vrucht van u niet upt en laet.
 Laet Liefde/ Eendracht sterck/ by u ghestadich woonen:
 Drijft de jeloerschept/ twist/ haet/ nijt/ ter deuren upt:
 Voor achterclappich volck u ooren stadigh sluyp;
 Wie ongerechthept werckt/ een sup; gesicht wilt toone.
 Doet dit/ en wacht van God den segghen wonder smilt.
 En muerkelt niet terstont als sporspoeds wint wat smilt:
 En keert n3 stracy te rug/ maer wilt in deughd volgherde
 Gaet voort/ en siet niet om hoe dat een ander doet.
 Al wacht Gods segghen langh/ het wachten hy vergoet.
 Die hepligh leven t' saem/ van God ghesegghent werden.

*Bruylofts-Liedt: Op de voys van de
 Enghelsche Fortwyn.*

1.

Die in den staet des hylicks heyligh leeft/
 Die God den Heer alijit voor ooghen heeft/
 Die sal van Godt seer seer ghesegghent zij/
 Se lieddy vrouwy toont God zyn soet aenschijn.

2.

Siet! u gheslacht tot nemet jaer op jaer/
 W kinders siach om u by disch te gaer.
 W Vrouwe sit met i' ionghste op den schoot/
 Met zyn ghesin eet met de blijste broot.

3.

Al wat ghy staet ter hande/ het ghedijt:

Te water en te land ghesegent zijt:

Al wat ghy werckt/ heeft doorgangh wonder
(goet/

Der zromen huys heeft altyds oerstoedt.

4.

Somwijl (ick kent) jaedieckwilt/ het gheschiet/

Dat ghy veel drucke in uwe wooningh siet/

Aen Vrouwen/aen kind/of aen u seldey niet:

Somwijlen schijnt der zromen zreugt verplet.

5.

Maer in dieu druck hebt ghy de meeste zreught:

Als t'lichaem weent/ de ziele meest verheught:

Als t'lichaem luidt/ de ziele meest is ghesond:

Als t'lichaem sterft/ sliede de ziele doodes wond.

6.

O niet so hoogh/ enij dicht/ sliet niet van eny

Ick segh/ de zromen is wel een wijl onbly:

Is wel een wijl bekreney door t'verdriet/

God proeft de zij/ enaer hy verlaetse niet.

7. Besluit.

Ghy soete jeught (want t'is om u ghedaen)

Ghestadigh wilt in Godes weghen gaeu:

En God sal u/ God sal u/ seggen seer.

Gheluck/gheluck/geluck/geef u de Leer.

Bruyloft-Liedt: Op de voys van de
128. Psalm.

1.

Die in de zrees des Leeren
Des hielicks staet begint/
Die leeft vry van versteren/

Want hy heeft God tot Orint/

Godt uyt den hemel schoone

Wes haduwt yeder man/

Die om des deughdes croone

Des hielicks staet gaet an.

2.

De sroomen en de baren/

De golven van't brack-seldt/

De Windy die suet dary
 Zy doey seer groot ghebbelt/
 Die sully hem bestrijden:
 Verwinny wimmermeex/
 In Godt gheeft sy verbliden
 Troost dat sijn wijf vol eex.

3.

Ehelijck de Sonne schijnet/
 Ehelijck de Mane licht
 Dat duysteris verdwijnet/
 Soo blinket haer ghesicht.
 Met hare ooghen stralen
 Verdrift sy alle druck/
 Met haere soete talen
 Troost sy in ongheluck.

4.

W wijf als wijngaert vruchtich
 W vruchtich draghen sal/
 Waer door u herte suchtich
 Vergeet sijn droefheit al/
 Als Olijfrancykent soets

Myntafel sully siay/
 (W loopy te ghemoete)
 W kinders onbelay.

5.

Ghy sult haer onderwijzen
 Dat sy de sond mispruizen/
 En dicke Godt den Heer:
 Die dees wetdaden gheeft/
 Op dat wy hem seer lozen
 Dier' al ghegeven heeft.

6.

In vreden sult ghy leszen
 Met uwe ghyfrou xeyn:
 Zy sal u eere gheseyn
 En minnen u alleyn
 Haer swackheit sult ghy draghen
 En gesien haer haer' eex
 Ghy sult tot gheenyn daghen
 Verachten u wijf eex.

7.

Saet soo in Godes weghen/
 Heer Bruydegom en Bruyt/
 Goo crijght ghy Godes seghen/
 Dacr alles goet day spruyt.
 O Heere wilt haer ghy sy
 Al wat haer is day groot/
 Dat sy hier heyligh lesy/
 Voet haer niet s'hemels broot.

Dien Liedt/ op de Cloys: Schoon Lief
 wilt my troost gheven. Oft op den 6. Psalm.

1.

 Helijck der sonnen straelen
 Verlichty al de paelen
 Des werelts wijt end breed/
 Ghelijck de roose schoone
 Zy d'hosten spant de croone
 Al ist Narcisso seet.

2.

Ghelijck als ghy musijcke
 Des Nachtegaelts ghelijcke
 Int wout ghesondy wort/
 Gelijck als d'ander pluymen
 Voor d'Arrens moety ruymen/
 Als voor de hont het hert.

3.

Ghelijck de Pauw ho seerdich
 Is prijst in eere weerdich
 Weer kosy alle hyn/
 Ghelijck haer seders onghy
 Haeruy lof soo verhooghen
 Dat sy haer self niet ky.

4.

Alsoo is doock ey vrouwe
 Die door de echte trouwe
 Haer may te hulpe staet:
 Ey vrouwe die niet leey
 Alomme kay verkeerey
 Waer sy oock henen gaet.

5.

Sie sulck is eyn Pauwinne
 Int huyt/die door haer minne
 Den may al-om verschijnt
 Door wien bliift gheen mis haeren
 Int huyt/ als door de Aeren
 Pluyt/ alle pluyt verdwijnt.

6.

Haer woordyn esen rijke
 Des Nachtegaels musicke
 Al der te boden gaten
 De roos-reuck moet beswijcken
 Zy haer dencht te gheslijcken
 Als by de Son de Maey.

7.

Haer sunderlijcke ooghen
 Der sonney glans verdooghen
 In haer ghesloten huyt:
 Soo sy maect al haer daghen
 Haer may soecht te behaghen/
 Way waer comt sy aen cruyt?

8.

Mu siet sy haer rancken
 Of maect haer borsten rancken/
 Of maect haer moeder kuis:
 Mu siet sy haer kinder
 Maect haeren wensch (vol hinder)
 Mu siet s' haers minnen blus.

9.

Voortwaer die gheen behaghen
 En hebben in dees daghen
 Zy ergher daghen weert/
 Day als dat slechte leeden
 Dy worden cay ghegheden/
 Indien ghy i' slecht aen seert.

10.

Wanneer u een comt draghen
 Die in u heeft behaghen
 (Een maegdelijcke saet)
 Wat hout ghy u soo langhe
 Gheeft hem i' woort onselanghe
 Ver sy weert day u gaet.

o 2

116

Tis teghly uoey daere
 Te spreekly al te laere
 Als dy dijn lieffte sraeght/
 Wilt schaemte doch neerlegghy
 End in tijt/lae/lae/segghy
 Want hy dy doch behaeght.

Bruylosts-liedt: Op de voys,

Vluchtighe Nimph' waer heen soo snel.

I.

Bruydegow die t' wilt hebt ghejaecht
 Dat u hert in sijn behaeght
 Jae ghesanghy//als verlanghy
 Die u als ghy haer bemindt/
 Denckt of ghy u gheluckich sindt.

II.

Menighy Jagher jaecht zijn best

Maer laes sanght noch niet in't lest
 Midt een Soudry// niet enj Soudry
 Jij Cupido uyt de lucht
 Schiet tot het hert t'gunt smadich slucht.

III.

Beter is u gheluck dit blijck
 Door dat Hymen u verrijck
 Met de gheene//die alleene
 Heeft door ander u gheiont
 T'gheen menich Jagher heeft gheebont.

III.

See sy 'Wrouws' Bruyt u eel ghemoet
 Die vermaet hebt ghele ey goet
 Om de deugde//u tot sreugde
 Ey verkoost den bestey schat
 Die-mey oyt hier ter werelt besat.

V.

Prince.

Siet sy ghebenscht gheluck ey sre
 Wrouws'- Bruyt ey Bruyd'gow ene
 Met langh ledey: hier benedeey

Sat

Sat de Bruyt tot liefdes loon
Zinney het Jaer vruchtely toon.

Deught verwint.

Nieu Houwelick Liedt / gemaect mijn
Vrient ende Vriendinne ter eeren / Wiens
voorspoet Godt altyt wil vermeerren.
Op de vopse vanden L. Psalm.

Hoe heerlijk is den Houwelijken staet,
Die daer gheschiet in Gods vrees, en met raet
Van de Ouders die Godt bevolen heeft
Te eeren, om dat sy langh onghesneeft
In voorspoet op der Aerden moghen leven.
Den sulcken sal hy synen seghen gheven.
Gheen meerder vreucht, dan als den Man ghepaert
Is met een vrome Vrouw' leet cloeck van acit,
Dies sijn leven sal dueren eens soo langh,
End' van hem koeren alle droef heyt bangh,
VVant hy gheniet door haer veel gaven schoone,
Een deughtsaem VVijf is des Mans hoofd een croone,
Ghelijcke vreucht gheniet de Vrouw goet,
Die haer verselt met een Man wijs en vroet,
Sulcken huys heeft een seer vast fundament:
VVant het blijft langh' in vrede onghescent,

Men siet daer twisten noch discorden rijzen,
So dat d'aiguntighe sulck seifs moet prijzen.
Dies Bruydegom in Gods vrees' blijft altyt,
Bemint zijn V voort, end' u Bruyt oock met vlijt,
Soo sal u huys langh' bly ven in voorspoet,
En u V Vijf sal zijn als den VVijnstock foet,
Draghende vrucht, die aen u Disch ghepresen,
Sullen ghelijck als Oliffspruyten wesen,
En ghy Vrouw Bruyt volcht het exempel naer,
Van Sara de vrome Vrouwe eerbaer,
Die Abrahamhaer Man ghehooriæm was,
Door reyne liefd' hem dienende te pas,
Soo sal eendracht end V rede by u groeyen,
V Man sal oock tot u in liefden bloeyen.

Prince.

Prins Bruydegom end' Princelijcke Bruyt,
Neemt doch in danck van my dit slecht beduyt.
Alhier ghedaen, van die u wenscht gheluck,
Oock liefd' en trou, op dat ghy vry van druck
Leeft in voorspoet ter salicheyt eenpare,
Dat gunn' u Godt en ick int Nieuwe-lare.

O 3

Bruylofts

Bruylofts-liedt: Op de voys,

Vluchtighe Nymph' waer heen soo snel.

I.

Eyns in duchtighe zyn derisaecht/
Eyn Jagher heeft eyn Wilt ghejaecht/
Daer hy langhe//als de langhe

Met onrust heeft opgheter
T'welck ghesanghen is in sijn net.

II.

Wat voor eyn Wilt is dat hy wint?
Eyn schoony Maghet dijn hy mint
Eyn dercoorzy//langhe te doozey
Zeer dat hys' ghesanghen hadt
Dees costelijckey liesdy schat.

III.

Daerom seymen dick voor het best
De staghe Jagher wint in lest
Soomen trouwen//mach aenschouwen
Ayn ons Jagher onbesreeft/
Maer deus wy nu hier zyn ter feest.

III.

r'Wilt dat ghy hebt ghesanghen nu/
Jagher maectt ouch gheensins schu
Dat die schoone//u persone
Wlieddy moet deur onghentucht:
Maer onderwiltse met de deucht.

V.

W Egegade hebt ghy ontsay
Eyn moet u oock zyn onderday
Jy het ghene//dat ghemeene
Met de deucht te recht behoort
Eyn' ghene ghy onrecht brenghey voort.

VI.

Soo sult ghy ons zyn eyn voorbeeld:
Want de deucht de heren steelt
Dat d'eyn/ d'ander/ oock malcander
Deur r'ghesicht hier soo aenschout/
Op datmen hier niet oock Bruyloft hout.

7.

Prince.

Bruyd'gom in Bruyt wy wenschen seer

Dat

Dat Godt nu noch vernemmer
Sy wil haty//noch verlaty:
Maer dat sijn seghen bekent
Sy eeuwelijck moet zijn present.

Bruylofts-Liedt, op de Voys:

Het voer een Schip laveren.

1.

Dey tijt des Jaers vercozy
Met de Bruyloftreyn ey soet
Doet ons nu vreucht orbozen/
Wt ey lustich vry ghemoet.

2.

Dees twee die cort nu quamy
Judey Echt uyt liefdey vry/
Ey seel gheluck te samey
Met ziel-salicheyt daer by.

3.

Als rancgkens die aenlesey

102
Dey Wijnstock van herten gront
Eck-ander sy ghegheven
Hebbyen willich hant ey mont.

4.

Wsee zijn hier een bedeghen
Aen het hooft als ledy dicht/
Ey weder is gheneghen/
Om volkomey sijney plicht.

5.

Zijn naem die is vredich
Mantijck/sierck ey onverschacht
Dey Bruydegom niet ledich
Noch verghetst sulcken naem draecht.

6.

Dey Leuts sel opperesen Syr. 4. 11.
In zijn huyt noch gheen Traan
Ey wil hy gheensint wesen
Maer een vredich vlytich man.

7.

De Bruyt met haer manierey
Wit des Heerey huyt eerbaer

Dock wescy tot verghieren
 Chystalij ey Jaspis clare.

8.

Stek heeft zij deel wel sondey
 Om qualcander's hulpe zij
 Sey binder is ghebonden
 Zy sy is vast in de lij.

9.

Sie zij adsijs say ddinghen
 Tonghe soekt/hoe wijs bedocht
 Hy sint hem in de stringhen
 Way zij tonghe seifs verknocht.

10.

Ghy schoone sliet het sparen
 Dock ghy Amstel met het Thye/
 Weest om di jonstich parcy
 Met u water Nymphens blye.

11.

Stuckt Liesey/Wiesey/Vietey
 Cruyden/bloemey oter al
 Ey saets op't Water slietey

Als dat paer r'huys Sarey sal.

12.

Of Sarey sy te Waghen
 Bosscher Nymphen u Syl Sarey
 Wilt groene Meyen draghen
 Met bloem-cransty atnghe daey.

13.

Ghy saugh Soddinney mede
 Breyght u Laubber hoeden voort
 Ey wenscht u Dichter srede
 Langh te ledey onghesvoort.

14.

Dortof Vrienden int scheidy
 My ghy om een lieder mist
 Jek wensch u met u beyden
 Altijs sreed' en gheentijts wist.

Een is noodich.

Wuy

Bruylofts-Liedt: Op de Voys:

Schoon Ionck-heertigen heus en trouwe.

1.

Wen gauss' moet ick al singhen
 Of ick wil of niet/het lijckt/
 Lust y jonst ic seer my dringhen
 Om t'gheselschap dat hier blijckt
 Wermaken vrechdich: want verdrict
 Door herten i'uchdich//dient doch niet:
 Maer al meest//blydy Scheest/is ic prijsy/
 Mijn doornemey is niet el.
 Day de vfeest//onbevreesst//jeer beswyfey
 Cond'ick slecht ick wilde wel.

2.

Vanens die de Vlierey stille
 Cond met singhen (soomen seyht)
 Goud'ick wel ghelijckey willy
 Om bereeren desey Eght/
 Of als voorheney//Musse/of
 De snoo Gyreney/die den lof

Haddey day//singhen day//t'is verlore
 Of my aey deel wenschet radekt/
 Daer ey cay//niet een May/zijn gheborcy
 Die in alles is volmaect.

3.

Moetmy doch naer't out ghebiedey
 Blyde met dey blyden zyn/
 Twylen dat dees ionghe Liedey
 Niets ghebondey in Eght lij
 Met sinney rustich//zijn verblit
 Laet ons voek lustich//nu ter tijt
 Makey moet//in dit goet//reyn versamy
 Broederlijck nae liefden aert:
 Want t'is soet//oerbloet//als met namy
 Wassey was in Davons baert.

4.

Soo de wijnstock met groey ranckey
 Om of Dorhout aenkeest/
 Siet de Bruyt/sy mach hem dancken
 Dies hier toe beroepny heeft:
 T'is hoogh ghepresey//eeney staes

P

Jac

Jae sonder desey // waer gheey raet
 Al vergaen // soude saey // i' mensch geslachte /
 T'wreket is tier set sonderling
 Waer ghedary // die t' sexsmach // ick niet acht e
 T'waer toch al te jammer ding.

5.

Dees Cupido wel met redy
 Dorhout heeft onsi ecky heri /
 Zoogh' of spul dit niet y dedey /
 Wassy hadt hy hier gheerect.
 Mal-Solck gaet srydy // schouw' say dach /
 Dat qualijck lydy // Wassy mach
 Make Dorhout // boden gont // Wassy geruis
 Heeft / y mach by dach int pley
 Comy stout // onsteflout // i' is ony Ernst
 Keint ghedary uyt liefdy rexy.

6.

Venus ghy princees say Hymen
 Laet Lucina volghety snel
 Ony dit Houw' lijk vast te lijny
 S'heey vol jaer y gheeft uytstel /

Szie vierendeelley // is niet srotch
 T'sal niet verseeley // i' is ghenoech
 Affer enax // iy ele jaer // Oogst wit volgy
 Offer wel ey Zouwer leeft
 Die doek daer // ony sou swaer // ziny verbolgen
 Dat dey Heer soo seghy gheeft.

Een is noodich.

Liefde tot de Ouders.

DE liefde is seer groot die ons de Ouders draghen:
 Daeromme moeten wy in haere oude daghen
 Daer oock belypsen gunst / end' hulpe in den noot:
 Want die met ooren doof aenhoort des Ouders claghen /
 En sal gheen hayen gins op sijnen hoofde draghen:
 Of soo hy langhe leeft / hy is al lebend doodt.
 Des lebens dierbaer woord heeft uyt het vier gheroepen /
 Als eenen Donner slach die d' Hemel scheuret open:
 O Vader op de aerd end' utwe Moeder eert:
 Die sijne Ouders eert / met seghen word bedopen /
 En levet langhen tijt op aerden / onversopen:
 Die spne Ouders bloect / sal worden omghekeert.

II.

Voer soo de Opbaers jongh de oude staedich spijfen
 Wanneer sy worden fram / verrouwet en verpsen /
 Daer sy nochtans begaest met reden niet en zyn:
 Die sal niet als een heest dien weeden gast mispijfen
 Die sijne Ouders swack het gast hups strax gaet wijfen
 Wanneer sy zijn benouwt dooz armoed' ende pijn:
 Is dat vergolden wel des Vaders s'weet / en slavene

Is dat de rente die ghy ghebet van de gaeben
 Die ghy ontfanghen hebt van haere milde handt?
 Die u het leven gaf (naest Godt) ghy nu begraven
 Wel soud'et willen sien in doodes doncker haben:
 Die u ter werelt bzinght die wenscht ghy upt het Lant.

III.

Enca, waer niet doch gaet ghy hier dus gheladen?
 Wat draegt ghy upt de bzant van Tropen voor de schaden?
 „Mijn Wader, / loock out man / die draegh ick op mijn lijf:
 „Eis reden dat ick hem bewijse deers ghenaden/
 „Dien ick verplichtet ben om dupsent trouwe daeden:
 „Den Hemel die dit siet / sal loonen mijn bedijf!
 Dat doet een Heydens man / die tastet naer den lichte
 Op laedet op den ruggh goetwillich van ghewicht:
 En wy die draeghen roem te wesen in het licht/
 Wy segh' ick / moeten sien dat ons een Heyden strichte/
 En van ons schuldigh ampt met hoor- doen onderlichte
 O Christen / niet met clay; maer met u daeden / strichte

IIII.

Mijn dicht / soo heftich niet! sie bljde / onbegresen:
 Als de Cochoorders zijn / die dese dichten lesen/
 Soo moeten wy oock zijn: Dus ulwe stem verfoet.
 De Jeughet dencken moet / Ich soude hier niet wesen;
 Die Sonne / die verlicht het aerdsche dal ghepresen/
 Die Maene / die des Nachts mijns liefs huys bindt doet;
 Die sterren / die seer claer het Firmament verclieren:
 Die Boomen / Cruyden goen / end' alderhande Dieren
 Die spelen op het Veld: O niet het soet ghesicht
 Dat vriendlijck op wy siet seer sedich goeder tieren:
 En soud' ick nu niet sien voor mijne ooghen s wieren:
 Naest Godt de Ouders doen ons sien des Hemels licht.

V.

Hebt ghy wel opt ghesien de Clock den sitten broeden

Vaer eper's seer besurgh't voor alle weder spoeden?
 Hebt ghy oock wel ghesien hoe sy de Kieckken's cleyn
 Met haere bleughe ls decht wanneer de gieren worden?
 Hoe sy haer selfs ontdecht / om die te siet te voeden?
 Hoe sy die minnermeer van haer en laet alleyn?
 Soo hebt ghy oock ghesien / hoe ghy zijt opghetoghen
 Van ulwe Ouders trouw met surgh naer het vermoghens:
 Om u (voorwaer om u) / sy surghden nacht en dach.
 Het herte upt het lijf ghy haer secht hebt ghesoghen:
 En soo veel moept ghebaen dat wij't niet segghen mogghens:
 Wel hem die d' Ouders helpt soo vele als sy mach.

VI.

Besluit.

Indien ghy trouw bystaet u Ouders vol ellenden /
 O Jeught / den segghen Gods sal sich van u niet wenden:
 Maer soo ghy haer verlaet / ellendigh / sonder baet /
 Denckt byp dat veel verbiets de Heere u sal senden:
 V kinders sullen sich verblijden in u schenden:
 Men sal u meten toe met ulwe epghen maet.
 Doch eene leer ick u wil tot een afscheyd gheben:
 V kind soo niet begaest / dat ghy by gift moet leben:
 Het gene dat ghy spaert hem wel gheworden sal.
 De oude en hebb ick gheen leere voor gheschreven:
 Het is om ulwent wil dat dit al is bedreven.
 O Jeught / goedt wilt zijn : maer wilt niet wesen mal.

Scheyd-Liedt: Op de vuyse van
Adieu Haerlem wel soete dal.

1.

Hey edel iught wt jonst vergaert /
Wilt dencky op het scheydy:
T'sersamty maectet onbeswaert;
Doch scheydy is van sulcky aerdt /
Dat het seer droef doet schreydy.

2.

Soo langh als Dido praty mocht
Met u/o held van Troyn /
Heeft haer dy tyd niet langh ghedocht:
Maer wonder seer heeft sy ghecrocht
Doch ghy van haer ghinckt schoony.

3.

Doey Pyramus ey This be soet
In haere iughet speeldoy /
Doey waerent wt een kinders droet /
Maer als myn haer day scheydy doet
Met schreydy sy verbeeldoy.

4.

Seer droef hoe menichmaet heeft wt
Vlyses uyt gheroepy:
Al cleyne waer al myn ghequet /
Soo Penelope waer gheset:
Maer huyt moet ick sieckd' hopy!

5.

Theogena met tranen heet
Wadt Agatoclem seere /
Dat doey hy was in druck ey leet
Zy trouwe blyden mocht gheere
Niet scheydy/tot onkere.

6.

Soud ick verhaelen breedt ey wijdt
Eck die my scheydy treurde /
Het soud' ontbreken my dey tijdt /
Ey yemandt my moecht doey verwijt /
Dat het my oock ghebeurde.

7.

Woorwaer het scheydy is soo swaer
Woor onderdalsche vriendey /

Dat

Dat sy te famy ledey maek
Het scheydy maect de lucht onclack
Met sucht om den bemindy.

8.

Mochtans de donck'ry nacht ghebit
Ons alle te verreckey/
Tghedierde al my rusty siel/
Goo yemandt i hertt hier slapey siel/
Hy magh het mozghen wecky.

9.

Die wet vergaerey bringhet met
Dat scheyden haest moet comen/
O dwaes die hier sijn herte set
Op dansey/singhen/of bancket
Dieu' brenghet word haest ontoumey.

10.

Ick heb ghesien ghelijck dy roock
Des wereltes brenghet opslieghen/
Ick docht/can sy verdbijney oock?
Terstond was weygh al haer ghesmoock
Dat ons soeckt te bedrieghen.

11.

Beluyt.

Ghy soete Jeught/tot ey af-scheyd/
Widd'ick u al te famy:
Wanneer de wereld u toe steyd/
Denckt niet: het duyzt in eenbichged/
Wat hoef ick den my te schamy?

12.

Dy tijt day scheydy staet voor deur
Als sond versamet binnry:
Maer s'werelts brenghet volghet ghetreur:
Goo ghy niet vreesen wilt daer deur/
De denghet wilt beminney.

Scheyd-Liedt: Op de wyse,
Aenhoort t'gheclach o bloeyende jeught.

1.

Wat riept ghy niet u wijsen sien/
O preker tot Jerusalemy?
Het is ydelghed!

p 3

Wat

Wat ons hier toe vleyd!

O Jeught/hoort naer hem.

2.

De werelt lachet u wel an;

Sy wy wilt u niet laten galy: Het is etc.

Wreught keert in ghetragh.

3.

Sacromme wiltet scheyden ras/

Sy roepet niet my op dit pas/ Het is etc.

Al wat leeft is gras!

4.

Weeght op niet al t'werelds goet/

T'sal lichtek zyn elck kennyn moet/ Het is etc.

Niet/schijnt/overbloedt.

5.

O dat u oogh eens waer verlicht/ (etc.

Ghy sout niet minnen t'werelds wight: Het is

Wereld schiet doods schicht.

6.

Ghy Hemel Sonne/heylich sly/

Het licht day onse Jeught zy: Het is etc.

O God/comit ons by!

7.
Belluyt.

Maer wel/ghy Nederlandtsche Jeught: (etc.

Denckt op dees leere als ghy ontught: Het is

Wytty Godt gheen wreught.

Bruylofts vereeringh.

Canghesonghen worden op de wijze vanden 129. Psalm.

1.

Als in een keers men siet de Muggenlichte
Seer onbedacht haer lichte vleughels branden
Soo brandt de jeught in het onreyn ghesicht:
Dooz vleysches Minde Menschche comt tot schanden.

11.

Maer Liefde reyn (die upt den Hemel daelt)
O Brudegom ende ghy Broutw Bruyt vol eeren
Het werken goet het gantsche huys doorstraelt:
Dooz reyne Liefd' comt niemandt in verferen.

111.

Laet dan u Licht by op den Cand'laer staen:
O: wilt altijd te samen heyligh leven:
Soo byddet u den Hemel van ghetraen.
Die heylicheeft/diens licht staet hoogh verheben.

Sole & Sale.

E Y N D E.

Register van alle de Liedekens.

		A.		
A	Als Ian Sybrich sou bekefen	fol. 29	Ghelijck de schadu niet verlaet	18
	Ay hoogh verheven ziel	20	Ghy weeldighe stoute ooghen	57
	Aman! de deken sacht	42	Ghelijck der Sonnen stralen	98
	Ach wanckel trouwen	69	Ghy edel jeught uyt jonst vergaert	109
	Al wat de ronde Son	93	Goddin die wijt en ver	72
	Als de Godt der minnen	22	Geen Princen troonen schon verciert	63
	Als ick lestmael hoorde spreken	46	H	
	Adieu o schoon long vrouwe	48	Hocwel t'verstant, geensins de minne	17
	Als in een keers men siet	110	Harder die uyt lasten druckigh	36
			t'Heyligh groot convent der Goden	37
			Hy moet des hemels vriend	88
			Hoe heerlijk is den houwelijcken staet	101
			Helaes mijn Nympe reyn van aert	78
			Heyligst heylach vyandinne	73
			Hamadriada schoone	65
			I.	
			Ick wensch u dit u jaer	12
			In Lentes vreught	67
			L.	
			Laest als ick Int bosch ginck dralen	9
			Lest als ick was vergaert	74
			M.	
			Mijn lief heeft my haer minne beloofst	25
			Maya moeder aller vruchten	65
			N.	
			Nu cort quam ick ghegaen	40
			Nu corts als ick op een bancquet	18
			Nu sie ick voor ghewis	naer den tytel
			O.	
			Oghy stercke Godt der minnen	6
			Op mijn sluyt, wel op wy willen	33
			Onder een Linde groen	30
			Oghy schoonste der Goddinnen	naer den tytel.
			G.	
	Ghy suchten heet	44		

Register.

P.
 Peynfen en duchten zyn verfaecht
 R.
 Recht ghelijck een fchip gheseten
 Ritslent haeghen melt ick bidt
 S.
 Soock heb bemint en min
 Schoon Coraelde mont
 Snoode tongh valsche clappeye
 Siet Maya fchoonen tijt
 Sal ick den tijt wel sien?
 Schoon lief seght my
 Schoonfte Nymphe van dit wout
 T.
 Terwijl dat myne fchaepkens al
 Terwijl den hemel foet.

	Te nacht, onfacht, my duchre,	66
102	V.	
	Verwende Veltgoddinnen ho ho	51
55	VV.	
86	VVie wil hooren een nieuwe cluyt	27
	VVanneer ick fie dat Goddelijck ghesicht	50
59	VVaer op ist dat ghy bout	19
87	VVie neemt my daer de vrijhey	39
83	VVat riept ghy met u wyfe stem	110
62	VVaer fydy winter straf en cout	43
13	VVat mach de jonckhey	52
32	VVanneer de domme jeught	58
35	VVtghelafen lieflijck paer	92
	VVas ick nu Nessus aert ghelijck	76
90	VVaer vlucht ghy deitel Herderinne	84
11	VVeet my een fchoon Dianas ghesellin.	85

F I N I S.

AMSTELREDAM,

By *Dirck Pieterss. Boeck-vercooper, opt VWater in de wittte
 Perffe, by de Oude Brugghe.*